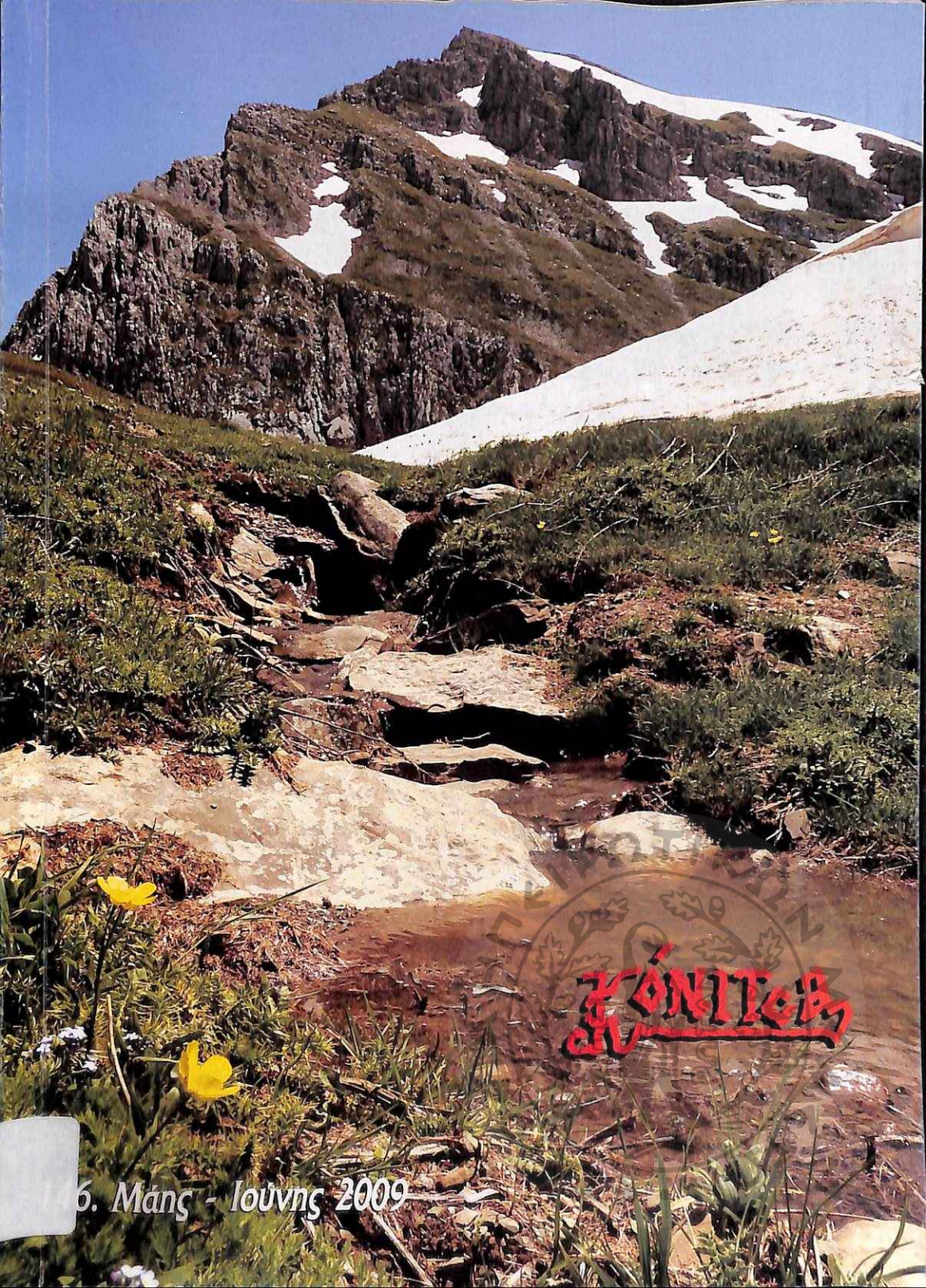
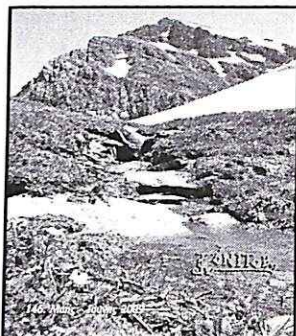

KONITON

6. Máng - Iouvn9 2009

146. Μάης - Ιούνης 2009

(Φωτ. εξωφ. Π.Σ.Τ.)
Η Τύμφη τον Ιούνιο

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
και Υπεύθυνος κατά Νόμο:

Σωτήρης Τουφίδης

Κόνιτσα 44.100

Τηλ. 26550 22464 - 22212

Fax: 26550 22464

Συντάσσεται από Επιτροπή:

Ανδρέου Ηλίας

Τουφίδης Σωτήρης

Τσιάγκης Ίκαρος

Ετήσια συνδρομή:

Εσωτερικού 15 Ευρώ,

Εξωτερικού 30 Ευρώ ή 40 Δολ.

Αλληλογραφία - Συνδρομές

στον υπεύθυνο Σ. Τουφίδη

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Περίοδος Τρίτη • Τεύχος 146 Μάης -Ιούνης 2009 • Euro 3

Π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν α

Σελ.

Οικολογικό, Γ. Λυμπερόπουλου

Οι καθαρμοί των Αρχ. Ελλήνων, Ν. Ρεμπέλη

Το «Παζαρόπουλο το έτος 1900», Χ. Γ. Γκούτου

Το Πασχαλινό αρνί, Μιχ. Παγούνη

Χαράματα στο Παζάρι, Γ. Λυμπερόπουλου

Αναμνήσεις του Στ. Γκατσόπουλου, Δ. Φασούλη

Η Βασκανία, Σωκ. Οικονόμου

Ελικοδρόμιο στην Κόνιτσα, Β. Τσιαλιαμάνη

Ο Γράμμος και τα γύρω χωριά, Αν. Ζιώγα

Ποίων άρχει ο Πρωθυπουργός; Αγ. Πολίτη

Έκθεση Ζωγραφικής, Δ. Ευαγγέλου

Ένα αξιόλογο Μουσείο, Β. Τσιαλιαμάνη

Η εορτή του Αγ. Γεωργίου, Ι. Δάφνη

Βιβλιοπαρουσίαση, Ι.Τ.

Στου Ανάσα τον Οντά, Μ. Τσούπη

Η φλογέρα (ποίηση), Δ. Αναγνωστόπουλου

Μαθηματικά για όλους (ποίηση), Μ. Σπηλιόπουλου

Από την Αδ/τα Πηγιωτών-Νικανοριτών, Κ. Κίτσιου

Δήμος Μαστοροχωρίων, Π. Νάτση

Τι γίνεται στο Κ.Π.Ε. Κόνιτσας, Φρ. Αγγέλη

Από τα μαθητικά χρόνια, Σπ. Ξεινού

Κώδικας Λικατίου, Π. Μανώλη

Σχόλια - Ειδήσεις, Σ.Τ.

Κοινωνικά - Νεκρολογίες

Εκλογικά αποτελέσματα

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΑΔΗ

Γαριβάδη 10,
45221 Ιωάννινα
τηλ. 26510 77358

Οικολογικό

ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Στις τελευταίες εκλογές του Ιουνίου δεν έμεινε παράταξη, κόμμα, δεν έμεινε αρχηγός κόμματος, υποψήφιος ευρωβουλευτής, άρχοντας της αυτοδιοίκησης που να παράλειψε από το λόγο του την οικολογία, την πράσινη ανάπτυξη, τις πράσινες επενδύσεις, τα αιολικά πάρκα, τα φωτοβολταϊκά συστήματα, τα βιοκαύσιμα.

Το φαινόμενο (εκτός από λίγες εξαιρέσεις), εξελίχτηκε προοδευτικά. Στην αρχή που και που κάποιοι μιλάγαν στο περιθώριο του λόγου τους για το περιβάλλον. Κι αυτό σε συνδυασμό με τα θέματα της κρίσης του Τουρισμού (της «Εθνικής μας βαριάς βιομηχανίας», όπως καθιερώθηκε τελευταία να ονομάζεται)

Όσο όμως οι δημοσκοπήσεις έδειχναν ότι το ποσοστό των οικολόγων-πράσινων ανέβαινε, (κατά την αρχή που βγαίνει από την παροιμία «Βρήκαν λάχανα στις Μαδέρες, κίνησαν μάνες, θυγατέρες) τόσο στους λόγους που ακούγονταν σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της Ελλάδας, από τους πολιτικούς μας, οι αναφορές, οι αγάπες και οι εναγκαλισμοί για το περιβάλλον, τη φύση, την πράσινη ανάπτυξη γίνονταν πιο πυκνές, πιο θερμές μέχρι το σημείο που το πράμα έγινε ανέκδοτο. «Φύτεψε και συ ένα δέντρο, μπορείς»

Και ερωτάται από που ξεφύτρωσε όλη αυτή η αιφνίδια λατρεία και η αφοσίωση, ο οίστρος των κομμάτων και των ασχολούμενων με την πολιτική για την υπόθεση της πράσινης ανάπτυξης ενώ είναι σίγουρο ότι στην Ελλάδα μέχρι σήμερα επενδύσεις στα αιολικά πάρκα, στα φωτοβολταϊκά, στα βιοκαύσιμα και στα υδροηλεκτρικά κλπ, γίνονται ελάχιστες, παρότι όχι μόνον έχουμε προϋποθέσεις συγκριτικά με άλλες χώρες πολύ καλύτερες (άνεμο, ηλιοφάνεια, άπλετους χώρους εγκατάστασης κλπ) αλλά και οφείλομε βάσει διεθνών υποχρεώσεων μας να έχουμε πραγματοποιήσει και μείναμε πίσω προβάλλοντας δικαιολογίες που μας αφήνουν εκτεθειμένους.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Το 2007 εγκαταστάθηκαν στη χώρα μας μόνο 120 Μ\Υ αιολικών πάρκων, σε σύγκριση με τα 3522 της Ισπανίας, τα 1667 της Γερμανίας, τα 888 της Γαλλίας, τα 603 της Ιταλίας, τα 434 της Πορτογαλίας κλπ. Μ' αυτούς τους ρυθμούς που πάμε θα χρειασθούν περισσότερα από 15 χρόνια για να φτάσουμε τον εθνικό στόχο ΑΠΕ, που έχουμε υποχρέωση μέχρι το 2010.

Ενώ σ' όλες τις αναπτυγμένες οικονομίες συντελείται μια ενεργειακή Επανάσταση.

Εμείς είμαστε σ' ένα τέλμα, αντιμετωπίζουμε την κατάσταση κοντόφθαλμα, και ενώ βρίσκομαστε μπροστά σε μια ακόμα χαμένη ευκαιρία, μας έπιασε ο οίστρος και αρθρώνουμε λόγια, λόγια, λόγια. (Χωρίς να βάζουμε κάτω τα πεπραγμένα)

ΛΙΟΧΗΤΗ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

173Α

ΟΜ.

ΕΠΙΣΤ.

Εισόδημα
15-9-2009
24634

Επί πλέον μας βρήκε και η διεθνής κρίση που μεταφράζεται σε απολύσεις και κοινωνική αναταραχή.

Είναι μοναδική ευκαιρία κι ένας λόγος παραπάνω ν' ανοίξουμε τώρα πόρτες και παράθυρα και να τραβήξουμε κατευθείαν (κι όχι μόνο με κουβέντες) προς τη **Μαγική λύση που είναι οι πράσινες επενδύσεις, που παράγουν νέο πλούτο, δημιουργούν νέες επιχειρηματικές ευκαιρίες, πολλές θέσεις εργασίας και προ παντός εξασφαλίζουν ενεργειακή δυναμικότητα στην οικονομία, αειφόρο ανάπτυξη για την κοινωνία και πολιτισμική υποθήκη για τις επόμενες γενεές, αφού με τη δράση αυτή θα παραδώσουμε στα παιδιά μας τον πλανήτη όπως τον βρήκαμε ίσως και καλύτερα.**

Φυσικά η πράσινη ανάπτυξη δεν ταυτίζεται απόλυτα με την αειφορία. Και δε σημαίνει επιστροφή στο παρελθόν. (Ειδικά με τη δική μας περιοχή το παρελθόν συσχετίζεται με την πράσινη ανάπτυξη στο ότι «ο τρόπος ζωής της κοινωνίας μας, ο πολιτισμός μας ήταν δημιούργημα της άμεσης σχέσης του ανθρώπου με τη φύση, χωρίς την παρέμβαση της σύγχρονης παραμορφωτικής τεχνολογίας». Πράγμα που σημαίνει ότι το παρελθόν μας και ο πολιτισμός του μόνον ως αφετηρία και βάση μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στη σύγχρονη αντίληψη της πράσινης ανάπτυξης).

Η πράσινη ανάπτυξη δεν περιορίζεται μόνο στην προστασία του περιβάλλοντος αλλά περιέχει «μια ρωμαλέα διάσταση ανάπτυξης. Οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Η εξοικονόμηση πόρων, ειδικά οι τεχνολογία εξοικονόμησης νερού, η βιοκλιματική αρχιτεκτονική, η ανακύκλωση αποβλήτων με διαλογή στην πηγή, οι βιολογικές καλλιέργειες, ο οικουρισμός... δημιουργούν ελπιδοφόρους επιχειρηματικούς τομείς, καθώς και σημαντική απασχόληση. Μ' αυτή την έννοια η πράσινη ανάπτυξη αποτελεί μια πειστική εναλλακτική απάντηση στην τρέχουσα οικονομική κρίση....

Πράσινη ανάπτυξη δεν είναι μόνο η προστασία του περιβάλλοντος, αλλά πολύ περισσότερο το πρασίνισμα της γεωργίας, της ενέργειας, της δόμησης, των μεταφορών, του τουρισμού, της φορολογίας κλπ» (Κίμων Χατζημπίρος ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 13.3.09)

Όλα όσα μέχρι σήμερα επί δυόμισι χρόνια γράφουμε στο περιοδικό ΚΟΝΙΤΣΑ, για το **Ξαναζωνάνεμα του Κάμπου της Κόνιτσας, τις βιολογικές και τις ποιοτικές καλλιέργειες, για τον Τουρισμό και ειδικότερα τον Αγροτουρισμό της Επαρχίας μας, για την Αειφόρο ανάπτυξη της Κόνιτσας και των χωριών της εντάσσονται σ' αυτές τις Πράσινες Επενδύσεις του σημερινού άρθρου μας.**

Ας το ξανασκεφτούμε, για να μην είμαστε και μείς απ' αυτούς που θα κλαίμε (σαν οι μωρές παρθένες) στα κατάλοιπα μιας εγκαταλειμμένης και έρημης Κόνιτσας, γιατί χάσαμε απ' τα χέρια μας και αυτή την ευκαιρία.

Οι καθαρμοί των αρχαίων Ελλήνων

ΑΠΟ ΤΟ ΝΙΚ. ΡΕΜΠΕΛΗ, Φιλολόγο πρώην Λυκειάρχη

Οι αρχαίοι Έλληνες, κάθε φορά που ήθελαν ή παρίστατο ανάγκη να επικοινωνήσουν με προσευχές, θυσίες, ιεροτελεστίες κ.λ. με τους θεούς των, φρόντιζαν να είναι ιδιαίτερα καθαροί στο σώμα, και στην ψυχή, αμόλυντοι και αγνοί, για να έχουν σίγουρη την ευμένειά τους. Κακά πνεύματα, δαιμόνια, παντός είδους μιάσματα, που μπορούσαν να εισχωρήσουν μέσα τους, ήταν δυνατό να εξοργίσουν τους θεούς, όταν τους επικαλούνταν. Ο Θεσμός, ως εκ τούτου, των καθαρμών ήταν απαραίτητος και είχε πάρει τέτοια έκταση, ώστε πίστευαν πως ήταν αδύνατο να πετύχουν κάτι από τους θεούς με ακάθατο σώμα και μολυσμένη ψυχή.

Ο Τηλέμαχος π.χ., αφού πήγε «*επί θίνα θαλάσσης* (στην ακροθαλασσιά), *χείρας νιψάμενος*» προσευχήθηκε στην Αθηνά (Οδ. Β. 260) και η Πηνελόπη επίσης, αφού πρώτα λούστηκε και τύθηκε καθαρά ρούχα, προσευχήθηκε στην ίδια θεά. Πρβλ. «*υδρηνάμενη καθαρά χροῖ εἶμαθ' ἐλούσα...*» (Οδ. δ. 759).

Ο Έκτορας, επιστρέφοντας από τη μάχη, αποκρούει πρόταση της μητέρας του να κάνει σπονδή στο Δία άπλυτος και λερωμένος. «*Χερσί δ' ἀνίπτοισι Διὶ λείβειν αἶθοπα οῖνον, ἄζομαι*» (= ντρέ-

πομαι). Ιλ. Ζ. 266).

Πολλές φορές, εκτός από τα χέρια, έπλεναν και τα πόδια και η παροιμιώδης φράση: «*ανίπτοις χερσί και ποσί*» λεγόταν για εκείνους, οι οποίοι πρόχειρα και ανεύθυνα επιχειρούσαν κάτι.

Είναι γνωστό πως, όσοι ήθελαν να μυηθούν στα Ελευσίνια μυστήρια, έπρεπε να προετοιμασθούν με νηστείες και καθαρμούς. Την δεύτερη μέρα, με την προτροπή του κήρυκα «*άλαδε μύστα*» (= στη θάλασσα μύστες), κατέβαιναν στο Φάληρο και πλένονταν με θαλασσινό νερό, για το οποίο πίστευαν πως είχε καθαρτικές ιδιότητες. Πρβλ. «*θάλασσα κλύζει (= ξεπλένει, καθαρίζει) πάντα τανθρώπων κακῶ*» (Ιφιγ. εν Ταύρ. 1193). Κατόπιν κάθε μύστης θυσίαζε εκεί κορίδιο, το αίμα του οποίου μπορούσε να απομυζήσει και να απορροφήσει τα κακά δαιμόνια, που τυχόν υπήρχαν στους μύστες. Στο σημείο αυτό θυμίζω την Ευαγγελική περικοπή (Ματθ. ν. 32), σύμφωνα με την οποία ο Χριστός, αφού έδωσε τα δαιμόνια από τους δαιμονισμένους, αυτά μπήκαν σε αγέλη χοίρων, οι οποίοι, ακολουθώντας, έπεσαν στη θάλασσα και πνίγηκαν.

Στις θυσίες, με τη φράση του κήρυκα «*εκάς, εκάς (=μακριά) όστις αλιτρός*», έδωχναν τους εγκληματίες και αμαρ-

τωλούς, γιατί πίστευαν πως το μίασμά τους θα μεταδιδόταν και στους άλλους και θα απομάκρυνε την παρουσία του θεού.

Στους ναούς υπήρχε αγγείο με αγιασμένο νερό (χέρνιψ), για να πλένουν τα χέρια τους όσοι έμπαιναν μέσα. Άλλοτε πάλι ο ιερέας με κλαδί δάφνης ράντιζε τους παρισταμένους, πράγμα που μας θυμίζει παρόμοιους ραντισμούς των πιστών σήμερα από τον παπά σε εγκαίνια, αγιασμούς κ.λ.

Εκτός από το θαλασσινό νερό και από το αίμα χοιριδίου, εθεωρούντο κατ'άλληλα μέσα καθαρμού, και η φωτιά, καθώς και ο καπνός από θειάφι, βοτάνια και άλλες αρωματικές ουσίες. Θυμίζω τα πύρινα λουτρά του Αχιλλέα από τη θέση, για να τον κάνει αθάνατο.

Ας προσθέσω ευκαιριακά πως η σημερινή συνήθεια των παιδιών να πηδούν τις φωτιές στις Απόκριες, ανάγεται στους αρχαίους χρόνους και αποβλέπει στην απόκτηση υγείας, νέας δύναμης και αναζωογόνησης του οργανισμού.

Ευνόητο είναι ότι στην καθαρότητα και στον εξαγνισμό της ψυχής αποβλέπει και το σημερινό θυμιάτισμα των πιστών από τον ιερέα στην εκκλησία. Το θυμιάτισμα, κατά τη λαϊκή αντίληψη, διώχνει από το σπίτι, που συχνά θυμιάζεται, κακά πνεύματα και δαιμόνια.

* * *

Το νεκρό θεωρούσαν μολυσμένο και μiasμένο και επειδή δεν επιτρε-

πόταν οι θεοί να βλέπουν άταφα σώματα, η εκφορά γινόταν πριν ανατείλει ο ήλιος, για να μη μianθούν οι Ολύμπιοι θεοί. Γι' αυτό το λόγο ο Απόλλων φεύγει από το σπίτι του Αδμήτου, προτού πεθάνει η Άλκηστη, μήπως τον βρει το μίasma στο ανάκτορο. Πρβλ. «Εγώ δε, μη μίasma με εν δόμοις κίχη, λείπω μελάθρων τών δε φιλάτην στέγην». (Συρ. Άλκ. 22-23). (ρ. κιχάνω = βρίσκω).

Άξια σημειώσεως η ενέργεια των Σπαρτιατών, οι οποίοι φρόντισαν να βγάλουν έξω από το ναό της Χαλκιοίκου Αθηνάς τον προδότη Πausανία, για να μην πεθάνει μέσα στο ναό, στον οποίο είχε καταφύγει, για να βρει άσυλο, και μολύνει έτσι τον ιερό χώρο.

Στο σπίτι του νεκρού υπήρχε δοχείο με νερό για την πλύση των χεριών, συνήθεια που και σήμερα επικρατεί, όταν επιστρέφουν από την κηδεία.

Και τα νεογέννητα βρέφη και οι λεχώνες εθεωρούντο μολυσμένες, οι οποίες μπορούσαν να μεταδώσουν το μίasma σε όσους επικοινωνούσαν μαζί τους. Γι' αυτό και σήμερα το δωμάτιο της λεχώνας και, κατ' επέκταση, όλο το σπίτι συχνά θυμιάζεται για να φύγουν τα μίasmata, τα κακά πνεύματα και τα δαιμόνια.

Και σήμερα η λεχώνα θεωρείται μολυσμένη και ακάθαρτη μέχρι τις 40 μέρες, οπότε της διαβάσει σχετική ευχή ο παπάς. (Πρβλ. φράση: «η λεχώνα

πήρ' ευχή».

Η τέλεση, άλλωστε, της οικογενειακής γιορτής των Αμφιδρομιών, λίγες μέρες μετά τον τοκετό, απέβλεπε σε αυτό τούτο, να καθαριστεί δηλ. το βρέφος με την περιφορά του από την τροφό γύρω από το ιερό πυρ της εστίας, που τη θεωρούσαν το αγιασμένο κέντρο του σπιτιού.

Αξιοσημείωτο είναι ότι ο Οδυσσεάς μετά το φόνο των μνηστήρων έκαψε θειάφι, για να εξαγνίσει το παλάτι. Πρβλ. «ευ διεθείωσε μέγαρον και δώμα και αυλήν» (Οδ. x. 494). Ας αναφέρω και την περίπτωση των Αθηναίων, οι οποίοι, μετά τη ναυμαχία της Σαλαμίνας (480 π.Χ.), ζήτησαν νέα φωτιά από τους Δελφούς, για να ανάψουν ξανά τις μολυσμένες από τους Πέρσες οικογενειακές εστίες τους.

Οι αρχαίοι Αθηναίοι, επίσης, μετά το «Κυλώνειον άγος» (636 π.Χ.) κάλεσαν από την Κρήτη το μάντη Επιμενίδη, για να εξαγνίσει την πόλη από το μίasma της σφαγής των οπαδών του Κύλωνος, που είχαν καταφύγει στην Ακρόπολη.

Καθεί που χρησιμοποιούσαν για τον καθαρμό, επειδή ήταν γεμάτο από ρύπους, το παράκωαν ή το έριχναν στη θάλασσα και το έλεγαν «κάθαμα», λέξη, της οποίας η σημερινή υβριστική σημασία δηλώνει την ιστορία της προέλευσής της.

Με αίμα χοιριδίου οι αρχαίοι Αθη-

ναίοι ράντιζαν και το χώρο της εκκλησίας του δήμου, προτού γίνει η συνέλευση, για να μπορούν να παίρνουν ορθές αποφάσεις.

Αξίζει να σημειωθεί η γιορτή των Πλυντηρίων, κατά την οποία οι Αθηναίοι έφερναν τα ενδύματα του αγάλματος της Αθηνάς στο Φάληρο, για να τα πλύνουν και να απομακρύνουν έτσι τυχόν μίasma, που θα είχαν απορροφήσει στη διάρκεια του έτους. Η ημέρα αυτή εθεωρείτο αποφράς. Το άγαλμα σκεπαζόταν με πρόχειρο ύφασμα και κανένα σπουδαίο έργο δεν επιχειρούσαν οι Αθηναίοι εκείνη την ημέρα, γιατί πίστευαν ότι η πόλη τους δεν είχε πολίυχο. Το γράφει ο Ξενοφών στα «Ελληνικά», (Α, 4, 12): «Αθηναίων γαρ ουδείς εν ταύτη τη ημέρα (των Πλυντηρίων) ουδενός σπουδαίου έργου τολμήσαι αν άψασθαι».

Με την εορτή των Πλυντηρίων συσχετίζω τη σημερινή συνήθεια των Νεοελλήνων να κατεβάζουν από το εικονοστάσι τις εικόνες των Αγίων την ημέρα των Φώτων, να τις πλένουν στη θάλασσα ή στο ποτάμι και στη συνέχεια να τις τοποθετούν για να ραντιστούν από τον ιερέα και να αποκτήσουν πάλι νέα δύναμη.

* * *

Από τα λίγα παραδείγματα που ανέφερα διαπιστώνει κανείς τη μεγάλη ευσέβεια των προγόνων μας. Γεγονός,

πάντως, είναι πως το μακρινό εκείνο παρελθόν δεν χάθηκε παντελώς, δεν πέθανε. Επιχεί, για να μας δείχνει την αδιάσπαστη ενότητα της ελληνικής φυλής. Η αρχαιότης μας κληροδότησε πολλά λατρευτικά έθιμα, τα οποία η ορθόδοξη Εκκλησία μας, αφού ήταν αδύνατο να τα καταργήσει, τα περιέβαλε με

πνεύμα και επίκρισμα χριστιανικό, τα δέχτηκε και τα ενσωμάτωσε στο τυπικό της νέας θρησκείας και λατρείας. Αν επιχειρούσε να τα απομακρύνει δυναμικά, ως ειδωλολατρικά, θα έβρισκε σθεναρή αντίδραση από τους πιστούς, στην ψυχή των οποίων ήταν βαθιά ριζωμένα.

Κονιτσιώτικα

Δημοτ. τραγούδια τραπεζιού, χορού, νυφιάτικα και γάμου, λιανοτραγουδά, νανουρίσματα, λαζαρικά, μοιρολόγια, του χάρου και του Κάτω Κόσμου, παραμύθια, παραδόσεις, ευτράπελες διηγήσεις, παροιμίες και παροιμιώδεις φράσεις, αινίγματα, ιδιωματικές φράσεις, ευχές, κατάρες, γλωσσοδέτες, γλωσσικό ιδίωμα Μαστοροχωριών, τοπωνύμια, Γλωσσάριο, κουδαρίτικα.

Σελ. 360, τιμή 20 ευρώ.

Θα το βρείτε: Βιβλιοπωλεία Κόνιτσας: 1) Ν. Πλουμής, 2) Ελ. Κυρίτση, Νικ. Ρεμπέλης τηλ. 26550 23071 και Δ/ση περιод. «ΚΟΝΙΤΣΑ».

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Το νέο βιβλίο του Λ. Μάλαμα

(Ο πρώτος εθνεγέρτης κι εθνομάρτυρας του γένους)

Διονύσιος Φιλόσοφος Τηλ. 26510 22030

Dr. ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΓΚΟΣ

Οδοντίατρος - Ενδοδοντολόγος
Λέκτορας Οδοντιατρικής Α.Π.Θ.

Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ & ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΗΛ. 2310 265168
(ΒΑΜΒΑΚΑ 1) ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΙΝ. 6977032376

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ-ΖΕΥΓΟΛΑ

Συμβολαιογράφος

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ: 26510 93622
ΤΗΛ.: 26550 22529 ΚΙΝ.: 6945182799

Το «Παζαρόπουλο» κατά το έτος 1900

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Χ. Γ. ΓΚΟΥΤΟΣ

Το παρακάτω κείμενο συντάχθηκε από Κονιτσιώτη και δημοσιεύθηκε στην αθηναϊκή εφημερίδα «Φωνή της Ηπείρου», φ. της 20-10-1900. Μολονότι είναι βραχύ, περιέχει πολλές ενδιαφέρουσες πληροφορίες για τις συνθήκες υπό τις οποίες η ετήσια εμποροπανήγυρη «Παζαρόπουλο» είχε λειτουργήσει πριν από λίγες εβδομάδες. Άλλες πληροφορίες για την λειτουργία της ίδιας εμποροπανηγύρης στην ύστερη τουρκοκρατία αναδημοσιεύθηκαν στα τεύχη 102, 107, 122 και 125 της «Κόνιτσας».

Η γνωστή εις πλείστον εμπορικό κόσμον ιστορική εμπορική πανήγυρις, η τελευμένη επτόσως περί τα τέλη Σεβρίου εν τη κωμοπόλει Κονίτση της Ηπείρου, ήρξατο εφέτος την 25 Σεβρίου και έληξε λίαν αποτόμως, διαλυθείσα υπό της ενσκηψάσης ραγδαιοτάτης βροχής την 2αν Οκτωβρίου. Καίτοι είχαν συγκεντρωθεί εν τη ρηθείση εμπορ. πανηγύρει πλείστοι πωληταί διαφόρων ειδών και εκ λίαν απομεμακρυσμένων μερών και ο καιρός επί μίαν ολόκληρον εβδομάδα ήτο ευνοικώτατος, περιλουομένου του γνωστού περιβόλου της πανηγύρεως υπό του θερμοτάτου ηλίου, μεγίστη δε φροντίς είχε καταβληθή υπό του επάρχου Κονίτσης Σαλή βέη υπέρ της ησυχίας του τόπου και της ασφαλείας των συνερχομένων πανηγυριστών, εν τούτοις δεν έφερεν η πανήγυρις τον ζωνρόν εκείνον χαρακτήρα των άλλων ετών εν ταις διαφόροις αγοροπωλησίαις. Ιδία δεν υπήρχεν αναλογία του νόμου της προσφοράς και ζητήσεως εις το

πολυπληθέστερον και κυριώτερον είδος της πανηγύρεως, τους βόας, διότι, ένεκα του επιβληθέντος βαρέος δασμού υπό της Ελλάδος εις τα εισερχόμενα εις αυτήν είδη εκ Τουρκίας και τανάπαλον, οι τακτικώς μεταβαίνοντες εις την πανήγυριν αγορασταί ζωέμποροι, αναλογιζόμενοι τον λίαν βαρύν δασμόν προς εισαγωγήν αυτών εις την Ελλάδα, δεν είχαν μεταθή. Οι δυστυχείς γεωργοί χωρικοί της επαρχίας Κονίτσης και ετέρων ομόρων επαρχιών, εν μεγίστη οικονομική κακοδαιμονία (καχεξία) διατελούντες δια την εφετεινήν αφορία του τόπου και ιδία δια την παντελή καταστροφήν των σταφυλών υπό του περνοσπόρου, ευρέθησαν εις την εσχάτην ανάγκην άλλοι μεν να πωλήσωσι τους παλαιούς και ακρήστους βόας των δια την γεωργίαν εις λίαν ευτελείς τιμάς εις τους μεταβάντας εκεί μικροεμπόρους και άλλον να επαναφέρωσιν αυτούς τους ιδίους παλαιούς βόας εις τα ίδια. Επειδή, ένεκα των επιβληθέντων βαρέων προοδευτικών εις τα ζωα και

προϊόντα αυτών και έτερα είδη προς ανάπτυξιν της κτηνοτροφίας και βιομηχανίας, οι καταπιεζόμενοι και ζημιούμενοι λίαν, οι δυσπραγούντες χωρικοί, το πλείστον Χριστιανοί, είνε ομογενείς των Ελλήνων και υπήκοοι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και συμφέρει εις αμφοτέρους να ευδαιμονώσιν οι ρηθέντες χωρικοί και ουχί να πένονται, ορθόν και συμφέρον εις αμφοτέρα τα κράτη θα ήτο να εδίδετο μια ταχεία και αισία λύσις των εμπορικών συμβάσεων. Η αυτή ψυχρότης δια τους ρηθέντας λόγους παρετηρήθη και εις τα άλλα είδη της πανηγύρεως. Τα μάλλινα πολυπληθή υφάσματα επωλήθησαν (αι κοινώς λεγόμεναι ιδία βελέντζαι) προς 18 γρόσια την οκάν, το βούτυρον 61/2-6 γρόσια την οκάν, ο τυρός 4-31/2 γρόσια την οκάν, η περιώνυμος ούρδα (μιζήθρα) εκ του χωρίου Δένσκου, λίαν λιπώδης και

ευώδης ένεκα των ευωδών χόρτων του εκεί βουνού και της δεξιότητος προς την κατασκευήν των κατοίκων, προς 11-10 γρόσια την οκάν, το γνωστόν καλούμενον κασέρι προϊόν Αδριανουπόλεως, πρώτην φοράν εφέτος κατασκευασθέν υπό Αρμενίων τυροποιών εις τα βουνά Δένσκου και Σαμαρίνης εις πολύ καλλιτέραν ποιότητα του της Αδριανουπόλεως, επωλήθη προς 9 γρόσια την οκάν.

Εν τη εσωτερική αγορά Κονίτσης, ένεκα της οικονομικής δυσπραγίας των επαρχιωτών και της επισωρεύσεως εμπορών και σαράτζιδων (σανδαλοποιών) εξ Ιωαννίνων, υπήρξε μεγίστη απραξία. Η αυτή περίπου απραξία και αζητησία παρετηρήθη και εις το βιομηχανικόν και σχεδόν αποκλειστικόν προϊόν των γυναικών. Κονίτσης, εις τας κοινώς καλουμένας ποδιαίς.

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΑΡΝΙ ΤΟΥ ΕΝΩΜΑΤΑΡΧΗ

Μ' είχε κρυφό καμάρι του ο παππούς μου. Μα δεν σταματούσε να το καυχιέται σ' όλο το χωριό.

Πλησίαζε το Πάσχα. Με κοιτάζει με περηφάνια και μου λέει:

- Τώρα που τελειώνεις το σχολείο, μου καιδέυει τα μαλλιά, έ, τώρα θα ξέρεις πολλά πράγματα, πολλά αλλά όχι κι όλα ντιπ. Ν' αρχίσεις να μαθαίνεις και τα περίεργα που μας ξαλαφρώνουν τη ζωή.

Τσίτωνα τ' αφτιά μου, για να μην μου ξεφύγει τίποτα...

- Έκλεισες τα δώδεκα και μπήκες στα δεκατρία. Είσαι τρανός πια. Ακούς; Ολόκληρο παλικάρι.

Το'φερνε από δω, το'φερνε από κει κι εγώ περίμενα με πιασμένη ανάσα να μου πει ότι θα κατέβαινε στην Κόνιτσα και θα μ' αγόραζε τα παπούτσια που μου είχε τάξει από καιρό. Αλλά αυτός είχε κάτι άλλο στο μυαλό του που ήταν πιο σοβαρό και θα ξαλαφρώνε τη ζωή μας.

- Έχω ένα αρνί, να το πας στον αστυνόμο...

Τρόμαξα. «Μήπως λέει για το μανάρι μας;», σκέφτηκα αμέσως και με πήραν τα δάκρυα.

- Το'χω στο κατώι απ' τη νύχτα που το'φερα απ' το κοπάδι.

Σαν τ' άκουσα αυτό, μου'ρθε η καρδιά στη θέση της.

Απ' το αντικρινό χωριό μας χώριζε ο

Σαραντάπορος. Τέτοιον καιρό που ψηλά στα βουνά λιώναν τα χιόνια, κατέβαζε πολλά νερά και πλημμύριζε η ποταμιά απ' άκρη σ' άκρη. Σκέφτηκα, ξανασκέφτηκα.

- Να το πάω, βρε παππού, αλλά πως να περάσω το ποτάμι; Να πάω απ' το πέτρινο γιοφύρι, ήταν μακριά.

Είδα κι απόρησα. Το μέτωπο του παππού είχε γεμίσει ζαρωματιές και τα φρύδια του έσμιζαν κι έγιναν σαν δυο μεγάλες περισπωμένες που μου κάναν καπρίτσια.

- Θα διαλέξεις το μέρος που απλώνει το νερό και σιγά-σιγά θα το περάσεις σβαρνίζοντας τα πόδια στον πάτο. Άκουσες; μου λέει και βγάζει τ' αρνί απ' το κατώι.

Το θυμούμαι σαν τώρα, μπροστά στα μάτια μου το'χω: καλέσιο, όμορφο και παιχνιδιάρικο ήταν. Χοροπηδήματα που σου'κανε! Σαν κι αυτό άλλο δεν υπήρχε. Αλλά ήταν άτυχο το καμμένο. Το πιάνει ο παππούς, του δένει τα πόδια δύο δύο και μου το περνάει στους ώμους. Το βαστώ κι εγώ απ' τα πόδια και δρόμο. Με τα λόγια του παππού μου στο μυαλό κατέβηκα τον μεγάλο κατήφορο της Ζέρμας κι έφτασα στο ποτάμι. Πήγα την όχθη πάνω-κάτω. Έπαιρνε το μάτι μου, ξεχώρισα ένα καλό πέρασμα.

Γεώργιος Ι. Ντάφλης
Πολιτικός Μηχανικός

• ΜΕΛΕΤΕΣ • ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
• ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ • ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ
• ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Β. Ηπειρού 58 Τηλ.: 26550 24200
Τ.Κ. 44 100 Κόνιτσα Κινητό: 697 2268128
site: homepages.pathfinder.gr/dafilis e-mail: gntaf@tee.gr

Νεραντζιά Α. Κολιού - Σαββίδου

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 80 - ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΠΤΑΛΟΦΟΥ
ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ: 2310.744.457 - ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ: 2310.640.638
ΚΙΝ.: 6945.33.50.33

- Ε, είπα με το νου μου, δεν έχει και τόσο πολύ νερό· μέχρι τα γόνατα θα φτάνει. Μόνο που βουίζει κι αφρίζει. Το βουητό κι ο αφρός δεν είναι νερό να με φοβίζουν· μια χαρά θα το περάσω.

Ξεθάρρεψα. Καθώς το περνούσα, όπως μ' είχε ορμηλεύσει ο παππούς μου, σιγά-σιγά και σβαρνίζοντας τα πόδια, με τ' αρνί στους ώμους, αισθάνθηκα να φεύγουν τα χαλίκια κάτω απ' τα πόδια μου.

- Καλά που δεν έχω παπούτσια να γλιστρήσω, είπα πάλι.

Άξαφνα μου λύθηκαν τα τσαρουχόσκοινα κι είδα το'να μου το τσαρούχι να το παίρνει το νερό με την κλωστή να κυματίζει πίσω του, θαρρείς και μ' αποχαιρετούσε. Καρφί δεν μου κάπκε· είχα τα λόγια του παππού μου στο νου. Σιγά-σιγά πέρασα το ποτάμι και βγήκα στην όχθη κρατώντας γερά τ' αρνί. Ένιωσα κάτι να με κρατά απ' το πόδι. Γυρίσα το κεφάλι να δω. Δεν ήταν κανένας· τ' άλλο το τσαρουχόσκοινο είχε πιαστεί από κάτι κλαριά που είχε ξεράσει το ποτάμι. Κάνω να τραβήξω το πόδι και μ' εγκατέλειψε και το δεύτερο τσαρούχι. Ένα κουρέλι είχε γίνει, αλλά μπορεί να ποδενόταν ακόμα. Εκεί που σκεφτόμουν αυτά, μου φάνηκε σα ν' άκουσα τη φωνή του παππού μου να πάω γρήγορα τ' αρνί στον κύριο αστυνόμο. Με τις πατούνες στα πόδια πήρα το μονοπάτι που ανέβαινε, ολοένα, με

στροφές και κλωθογυρίσματα, μέσ' από γραβιά, όλο και πιο ψηλά, που μου φαινόταν ότι κάποια στιγμή θα'φτανα εκεί και θ' άγγιζα τον ουρανό με τα σύννεφα. Το μονοπάτι ήταν όλο χαλίκια μυτερά και λασπόνερα που και που. Οι πατούνες μου γέμισαν λάσπες και τα πόδια μου ματώσαν απ' τις πέτρες που σουβλίζαν. Πονούσα. Και να παραπονούσα ακόμα, έλεγα στον εαυτό μου ανεβαίνοντας τον ανήφορο με τη γλώσσα απ' όξω, πρέπει να βγάλω τον παππού μου ασπροπρόσωπο. Μια ζωή, λέει, κρατάει το λόγο του, τώρα να βγει ψεύτης; Δε θα'ναι ντροπή και για μένα;

Έφτασα στο Κάντισκο και χωρίς να πάρω ανάσα, πήρα τον πλακόστρωτο το δρόμο που πήγαινε ίσια για το Αστυνομικό Τμήμα. Περνώντας μπροστά απ' το καφενείο οι άντρες που ήταν εκεί με κοίταξαν παράξενα και κρυφομιλούσαν. Ας μην άκουσα, το διάβασα στα μάτια τους τι έλεγαν. «Το εγγονάκι του φίλου μας του Μήτρη θα'ναι. Πότε μεγάλωσε; Κι έμαθε και το δρόμο;» Στ' αφτιά μου έφτασαν τα λόγια: «Το κακόμοιρο το παιδάκι...» «Τι λέει; Ζουρλάθηκε; Εγώ, το εγγονάκι του πρώτου νοικοκύρη κακόμοιρο;» Αν ήξερα ποιος ήταν θα του'λεγα κάτι...

Με μια ανάσα ανέβηκα τα πέτρινα σκαλοπάτια και βρέθηκα στην πόρτα της Αστυνομίας. Ένας που τον είχα δει στο χωριό μου μια φορά, έβγαине από μέσα

τρέμοντας. Άνθρωπο που να τρέμει και να'ναι κατακόκκινος δε είχα ξαναδεί. Όλοι που είχα δεν να τρέμουν, ήταν χλωμοί κι άσπροι σαν χαρτί. Αυτή η απορία σφηνώθηκε στο μυαλό μου που τριβελίζαν τα λόγια του παππού μου. Μπήκα στο τμήμα με τ' αρνί στους ώμους. Τον αστυνόμο τον είχα δει κι άλλη φορά. Ήταν ψηλός κι αδύνατος κι όχι χοντροκομμένος, με φουσκωτά μάγουλα, φοβερος κι αμίλητος σαν τώρα... Έκανα να σκύψω για ν' αφήσω τ' αρνί στο πάτωμα, αλλά σκέφτηκα μήπως με το σκύψιμό μου, μου πέσει και χτυπηθεί και μαυρίσει το κρέας του. Χωρίς φόβο και μεγάλο κόπο τ' άφησα να πατήσσει πάνω στον πάγκο του αστυνόμου: «Θα τον είδε κι αυτό το κακόμοιρο που το εξέταζε με τ' αρπαχτικό του βλέμμα και τρόμαξε κι άφησε τη βρυσούλα του να τρέξει», είπα μέσα μου. Μουσκίδι τα'κανε τα χαρτιά του αστυνόμου και αυτός δεν το πρόσεξε· είχε αλλού το νου του. Αλλά εγώ που ήμουν μεγάλος πια με καλά φερσίματα που έμαθα απ' τον παππού μου, άρπαξα τα χαρτιά μπροστά απ' τα μάτια του και σφουγγάρισα τις κατουρισιές, ενώ κρατούσα τ' αρνί με το ζερβό χέρι. Μετά κοίταξα γύρω, καλαθί δεν είδα να υπάρχει. Κάτι παράξενο που έγραφε το χαρτί, έπεσε στο μάτι μου. Τι να κάνω; Εκεί μέσα δεν μπορούσα να το διαβάσω. Κατουρημένο το κώνω στη τσέπη μου και

κατεβάζω τ' αρνί στο πάτωμα. Τ' αφιλότιμο άρχισε να τρέχει γύρω-γύρω και να βελάζει σαν να'ψαχνε για τη μάνα του. Κι όχι μόνο αυτό· γέμισε και τα σανίδια με τις κακαράτζες του. Παρ' όλα αυτά το λυπήθηκα. «Να είχε κι αυτό μια μανούλα που να μπορούσε να το γλιτώσει από κακό χέρι;»

Σαν καλός εγγονός, σκέφτηκα να βγάλω πάλι ασπροπρόσωπο τον παππού μου κάνοντας και κάτι άλλο που ήταν επίσης πολύ σοβαρό: Να φουκαλίσω τις κακαράτζες και να σφουγγαρίσω και τον πάγκο. Κοίταξα και πάλι τριγύρω. Ούτε και σφουγγάρι υπήρχε. Τότε έβγαλα τις πατούνες μου, μιας και δεν έκανε να πατάω μ' αυτές, γιατί θα κόβονταν ακόμα πιο πολύ. Τις έβγαλα και σκούπισα τα σανίδια. Μετά τις γύρισα απ' τη μέσα μεριά και γυάλισα τον πάγκο. Αν τα μάθαινε αυτά ο παππούς μου, σκαντάλιζε τον εαυτό μου, σίγουρα θα'ταν ακόμα περισσότερο περήφανος για μένα. Τι να'καμνα; Έτσι μ' έμαθε κι έπρεπε να σκέφτομαι κάτι να κάνω...

Πολύ λυπήθηκα, όμως, γιατί ο αστυνόμος δεν είπε ουτ' ένα «ευχαριστώ» για όσα έκανα για χατίρι του. Είπε μόνο:

- Να πεις του παππού σου: πολύ τον ευχαριστώ!

«Σ' εμένα γιατί να δείξει τόσο αχαριστία; Μήπως έχουν δίκιο οι χωριανοί που λένε αναμεταξύ τους ότι δεν φαίνεται για καλός άνθρωπος;» Μετά-

βίωσα για τη σκέψη μου αυτή, επειδή ήρθαν στο μυαλό μου τα λόγια του παππού μου: «Ας λέει ο κόσμος...» Μ' έβαλε σε ιδέα: «Τι ήθελε να πει ακόμα και σταμάτησε;»

Ευπόλητος, λασπωμένος ως το κότσι και με τις πατούνες στο χέρι τράβηξα για τη γιαγιά τη Λένω, την αδερφή της μανίτσας μου που ζούσε σ' αυτό το χωριό. Σαν μ' είδε η καμμένη, έβγαλε μια φωνή που έκανε κι εμένα να τρομάξω:

- Σ κωτούλια μ' Τ' έγινι; Γιατί σ' έτσο; Μήπως έπαθι κανείς τίποτις;

- Όχι, γιαγιά. Όλοι καλά είμαστε, της είπα.

Με φίλησε, γύρισε προς το εικόσισμα κι έκανε τον σταυρό της.

- Παναγίτσα μ', γιατί τ' άφους να τυραγνίε; Γιατί μου' ρθε ξιπόδι του; Αχ; η ψυχουλίτσα μ', θα ξιπάγιασι κι θα πνάει.

Με παίρνει απ' το χέρι και με πάει στο μαγειρείο. Νερό σ' ένα κακάβι πάνω στην πυροσιιά κόχλαζε. Ρίχνει ζεστό και κρύο νερό στο λεγένι, το ανακατεύει καλά, τραβάει κι ένα σκαμνί προς τα δω και με βάζει να κάτσω. Αμέσως μου πλένει τα πόδια ως πάνω στα γόνατα, μου τα σκουπίζει καλά και μου λέει να τ' απλώσω πάνω στη βάτρα που έκαιγε ένα κούτσουρο, που μεσ' απ' την κουφάλα του έβγαине μια φλόγα που φούντωνε ολοένα. Μου ξαναλέει η γιαγιά Λένω:

- Σ... κωτούλια μ', μη τα παίρνεις τα πουδαράκια σ' απού δω. Να, έτσο κράτα

τα. Να σι πιρουνιασ' καλά η φουτιά, να μην μ' αρρουσιήσι και τι θα πω, η μαύρη μ', σ' μανίτσα σ';

Έκαιγα ολόκληρος κι αισθανόμουν να βράζει το αίμα μου.

- Τι λές μωρ' γιαγιά; Κοντεύω να τσουρουφλιστώ σαν το πασχαλινό αρνί, είπα δυνατά.

Είχε αλλού την έγνοια της η γιαγιά Λένω. Πήγε κι ήρθε μ' ένα τηγάνι κρατώντας κι ένα κομμάτι τυρί, ίσιο με την παλάμη της, και δύο τρια αβγά. Και μου κάνει ένα σφουγγάτο. Μα τι σφουγγάτο; Γεμάτο, φούσκα το τηγάνι, σαν αυτό που' φτιαχνε η μανίτσα μου για μένα και για τα τρία αδέρφια μου. Το' βαλε σε μια γαβάθα και τ' ακούμπησε δίπλα μου. Το βούτυρο τσιπσίριζε ακόμα.

- Γύρνα να φας, σκωτούλια μ'. Να πάρει κι ψουμί.

Η κοιλιά μου έπαιζε ταμπουρά. Όχι αυτά άλλα κι άλλα τόσα να ήταν θα τα καταβρόχθιζα στο πι και φι. Μ' έπιασε όμως ένας φόβος κι όλο κοιτούσα ψηλά στον ουρανό απ' τα τζάμια του παραθυριού.

- Γιαγιά, σαρακοστή έχουμε ακόμα, δεν κάνει ν' αρτυθώ, είπα στενοχωρημένος.

- Μη φοβάσαι ψυχούλα μ'. Τς αρρώστους κι τς πεινασμένους τς σχωράει ο Θεός, είπε και κάθισε αντίκρυ.

Άρχισα να τρώω σαν λιμασμένοι. Σαν είδε που άδειασα τη γαβάθα, η γιαγιά Λένω με καϊδολογάει:

- Δε θα μ' πεις το μουσικό που' ρθεις ιδώ; Ήταν τόσο καλή η γιαγιά Λένω που δεν της κρατούσα μουσικό.

- Μ' έστειλε ο πάππους να φέρω τ' αρνί για το Πάσχα στον κύριο αστυνόμο.

- Νωματάρχς είνι, γιε μ', νωματάρχς, με διόρθωσε. Κάθε μέρα Πάσχα και Χριστούγινα είνι γι' αυτόν. Τς ξιπάτουσι τς νοικοκυραίους, τς ξιπάτουσι ντιπ για ντιπ, αναστέναξε.

Τόπι την είχα κάνει την κοιλιά μου. Καταχορτάτος κι ευχαριστημένος γύρισα στο χωριό. Δεν μ' ένοιαζε που' μουν ξυπόλητος. Περίφανος για όσα έκανα έτρεξα στον παππού μου.

- Πάππου, γύρισα. Πού είσαι;

Μόλις βρέθηκα κοντά του και σήκωσε το κεφάλι να με δει, το πρόσωπό του σκοτείνιασε.

- Το πήγες καλά τ' αρνί; Μήπως το σβάρνισες; ρώτησε με τα μάτια χαμηλά.

- Όχι, πάππου. Όπως μου είπες, το πήγα πάνω στους ώμους μου. Ροδόκόκινο θα' ναι το κρέας του, αποκρίθηκα.

Του είπα ακόμα κι ό,τι έπαθα στο δρόμο και τι πράγματα μας σκάρωσε τ' αρνί.

- Αχ, τι μου' κανες! Με τι πρόσωπο τώρα θ' αντικρίσω τον κύριο ενωματάρχη; έκανε απελπισμένος.

Στενοχωρεύτηκα πολύ ακούγοντάς τον. «Τι γνώμη θα σχηματίσει για μένα;» είπα στον εαυτό μου.

- Αμ, δεν άκουσες τι σου' πα και σου

πήρε το ποτάμι τα τσαρούχια, μου είπε κατόπιν με σιναγμό.

Μου κακοφάνηκε που με μάλωσε άδικα.

- Σιγά - σιγά το πέρασα, πάππου. Αλλά αυτό έπαιρνε σβάρνα ό,τι έβρισκε και δεν έβρισκε μπροστά του.

Είπα κι ένα ψεμματάκι, για να μετανιώσει γι' αυτά που είπε σε βάρος μου.

- Λίγο έλειψε να πάρει κι εμένα μαζί με τ' αρνί· μέχρι τη μέση μου' ρθε το νερό...

Με κοίταξε με βουρκωμένα μάτια, αλλά ηρέμησε σε λίγο και κατέβηκε στο κατώι. Άκουσα να με φωνάζει:

- Έλα κάτω.

Κατέβηκα αμέσως. Σαν είδα να ξεδιπλώνει μια φασκιά, πικράθηκα. «Ούτε και τώρα θα μ' αγοράσει τα παπούτσια που μου υποσχέθηκε».

- Πάτα εδώ! μου λέει χωρίς και πάλι να σηκώσει το κεφάλι του.

Πατώ πάνω στη φασκιά απ' το δέρμα του παλιού βοδιού μας. Κι αυτός τραβάει μια χαραξιά με το σουγιά του πρώτα γύρω απ' το ένα πέλμα μου και μετά γύρω κι απ' το άλλο. Ύστερα βουτάει και τα δύο κομμάτια σε μια σκάφη με νερό. Κι αφού μαλάκωσαν καλά, άρχισε να μου κάνει καινούργια τσαρούχια. Με δυσκολία βαστούσα τα δάκρυα. Σκέφτηκα να τον καλοπάρω.

- Πάππου, πότε θα μ' αγοράσεις τα παπούτσια που μου' ταξες; Εσύ ό,τι λές,

το κάνεις.

Συνέχισε τη δουλειά του σιωπηλός χωρίς καν να με κοιτάξει. Δίπλα η μανίτσα μου πλεκε τα τσαρουχόσκoiνα με χρωματιστά γαλαζοκόκκινα γνέματα.

Ξάφνου θυμήθηκα τα χαρτιά που είχα χάσει στην τσέπη μου. Πρόλαβα και τα πήρα, προτού η μανίτσα πάρει το παντελόνι να το πλύνει. Ο ήλιος έκαιγε ακόμα. Πήγα παρέκει. Προσπάθησα να τα ισιάζω, αλλά σκίλονταν. Τ' άπλωσα όπως όπως, για να στεγνώσουν. Στάθηκαν άτυχος και πάλι. Εκεί που τα χαρτιά κόντευαν να στεγνώσουν και θα'λυναν την απορία μου, με πλησίασε ο παππούς.

- Τι χαρτιά είναι αυτά; Από πού τα πήρες;

Τσιμουδιά εγώ· έτρεμε η περδικούλα μου. «Καλό έκανες, Κωστάκη μου, κακό μεγάλο σε βρήκε». Τα χαρτιά δεν τα ξανάδα. Άκουσα όμως κάτι παράξενα πράγματα να γίνονται που δεν μπόρεσα να εξηγήσω...

Πέρασαν πεντέξι χρόνια. Προετοιμαζόμουν για να δώσω εξετάσεις σε μια ανώτατη σχολή. Μια μέρα ο παππούς μου λέει:

- Φτάνει. Μη διαβάζεις άλλο. Θα πάω στις Αθήναις ν' ανταμώσω τον κύριο μοίραρχο.

- Ποιον μοίραρχο, πάππου; παραξενεύτηκα.

- Τον ενωματάρχη.

- Αυτόν που έκανε στα μέρη μας ως αστυνόμος;

- Ναι.

Η απορία μου μεγάλωσε, άφησα στην άκρη το βιβλίο.

- Μα δεν τον είχαν μεταθέσει αλλού κι όχι στην Αθήνα;

Με λογάριζε για μεγάλο πια βρήκε να μου δώσει απάντηση:

- Οι άνθρωποι έχουν τον διάβουλο μέσα τους. Άμα σ' έχουν ανάγκη, σε κάνουν και θεό τους, αλλά απ' τη στιγμή που δεν κάμεις τα κατρία τους μπορεί να σε πούνε και σατανά. Τον κατηγόρησαν άδικα τον άνθρωπο και τον έστειλαν στην άλλη άκρη...

- Όχι κι άδικα βρε πάππου; Τόσο κόσμο κυνήγησε.

Αναστέναξε.

- Άκου τι σου λέω εγώ: Άδικα, άδικα. Άλλοι φταίγαν γι' αυτό. Το ψέμα έχει κοντά ποδάρια. Κατάλαβες;

Μου'ρθε να γελάσω, αλλά κρατήθηκα, για να μην φανώ αχάριστος· νοιαζόταν ακόμα για μένα.

- Θα πάω να τον δω, ξανάπε. Οι καλοί άνθρωποι δεν ξεχνιούνται, μπορεί να κάνει κάτι.

Τον κοίταξα μ' αδημονία. Και περίμενα, περίμενα να φτάσει το καλό μήνυμα.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΓΟΥΝΗΣ
ΜΑΡΟΥΣΙ

Χαράματα στο Παζάρι

ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τα χρόνια που ζούσα στην Κόνιτσα, ήταν σπάνιες οι ευκαιρίες να κατεβούμε χαράματα στο Παζάρι.

Στη δεκαετία του εβδομήντα φιλοξενούσα τη θεία Τούλα, ξαδέρφη της μάνας μου από το Βόλο, που είχε έρθει στην Κόνιτσα, χωρίς προειδοποίηση, ψάχνοντας να βρει τα περιουσιακά στοιχεία των Βεργαίων, από τους οποίους και η ίδια κατάγονταν, και για τα οποία φαίνεται οι μύθοι στο μυαλό της οργιάζαν.

Ρωτώντας, έφτασε και στο σπίτι μας με την ψευδαίσθηση ότι βρήκε το αρχοντικό των προ του 1900, που είχε γεννηθεί η ίδια, παππούδων της. Και έτσι συνάντησε το γείτονα μας Δόσια, που λίγο ως πολύ ήξερε τα «δικά μας», αφού εκεί απέναντι είχε κι αυτός μαζί μας μεγαλώσει.

Από το Δόσια, τρίτο άνθρωπο και ουδέτερο, η ορεξάτη θεία μας πήρε τον πρώτο απόθαρρο, την πρώτη κρυάδα.

Το τελευταίο περιουσιακό στοιχείο των Βεργαίων στην Κόνιτσα, το αρχοντικό τους, είχε από το 1880 καεί και δεν υπήρχε τίποτ' άλλο.

Και με το βάρος στη συνείδηση για την απόπειρα που έκανε «να μας τη φέρει πονηρά η θεία μας», δεν ήθελε με κανέναν τρόπο να αποκαλυφθεί για να μάθουμε ότι βρίσκεται στην Κόνιτσα κι αρνιότανε στο Δόσια από τη μια μεριά να πει ποια είναι κι από την άλλη να του επιτρέψει να μας ειδοποιήσει σχετικά.

Φυσικά ο Δόσιος βρήκε τρόπο να μας ειδοποιήσει.

Κατέβηκα εγώ, γνώρισα τη θεία και με ζόρι και χίλια παρακάλια την ανέβασα στο σπίτι μας, όπου και φιλοξενία της παραχωρήσαμε, αλλά και πλήρη ενημέρωση της κάναμε για την οικογένεια Βέργου που τόσο η ίδια όσο και μείς είμαστε απόγονοί της. Της εγχείρισα και κάποιο ανάπτυπο Γιαννιώτικου περιοδικού όπου είχα γράψει για τους Βεργαίους-Μπέρκους κείνον τον καιρό.

Μ' αυτά και μ' αυτά η θεία φάνηκε πως πείστηκε κι έμεινε μαζί μας μια βδομάδα.

Κι όταν ήρθε η ώρα να φύγει, κατεβήκαμε μαζί την προηγούμενη στο Πρακτορείο και είδε πως τη συνέφερε να πάει στο Βόλο μέσω Κοζάνης.

Το λεωφορείο της γραμμής θα πέρναγε από την Κόνιτσα στις εξήμισι η ώρα το πρωί, χαράματα, την επόμενη μέρα.

Μ' αυτή λοιπόν την ευκαιρία, συνοδεύοντας τη θεία Τούλα ίσαμε το Πρακτορείο, την άλλη μέρα, βρέθηκα κι εγώ χαράματα στο Παζάρι.

Περίεργη κατάσταση ερημιάς και κρυάδας.

Όλα τα μαγαζιά στο μισοχάραμα κατάκλειστα.

Διασχίσαμε ολόκληρο σχεδόν το καλντερίμι και δε συναντήσαμε ψυχή.

Μόνο όταν φτάσαμε στο Παλιοχώρι, όπως ξανοίγει η πλατεία του, είδαμε μια ομάδα ντόπιων φωνακλάδων να κάθονται στους μπάγκους και τις καρέκλες έξω από το καφενείο του Ζιακόπουλου, (που παλιά εμείς το λέγαμε καφενείο του Γεράση).

Οι πιο πολλοί απ' αυτούς ήταν μαστόροι και εργάτες που έπαιρναν, πριν πάνε στη δουλειά, το κολατσιό τους (ελιές με μια φραντζόλα από το φούρνο απέναντι, που όπως είδα από τα φώτα ήταν ανοιχτός και μόλις είχε βγάλει το ψωμί που μοσχομύριζε).

Στη γωνιά όμως της πρόσοψης του καφενείου, εκεί που ξεκινάει ο δρόμος και παίρνει τον κατήφορο για το «Μονοπώλιο», μια οικογένεια ξένων, βόρειων, ολόξανθων, στο κακό τους χάλι, στριμώχνονταν στον τοίχο, η μάνα με τα δυο παιδιά της ξαπλωμένη-αποκαμωμένη καταγής, κι ο πατέρας όρθιος μισοντυμένος, έτοιμος να πέσει κάτω από την κούραση. Μου έκανε εντύπωση η κατάστασή τους. Χωρίς να το θέλω ο νους μου πήγε σε κείνες τις απισχνωμένες τραγικές φιγούρες του Πικασσό που ο καλλιτέχνης προσπαθεί να συλλάβει το έσχατο όριο της απελπισίας και του αδιέξοδου.

Δυο τρεις από τους ρωμιούς, μόλις με είδαν, σηκώθηκαν βιαστικά, αφήνοντας πάνω στα σιδερένια τραπέζια που ήταν αφημένα έξω από το ολόκληστο καφενείο, το κολατσιό τους.

Έπεσαν πάνω μου κι άρχισαν να μου ζητούνε αν μπορώ να συνεννοηθώ με τους ξένους, που έχουν διαλυθεί, δεν ξέρουν ούτε που βρίσκονται, ούτε τι θέλουν.

Αναγκάστηκα να σταματήσω εκεί, βλέποντας στο βάθος ότι το λεωφορείο της γραμμής δεν είχε φανεί ακόμα στο Πρακτορείο, επομένως είχα λίγα λεπτά καιρό και πλησίασα τους ξένους.

Ήσαν Ιρλανδοί, που νόμιζαν ότι βρίσκονται σ' αλβανικό χωριό... Κι έτρεμαν όπως κατάλαβα από την αϋπνία και το φόβο. Κουτσά, στραβά συνεννοηθήκαμε.

Μου είπαν, ότι χτες το βράδυ τα μεσάνυχτα, έφτασαν στην Κόνιτσα με τ' αυτοκίνητο κάποιων φίλων τους που τράβηξαν για τη Μακεδονία, και δεν βρήκαν ούτε εστιατόριο να φάνε, ούτε ξενοδοχείο για να μείνουν. Ρωτώντας όμως, από δω κι' από κει, κάποιος τους υπέδειξε ένα χάνι, στο βάθος του Παζαριού. Πήγαν να κοιμηθούνε κει.

Ένας μισόγυμνος ξυπόλυτος υπάλληλος τους έβαλε «νυσταγμένα» σ' ένα μακρύ δωμάτιο με στρώματα (μιντέρια) ξαπλωμένα καταγής, όλους μαζί και τους έδωσε

ένα ηλεκτρικό φανάρι για να το χρησιμοποιήσουν αν τυχόν χρειαστούνε να πάνε νύχτα στην τουαλέτα..

Πέσανε όλοι σαν ξεροί, όπως ήταν διαλυμένοι από το ταξίδι και κοιμόντουσαν. Μόνον η μητέρα έμεινε ξάγρυπνη από τις έγνοιες και την «αθλιότητα» του υπνωτηρίου που «είχαν εξασφαλίσει» στα παιδιά τους.

Δεν την έπιασε ο ύπνος, «ήθελε, λέει, να πάει στην τουαλέτα, αλλά προσπαθούσε να το αποφύγει». Από την μισάνοικτη πόρτα του δωματίου της έμπαινε η μυρουδιά του βόθρου κι αυτό την απείθεζε,

Όμως τελικά δε βάσταξε.

Πήρε το ηλεκτρικό και προσπάθησε να τακτοποιηθεί σε μια γωνιά της πλημμυρισμένης από βρωμιές τουαλέτας.

Στο μισοσκοτάδο, από τις ρωγμές και τις άλλες τρύπες της διαλυμένης πόρτας πέρναγε το τσιμπλόφωτο του ηλεκτρικού που κρέμονταν στο διάδρομο.

«Κακήν κακώς» έκανε τη δουλειά της, αλλά κάποια στιγμή αντελήφθηκε ακριβώς πίσω της και πάνω στον ασοβάτιστο τοίχο να κινείται ένα μαύρο μπαστούνι.. Τεράστιο.

Στην αρχή δεν έδωσε σημασία. Σε λίγο όμως, το ένστικτο της μάλλον, παρά το μυαλό της αντέδρασε, σφύριξε σινιάλο και τής έδωσε μια σκουντιά που την ξαγρύπνησε. Άναψε το φακό που είχε στα χέρια της, κι έριξε το φως πάνω στο ύποπτο μπαστούνι. Οπότε η άμοιρη,.....παρ' ολίγο να μείνει εκεί σύζυλη.

Το μπαστούνι αυτό δεν ήταν μπαστούνι, αλλά ούτε και «σκιά που χάθηκε». Ήταν ένα τεράστιο φίδι, που προσπαθούσε να βρει διέξοδο στον τοίχο για να φύγει.

Τρέμοντας από φόβο, και διαλυμένη σχεδόν, άρχισε να φωνάζει τρέχοντας προς το δωμάτιο τής οικογένειάς της. Οι φωνές της ξεσήκωσαν και κάνα δυο άλλους πελάτες του «ξενοδοχείου». Περασμένα μεσάνυχτα.

Ο υπάλληλος του κανιού σε χάλι απερίγραπτο από άποψη εμφάνισης, «ψύχραιμος, αργός και σαν να μην είχε γίνει τίποτα», σχεδόν υπνοβατώντας και κραδαινώντας στο χέρι ένα μακρύ καθρόνι, πήγε κατευθείαν προς την τουαλέτα, ενώ οι Ιρλανδοί τρέχοντας εξαλλοί, βγήκανε έξω τρομοκρατημένοι στο έρημο και σκοτεινό Παζάρι. Έφτασαν εκεί στην άκρη της πρόσοψης του καφενείου του Γεράση, και ξάπλωσαν «ξεθεωμένοι», περιμένοντας να φέξει, μήπως έτσι βρουν τον εαυτό τους, και μάθουν που επιτέλους βρίσκονται, και πως θα καταφέρουν να απομακρυνθούν φεύγοντας από την ζούγκλα που ξέπεσαν.

Δεν είχα τι να τους πω για να δικαιολογήσω την αδικαιολόγητη κατάσταση. Προσπάθησα να τους κάνω λόγο για τον οικουρό όφι που δεν είναι ιοβόλος, φυλάει

το σπίτι και τρώει τα ποντίκια Την πανάρχαia συνήθεια των Ηπειρωτών να τον σέβονται, να τον αφήνουν δίπλα τους, δίπλα στα παιδιά τους. Τους θύμισα την Ολυμπιάδα, ηπειρώτισσα μπτέρα του μεγ' Αλεξάνδρου που ο Φίλιππος την είδε να χαριεντίζεται μ' ένα τέτοιο φίδι και νόμισε ότι ήταν κάποιος θεός, που συνουσιάζονταν μαζί της... Κι από τότε βγήκε η φήμη ότι ο Αλέξανδρος ήταν σπέρμα θεού.

Ό,τι έλεγα, ήταν κουβέντες, που και γω δεν πίστευα αλλά τις έλεγα γιατί κι εγώ ήμουν αγανακτισμένος. Και δεν είχα τι άλλο να πω για να δικαιολογήσω την κατάσταση.

Οι μαστόροι δίπλα μας συνέχιζαν το κολατσιό τους, ήρεμοι κι όπως τους μετάφραza την περιπέτεια των ξένων, δεν έδειχναν να απορούν, κούναγαν μόνο τα κεφάλια τους και δικαιολογούσαν ότι στο χάνι αυτό η ύπαρξη των φιδιών, εξ αιτίας του βρώμικου λάκκου που είναι πίσω του, είναι κατά κάποιο τρόπο φυσιολογική. Και συμφωνούσαν ότι τέτοια φίδια δεν κάνουν κακό.

Έκανα γνωστό στους ξένους ότι σε λίγο θα περάσει το λεωφορείο για Κοζάνη κι αν είναι τυχεροί και βρούνε θέση, θα μπορούσαν κι αυτοί να φύγουν για τη Μακεδονία.

Καταλάβαινα όμως ότι μιλάγα στο βρόντο. Οι ξένοι με κοίταγαν σαν «ούφο», σαν υπαίθριο πωλητή φάρμακου για τις χιονίστρες.

Είναι ζήτημα αν κατάφερα να καλμάρω κάπως τον πανικό τους και την αναστάτωση τους.

Και παίρνοντας τη θεια μου τραβήξαμε για το Πρακτορείο, σιωπηλοί σε περισυλλογή.

Κάτω από τα πλατάνια περπατώντας σκεφτόμουν τα παλιά.

Την παλιά ζωή στην Κόνιτσα, τότε που τα χάνια εξασφάλιζαν ένα είδος ανθρώπινης φιλοξενίας σ' όλους εκείνους που κατάφευγαν εκεί. Τις κόκκινες βελόντες, το αναμμένο τζάκι, το φανάρι του λαδιού που κρέμονταν στην είσοδο, στους διάδρομους, παντού. Το άγρυπνο μάτι του χαντζή. Κι αυτόματα πήγε στο μυαλό μου στην πριν από τον τελευταίο πόλεμο εποχή, τότε που και μείς μαθητές στη Ζωσιμαία φεύγαμε χαράματα για τα Γιάννενα.

Θυμάμαι πως και τότε ή σκνή με τους μαστόρους και τους άλλους εργατικούς στην Κόνιτσα, να τρώνε το κολατσιό τους έξω από το Γεράσι, ήταν η ίδια, με μόνη τη διαφορά ότι κι ο Γεράσις ήταν ανοικτός αυτή την ώρα κι έφηνε καφέδες αλλά κι άλλα μικρομάγαza έδιναν πραμάτιες σε όσους βιάζονταν να φύγουν για το χωριό.

Ήταν χωριά, όπως η Μπριάza π, x που για να φτάσεις με το μουλάρι ήθελες κάπου δώδεκα ώρες. Και η μέρα δε σ' έφτανε.

Το καφενείο του Γεράσι ήταν κείνα τα χρόνια μια πραγματική Εκκλησία του Δήμου. Μέσα κι έξω. Πλούσιοι και φτωχοί. Κονιτσιώτες κι επαρχιώτες.

Ο Χρόνος όμως που πέρασε, οι ατυχίες της Κόνιτσας, ο σπαταλημένος χρόνος με την απομόνωση της από τον άλλο κόσμο, η μεγάλη αλλοίωση του πληθυσμού της (έφυγαν οι ντόπιοι και ήρθαν από τα χωριά), η αποσύνθεση του παλιού Παζαριού και η επικράτηση καινούριων συνηθειών, σιγά-σιγά, (σχεδόν 'αδιόρατα) το ερήμωσε. Τα' αφεντικά του κουράστηκαν, έτσι που καθώς λένε από καιρού εις καιρόν τ' άκουγες να ψιθυρίζουν, όταν κάποιος παράγγελλε καφέ, «Καλά, εσύ σπίτι δεν έχεις; Εδώ ήρθες να πιεις καφέ;».

Θυμάμαι ακόμα πως το υπαίθριο κολατσιό σπάνια τον παλιό καιρό συνοδεύονταν με τυρί ή ελιές, όπως τη δεκαετία του 70. Φτώχεια ατελείωτη.!

Τότε οι μαστόροι αφού έπαιρναν το ψωμί από το φουρνάρι του Στέρτσου-Παπαδήμα, τράβαγαν κατ' ευθείαν στον Πηγαδά ή το Μάλιακα και το βούταγαν μέσα στην αρμύρα του τυριού, έναντι μιας δεκάρας, που γίνονταν δυο, όταν βγάζοντας το ψωμί απ τον τενεκέ διαπιστώνονταν ότι το σε κατάσταση παπάρας ψωμί κουβαλούσε και αξιόλογα τρίμματα φέτας

Τα θυμάμαι όλα αυτά τώρα που τα γράφω και τα πράγματα έχουν αλλάξει 100 %. Τώρα τα νέα παιδιά δεν μπορεί να ξέρουν τίποτα για κείνον τον ξεπεσμό στον οποίο είχε περιέλθει η Κόνιτσα στην Κατοχή και τη Χούντα, με την απομόνωσή της, από τον άλλο κόσμο, τον πολιτισμό, τους ανθρώπους... Δεν ξέρουν τίποτα για την εκβαρβάρωσή της.....Τότε που είχε ξεχαστεί το «Κόνιτσα κασαμπάς, Γιάννενα χωριό Λεσκοβίκο παλιοχώρι». Μαύρες εποχές που έκαναν τον κόσμο της να τα «μαζέψει όπως-όπως» και να πάρει τους δρόμους της ξενιτιάς. Να αναζητήσει την «ανθρώπινη ζωή» αλλού.

Κι αναρωτιέμαι. Διδάχτηκαν τίποτα από όλα αυτά οι παλιοί συμπατριώτες μας, Έκατσαν να τα πούνε στα παιδιά τους, για να καταλάβουν και κείνα ότι έχει ο καιρός γυρίσματα και δεν πρέπει να επαναπαυόμαστε σε μία ψευδαίσθηση, σ' αυτό που έχουμε σήμερα και δεν είναι προϊόν άνησης του δικού μας κόπου, των δικών μας πηγών, της δικής μας προσπάθειας για ανάπτυξη, και δεν είναι γνήσιο γιατί μας ήρθε απόξω χωρίς να προσπαθήσουμε εμείς οι ίδιοι, και το οποίο έτσι όπως μας ήρθε μπορεί και να μας φύγει μια μέρα χωρίς να το καταλάβουμε;

Σίγουρα δικό μας, που μας ταιριάζει, ταιριάζει στο χαρακτήρα μας, στον τόπο μας, στις δυνατότητες μας, είναι αυτό που δημιουργήσαμε εμείς, που εξαρτάται από τη δική μας προσπάθεια, από την αξιοποίηση των δικών μας πηγών πλούτου. Αυτών που έχουμε δίπλα μας και τις περιφρονούμε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αθήνα Φεβρουάριος 2009

Αγαπητοί μας, Συμμαθήτριάς και Συμμαθητές. Στην παρακάτω φωτογραφία αποτυπώθηκε η νιότη μας τον Ιούνιο του 1960 όταν αποφοιτήσαμε από το παλαιό γυμνάσιο της Κόνιτσας.

Όλοι μας τότε, ανάμεσα στους καθηγητές μας, σκορπίσαμε για αναζήτηση και εκπλήρωση των ονείρων μας. Πέρασαν σχεδόν 50 χρόνια από τότε. Όμως θέλουμε να πιστεύουμε ότι στο βάθος της καρδιάς του καθενός μας, φωλιάζει τόσο η ανάμνηση εκείνης της ζωής όσο και η ελπίδα της αντάμωσής μας.

Γι' αυτό με πρωτοβουλία μας, που το έναυσμα έδωσε ο Βασίλης Γκότζος, από την ξενιτιά όπου βρίσκεται, με μία συγκινητική επιστολή του, σας καλούμε όλους και καθένα χωριστά να ανταμώσουμε στην κεντρική πλατεία της Κόνιτσας, μαζί με τους συζύγους σας, την 12η Αυγούστου 2009 ώρα 10.00 π.μ.

Το πρόγραμμα θα είναι το εξής:

12 Αυγούστου 2009 ώρα 10.00 π.μ. συνάντηση στην κεντρική πλατεία της Κόνιτσας για το πρώτο τσίπουρο του ανταμώματος.

Ώρα 13.00 μ.μ. της ίδιας ημέρας γεύμα στο "Δέντρο". Απόγευμα ώρα 18.00 επερινός στον Άγιο Νικόλαο και δέηση για την μνήμη καθηγητών και συμμαθητών που "έφυγαν".

Βράδυ ώρα 21.00 μ.μ. δείπνο στα Πλατανάκια.

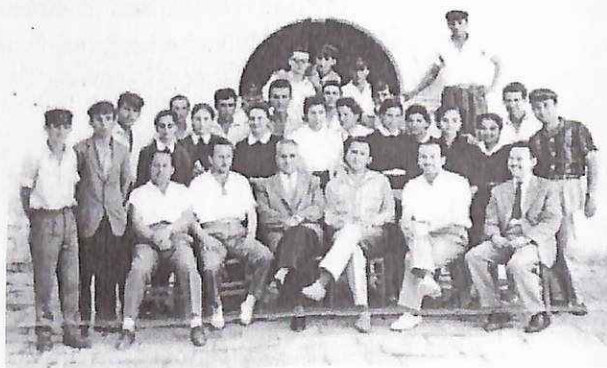
13 Αυγούστου 2009 εκδρομή στην Μόλιστα με επί τόπου γεύμα.

Μετά το φαγητό θα επακολουθήσει διάλεξη του Χαρίλαου Γκούτο με θέμα «Η Επαρχία της Κόνιτσας στους αιώνες 13ο και 19ο».

Απόγευμα επιστροφή στην Κόνιτσα, αποχαιρετισμός και ρητή υπόσχεση για ένα νέο αντάμωμα.

Σημειώνουμε ότι η παρουσία όλων μας θα ξαναζωντανέψει μια ζωή στα μαθητικά θρανία που πέρασε αλλά θα μένει χαραγμένη στη μνήμη μας και στις καρδιές μας για πάντα. Ας αφήσουμε για λίγο τις έγνοιες και τα προβλήματα της καθημερινότητας και ας αφιερώσουμε στους εαυτούς μας μια ξεχωριστή χαρά, γιατί ασφαλώς τη δικαιούμαστε.

Παράκληση εάν επιθυμείτε να επικοινωνήσετε για περισσότερες λεπτομέρειες με τους

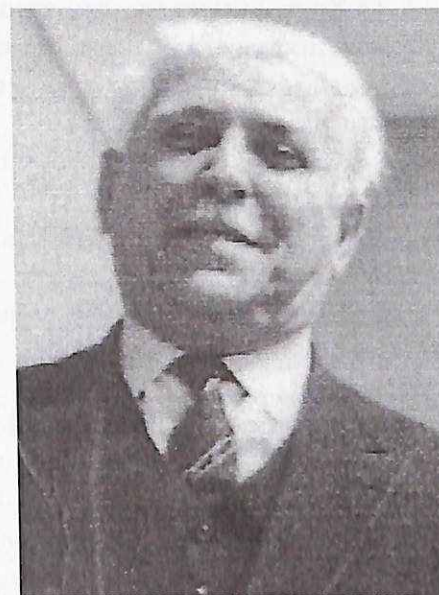

1. Γιάννη Τζιομάκα - Τηλ. 6944554899-210 3818608
2. Βαγγέλη Μπούνα - Τηλ. 26550 22674
3. Βασίλη Γκότζο - Τηλ. 0041264029978
4. Χαρίλαο Γκούτο - Τηλ. 210 6925471

Σας περιμένουμε όλους
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΖΙΟΜΑΚΑΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤ. ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ

(ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΔΗΜ. ΦΑΣΟΥΛΗΣ)

Α. Οκτώβριος 1920-22 Μαρτίου 1921

Το Λούψικον ευρίσκεται εις το μεταίχιμον της Β.Δ. πλευράς της Επαρχίας Κονίτσης εγγύτατα των ορίων της Δυτ. Μακεδονίας. **Δέχομαι ευχαρίστως και δεν βλέπω την ώραν, πότε θα έλθω ο διορισμός μου.** Επιστρέφω εις το χωρίον μου εν αναμονή του διορισμού μου, όστις ευτυχώς δεν αργεί. Μεταβαίνω περίχαρις εις Κόνιτσαν, δίδω με πλήρη συνείδησιν τον νεοπειλενον όρκον και την επομένην αναχωρώ δια την νέαν μου θέσιν.

Μετά πορείαν δύο ολοκληρών ημερών καταφθάνω εις το χωρίον Λούψι-

κον. Με υποδέχεται ο τότε Πρόεδρος αείμνηστος τώρα Κω/νος Καρανίκας. Μετ' ολίγον καταφθάνει ο τότε εφημέριος του χωρίου αείμνηστος Παπαγιώργης να με ευκηθή το «Καλώς ήλθες».

Αι πρώται μου εντυπώσεις είναι ούτω καλά. Μεταβαίνω αμέσως εις το σχολείον. Τούτο είναι ένα κτίριον αρκετά καλόν. Προ 10ετίας είχε κατασκευασθεί μερίμνη του τότε Σεβασμιωτάτου Βελλός και Κονίτσης κυρού Σπυρίδωνος. Ήτο λιθόκτιστον και η στέγη του ήτο σκεπασμένη διά σχιστόλιθου.

Περιελάμβανε αίθουσαν παραδόσεως εμβαδού $7 \times 5 = 35$ τμ. και είχε ύψος 3,1 μ. Είχε δωμάτιον διδασκάλου αρκετά ευρύχωρον και εν μικρόν δωμάτιον δια Γραφείον. Τα παράθυρά του εις την αίθουσαν παραδόσεως $1,4 \times 1,1$ μ. Είχε και 15 θρανία και μαυροπίνακα. Ουδέν έτερον έπιπλον, σκεύος ή εποπτικόν όργανον.

Πάντως το Διδακτήριον εύρον ποτέ καλλίτερον από ό,τι το ανέμενον!

Ο φιλόξενος Πρόεδρος με προσέκάλεσε να μείνω εις την οικίαν τους μέχρις ότου τακτοποιηθή καταλλήλως το δωμάτιον.

Την επομένην με το σημασμό της καμπάνας, ήτις ήτο ηρτημένη εις υψηλόν δένδρον -δρυ- μεταξύ του σχολείου

και της εκκλησίας, ήτις επιμάτο επ' ονόματι των Αρχιστρατήγων Μιχαήλ και Γαβριήλ, προσήλθον οι μαθηταί μου αμφοτέρων των φύλων. Ήσαν περί τους τριάκοντα. Τους υπεδέχθην με καλωσύνην και τους ετοποθέτησα εις τα θρανία. Λόγω του ότι το σχολεῖον αυτό το προηγούμενον έτος δεν είχε λειτουργήσει ως στρατευθέντος του διδασκάλου αλλά και κατά τα προηγούμενα έτη ελειπούργει πλημμελώς δι' αυτό οι μαθηταί ευρίσκοντο άλλοι μεν εις τας κατωτέρας τάξεις άλλοι δε το πρώτον προσερχόμενοι, κατέταξα τρεις εις την Τρίτην, πέντε εις την Δευτέραν και όλους τους λοιπούς εις την Πρώτην!!

Άρχισα το έργον μου, όσον εν γένει άλλο τόσοσν σκληρόν και επίπονον.

Παρατήρησα ότι οι μαθηταί κατά πλειοψηφίαν ήσαν ευφυείς και επιδεκτικοί μορφώσεως. Τους ηγάπησα και με ηγάπησαν. Ιδού το πρώτον βήμα επιτυχίας εκάστου έργου και δη το του διδασκάλου!

Αλλά και οι κάτοικοι ορεσίβιοι, έχοντες ως μοναδικόν έργον την γεωργίαν και κτηνοτροφίαν ηγάπησαν το σχολεῖον και τον διδάσκαλον. Ούτω το έργον προχωρεί υπό ευνοϊκάς συνθήκας.

Ούτω φθάνομεν εις τας παραμονάς των Χριστουγέννων, ετοιμάζομαι να έλθω εις το χωρίον μου ίνα εορτάσω τας εορτάς μετά της προσφιλοῦς αιμνήστου μητρός μου. Νέα τρυφερά υποδο-

χή. Νέοι εναγκαλιασμοί, νέα δάκρυα χαράς και συγκινήσεις.

Τα Χριστούγεννα εορτάζω έπειτα από τρία χρόνια με την μητέρα μου και τας αδελφάς μου. Οποία χαρά και αγαλλίασις!

Συνεχίζονται αι εορταί. Φθάνει το Νέον έτος 1921.

Και τούτο εορτάζομεν μέσα εις αιμόσφαιραν απεριγράπτου χαράς.

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ: Εις Μ. Ασίαν από Μάρτιον 1921-Νοέμβριον 1922

Β. Δεκέμβριος 1922 - Ιούνιος 1924

Αύτη η θέσις (του σχολεῖου Λουψίκου), λόγω της γενικής Επιστρατεύσεως, και του εκεί πολέμου καταστάσεως από της ημέρας, που εκλήθην εις τας τάξεις του Στρατό, ως έφεδρος, την 27ην **Μαρτίου 1921** και μέχρι της αφυπηρητήσεώς μου. **Νοέμβριος 1922**, έμενεν **κενή**.

Έφθασα εις Λούψικον την 7ην Δεκεμβρίου 1922. Η χαρά μου, η χαρά των μαθητών μου διαμεινάντων εις το σκότος της αμαθείας αφ' ης ημέρας εστρατεύθην και η τοιαύτη των γονέων και λοιπών κατοίκων ήτο απερίγραπτος.

Επανηγύρισαν οι αγαθοί αυτοί άνθρωποι την επιστροφήν του διδασκάλου, «εν τυμπάνω και χορώ, εν χορδαίς και οργάνοις, κατά τον εκκλησιαστικήν.

Έρχισα το βαρύ και δυσχερές έργον μου. Λέγω βαρύ, διότι τα ολίγα

μορφωτικά στοιχεία που είχαν διδαχθή από εμέ, την ηλιαχτίδα φωτός, κατά το βμνηνον μόλις διάστημα προ 18μηνου εκεί υπηρεσίας μου ήτο επόμενον να λησμονηθούν.

Η αμοιβαία όμως αγάπη διδασκάλου και μαθητών, η αληθή λατρεία μαθητών και γονέων προς εμέ με έκαμαν να αφοσιωθώ, ψυχή τε και σώματι εις το καθήκον μου.

«ΚΟΠΟΙΣ ΚΤΩΝΤΑΙ ΤΑ ΚΑΛΑ»,

Επρέσβευον οι αρχαίοι σοφοί ημών πρόγονοι εργάζοντο υπερανθρώπως Την παραμονήν των Χριστουγέννων, επιστρέφω ίνα συνεορτάσω μετά της προσφιλοῦς μου μητρός συγγενών μου και συγχωριανών μου τας εορτάς.

Το 12ήμερον των εορτών εορτάσθη εν πλήρει ευθυμία και χαρά.

Την 8ην Ιανουαρίου 1923 αναχωρώ δια τον σχολεῖον μου συμπαριστάμην και την νεαράν σύζυγόν μου Ευδοξίαν τη συγκαταθέσει και ευχαίς της αιμνήστου μητρός μου.

Συνεχίζω εκεί το τόσοῦτον ευγενές αυτό έργον μου μετά πραγματικής λατρείας την οποίαν αισθάνονται όσοι πιστεύουν εις την ιεράν ταύτην αποστολήν του διδασκάλου.

Ούτω φθάνομεν εις το τέλος του σχολικού έτους καθ' ο λαμβάνει χώραν η κατά τα ειωθότα σχολική εορτή. Πλήρης χαράς επιστρέφω μετά της προσ-

φιλοῦς μου συζύγου εις το χωρίον μου και διελθω τας θερινάς διακοπάς.

Σεπτέμβριος 1923

Την 1ην Σεπτεμβρίου περίχαρις επιστρέφω εις την εις Λούψικον θέσιν μου. Η χαρά διδασκάλου, μαθητών και γονέων είναι απερίγραπτος. Ίσως μερικοί θεωρήσουν τούτο ως υπερβολήν. Δεν ψεύδομαι. Μάρτυς μου ο Θεός και οι τυχόν επιζώντες εκ των προσφιλών μου μαθητών, αμφοτέρων των φύλων.

Την 1ην Οκτωβρίου άδεια του Επιθεωρητοῦ μου, αιμνήστου Παναγ. Οικονόμου, επισκέπτομαι τους οικείους μου. Ευχάριστον οικογενειακόν γεγονός ανεπανάληπτον. Τας πρωϊνάς ώρας της 2ας Οκτωβρίου 1923 η προσφιλής μου σύζυγός μου Ευδοξία κατόπιν, ευτυχώς, ελαφρών πόνων τοκετού, φέρει εις τον κόσμον το πρώτο μας τέκνον τον Αχιλλέα μας.

Χαράς Ευαγγέλια!

Παραμένω επί οκταήμερον. Λαμβάνει το Άγιον Βάπτισμα ονομάζεται Αχιλλεύς. Ανάδοχός του είναι ο αιμνήστος σήμερον οικογενειακός ανάδοχος Περικλής Νικόπουλος.

Την 9ην Οκτωβρίου επιστρέφω γεμάτος χαρά εις την θέσιν μου. Συνεχίζω το έργον μου με μεγαλύτεραν έντασιν και έκτασιν. Όλα είναι χαρά

Θεού.

Το σχολείον μου είναι μια εξαιρετική κυψέλη, αποδίδουσα γενικό και εύομον μέλι.

Την 22αν Νοεμβρίου ποιούμενος χρήσιν 2ημέρου αδείας επιστρέφω εις το χωρίον μου. Παραλαμβάνω την σύζυγόν μου και το χαριτωμένον βρέφος, τον Αχιλλέα μας και δια των γνωστών αγωγιατών φθάνω εις Λούψικον.

Η υποδοχή είναι πανθεωτική. Υποδέχονται τον πρώτον υιόν του αγαπητού των διδασκάλου!

Αι μητέρες των μαθητών επισκέπτονται την εις το δωμάτιον της διαμένουσας σύζυγόν μου, ενώ εγώ εργάζομαι εντατικώς καθ' όλης τας ώρας της ημέρας πλην ημισείας ώρας δια το μεσημβρινόν φαγητόν.

Ο μικρός μας γεμίζει δώρα άφθονα. Περιπόδια μάλλινα καλλιτεχνικώς πλεγμένα.

Ο Χειμών προχωρεί. Το κρύο είναι δριμύ, αλλά κατ' ουδένα ενοχλούμεθα.

Καυσόξυλα άφθονα μας φέρουν. Ακόμη και σίτον, κρέατα παστά χοιρινά, όσπρια, βούτυρον, τυρόν.

Τα πάντα μας παρέχουν δωρεάν. Ο καιρός γοργά κυλά. Χριστούγεννα,

Πάσχα συνεορτάζουμε μετά των εκεί λίαν αγαπητών μας.

Το έργον προχωρεί αποδοτικότατα. Όλα βαίνουν κατ' ευχήν και ευλογίαν Θεού. Όμως. Ένα άλλο καθήκον μου επιβάλλει ίνα ζητήσω μετάθεσιν. Ίσως ο τυχόν αναγνώστης της πενιχράς μου ταύτης βιογραφίας εκπλαγή. Αφού υπάρχει τοιαύτη συνεργασία σχολείου και οικογενείας, διατί; Λόγοι οικογενειακοί με αναγκάζουν να υποβάλω αίτησιν μεταθέσεως. Το δάκρυ της μητέρας, διότι ζη μόνη!

Η Σχολική Εορτή λαμβάνει, πανηγυρικώτερον χαρακτήρα. Όμως εις τα πρόσωπα όλων μέσα στην χαρά, διαφαίνεται η λύπη δια τον αποχωρισμόν.

Την επομένην της εορτής 17ης Ιουνίου 1924 αναπαξάπαντες οι κάτοικοι - σιν γυναιξί και τέκνοις με επί κεφαλής τον υπέργυρον ιερέα Παπαγιώργην, προπέμπουν τον επί τριετίαν αγαπημένον των διδάσκαλον μέχρι του Υδρομύλου! Εκεί λαμβάνει χώραν πραγματική ιεροτελεστία.

Εν μέσω βροχηδόν ρεόντων δακρύων εναγκαλιζόμεθα αποχαιρετώντας τον λαμπρόν αυτόν κόσμον! Ωρα του χωρισμού.

Λ Α Ι Κ Ε Σ Δ Ο Ξ Α Σ Τ Ε Σ

Η Βασκανία

Σήμερα θ' ασχοληθούμε μ' ένα θέμα τη βασκανία. Ο λαός μας από την πρωτόγονη φαντασία του πιστεύει σε υπερφυσικές δυνάμεις του πνεύματος του κακού.

Αλλά τι είναι βασκανία;

Κατά το λεξικό του Γ. Μπαμπινιώτη (Λεξικό της Νέας Ελληνικής γλώσσας) "βασκανία είναι το μάτιασμα κάποιου, η πρόκληση σε κάποιον βλάβης ή ενοχλητικών συμπτωμάτων π.χ. πονοκεφάλου, κ.ά. που προκαλείται, όπως πιστεύεται, όταν κάποιος κοιτάζει άλλον με ζήλια ή φθόνο ή σκεφτεί κακά γι' αυτόν, και βάσκανος είναι αυτός που προκαλεί βλάβη με την επίδραση του βλέμματός του σε κάποιον άλλον.

Όλοι οι άνθρωποι μπορούν να "βασκαθούν" δηλαδή να μαπαστούν, γι' αυτό ακούμε συχνά στα χωριά μας, αλλά και αλλού τις φράσεις: «Το παιδί πήρε από μάτι, το μάτιασαν, τόφαγαν με το μάτι, το χούγιαξαν», «κακό μάτι να μην το ιδεί». «Φτου και να μην αβασκαθείς» ή «πίσω μου σ' έχω σατανά» κ.λ.π. Βάσκανοι άνθρωποι, θεωρούνται οι «Σαββατογεννημένοι» και οι «μεταβυθαγμένοι», εκείνοι δηλαδή που, όταν ήταν μικροί βύζαναν για δεύτερη φορά. Αλλά και κάθε άνθρωπος, όταν θαυμάσει πολύ κάτι και το ζηλέψει, μπορεί να το φάει με το μάτι του. Γενικά ο άνθρωπος φοβάται τη βα-

σκανία, και προσπαθεί να την προλάβει ή να την θεραπεύσει.

Έτσι κάθε τι που μπορεί να προσενήσει τη ζήλια ή φθόνο παθαίνει βασκανία, προπαντός όμως τα μωρά και οι λεχώνες. Αλλά και τα άψυχα. Ακόμη τα «μουσκάρια» τα ζώα, και τ' άλλα πράγματα. Η «ντουμπολίτσα», όταν μαπαχτεί δεν βγάξει βούτυρο, λέγανε οι παλιές γυναίκες του χωριού κ.ά.». Δέντρα, κανούργια σπίτια, καλοί κήποι, καλοί δρόμοι κ.ά. γενικά κάθε τι όμορφο και πολύτιμο. Γι' αυτό πάνω στ' άψυχα, κάνουν ή κρεμούν διάφορα πράγματα.

Πάνω από τις πόρτες των καινούργιων σπιτιών, καρφώνουν ένα πέταλο, στα καινούργια αυτοκίνητα κρεμούν ένα πέταλο. Στους κήπους και στα χωράφια κρεμούν ένα παλούκι με σκορδαρμάθα με σαλιγκάρια, ή ένα κεφάλι από άλογο, ή ένα κεφάλι γαϊδάρου κ.ά.

Στα παιδιά ή στα ζώα χρησιμοποιούν τα «φυλαχτά» ή τα «τζουλβένια» πούχουν μέσα (σκορδο, θυμίαμα, κάρβουνο» μικρό σπειρί λουλάκι, ξύλο μελοκουκιάς), σκυλίσιο δόντι (φιδοκέρατο ή φιδορούτι κ.ά.) τα ράβουν σε μια σακούλα από πανί βουτηγμένο στο κερι και το κρεμούν στο μικρό παιδί να μην πάρει από μάτι.

Συχνά ακούμε και σήμερα, από παλιά τις φράσεις:

«φτου, φτου να μην αβασκαθεί! κακά

μάτια να μη τον ιδούν», «φτου σου να μην πάρεις από μάτι» «σκόρδο στα μάτια σου»! ή σκόρδα στα μάτια σου και ρίγανη στ' αυτιά σου» ή όσο να πας στο σπίτι σου να σκάσεις κ.λ.π.

Όσοι όμως όπως είπαμε τα μικρά και όμορφα μωρά, άλλωστε πιο μωράκι δεν είναι όμορφο; ματιάζονται και τότε οι μικρομάνες τρέχουν στις γριές τις γιάτρισσες κάνουν διάφορα μαγικά λένε κάτι ακατάληπτες προσευχές και λέξεις και το μωρό ανασαίνει.

Ρίχνουν σ' ένα ποτήρι με νερό ένα κάρβουνο, αναμμένο, αναφέροντας το όνομα εκείνου που είδε το παιδί αυτή την ημέρα, έπειτα άλλο και άλλο κι όταν το κάρβουνο βυθιστεί, ο βάσκανος ήταν εκείνος, του οποίου το όνομα αναφέρθηκε στο κάρβουνο αυτό. Άλλοτε πάλι παίρνουν τρία σπυριά αλάτι και τα πετάνε στη φωτιά, αφού πρώτα τα κολυμπήσουν σ' ένα ποτήρι με νερό ή λάδι κι ανάλογα με το πέταγμα που κάνει τ' αλάτι στη φωτιά δήθεν ξεματιάζουν το μωρό αφού το ραντίσουν και σταυρώσουν το μωρό τρεις φορές. Το μωρό θεραπεύεται!

Κατά τη διάρκεια του σταυρώματος λένε οι «ξεματιάχτρες» ή «οι άκακες δεικνομοίρες», οι γριές με το νου τους μια προσευχή που την κρατούν μυστική.

Ακόμη, οι μανάδες, πριν φασκιώσουν τα παιδιά τα περνούν τρεις φορές πάνω από τη φωτιά λέγοντας «Πάρτε τζίτζια (παιδική λέξη=φωτιά) το κακό» ή όταν

επισκέπτεται κανείς σπίτι, όπου έχουν μωρό, αφήνει φεύγοντας κι ένα σημάδι του (π.χ. υφασματάκι ή κάτι άλλο). Αν τυχόν ματιάξει άθελά τους το παιδί ή αδιαθετίσει κάνει το σημάδι στη φωτιά (τζίτζια), διαλύουν τη στάχτη στο νερό και μ' αυτό ραντίζουν τρεις φορές το μωρό. Και το μωρό γίνεται καλά.

Ματιάγματα λοιπόν βασκανήματα και μάγια απ' τα παλιά μέχρι σήμερα. Αυτές οι υπερφυσικές δυνάμεις των κακών δαιμόνων υπήρχαν και υπάρχουν στους ανθρώπους. Ο Χριστιανισμός δεν τα παραδέχεται αυτά, εν τούτοις όμως για τη βασκανία υπάρχει ειδική ευχή και καλείται, ο ιερέας να διαβάσει και τη λεχώνα και το μωρό. Με το σταυρό και το ευχέλαιο να διώξει τα κακά πνεύματα και τα κακά μάτια τα οποία επιδρούν επάνω μας.

Και τώρα τι κάνουμε; Η δύναμη της πίστης και τα ιερά σημεία του χριστιανισμού, είναι ικανά να αποτρέψουν τον υπερφυσικό αυτό κίνδυνο.

Οι Άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας μας μας προτρέπουν όχι μαγικά σημάδια, σύμβολα «φυλακτά» και «τζουλβένια» στα μωρά. Μόνο ένα σταυρό στο λαιμό μας και η ακλόνητη πίστη μας στη θρησκεία μας, μας προστατεύουν από τη βασκανία και τους βάσκανους και από τις υπερφυσικές δυνάμεις του πνεύματος του κακού.

Σωκράτης Μιχ. Οικονόμου

Τζουλβένι = Τουρκική λέξη, φυλακτό.

Ελικοδρόμιο στην Κόνιτσα

Η πραγματικότητα πολλές φορές ξεπερνάει την φαντασία. Ποιος θα το πίστευε ότι θα ερχόταν καιρός να εγκατασταθεί και να λειτουργήσει στην Κόνιτσα βάση πολιτικών ελικοπτέρων. Μετά από αίτηση της εταιρείας «HELI-TEAM», και ακολουθώντας την νόμιμη διαδικασία, προχωράει από τον Δήμο Κόνιτσας η εκμίσθωση σ' αυτή (την εταιρεία) για τριάντα χρόνια του υπάρχοντος στην θέση «Παλιογορίτσα» δημοτικού ελικοδρομίου. Εταίροι της εταιρείας είναι ο συμπατριώτης μας Αθανάσιος Μίσσιος, που χρόνια εργάσθηκε στην Γερμανία και έκανε με το μυαλό του και τον ιδρώτα του αξιοζήλευτη προκοπή - η κόρη του Μαρία είναι πιλότος ελικοπτέρων - και ο φίλος του Γερμανός Τόμα Πέτερ, πιλότος ελικοπτέρων και αεροπλάνων. Η παραπάνω εταιρεία είχε πολλές προτάσεις να εγκατασταθεί σε διάφορα μέρη της Ελλάδας αλλά προτίμησε την Κόνιτσα. Στον τόπο μας την οδήγησε η αγάπη, το πάθος θα έλεγα, στην γενέθλια γη του Κονιτσιώτη Αθανάσιου Μίσσιου και της οικογένειάς του και ο ενθουσιασμός του φίλου του Γερμανού πιλότου από το φυσικό περιβάλλον της περιοχής μας. Η αίτησή τους προς τον Δήμο για την μίσθωση είναι ένας ύμνος για τον τόπο μας και εκφράζεται η πίστη τους στις

αναπτυξιακές του δυνατότητες. Στην Ελλάδα λειτουργούν ακόμη δύο εταιρείες ελικοπτέρων εγκατεστημένες στην Αττική.

Τα ελικοπτερα, όπως μας ενημέρωσαν, θα προσφέρουν «κάθε υπηρεσία», όπως μεταφορά προσώπων, π.χ. τουριστών, επιχειρηματιών, επιστημόνων, πυροσβεστών κλπ, ιδιαίτερα ο Τόμα Πέτερ με την Μαρία Μίσσιου έχουν εμπειρία στην μεταφορά ασθενών και τραυματισμένων, μεταφορά πραγμάτων, π.χ. πυλώνων για την εγκατάσταση τηλεφερίκ, συμμετοχή σε πυρόσβεση, φωτογραφήσεις κλπ. Εν γένει το ελικοπτερο πηγαίνει και εκεί που δεν πηγαίνει αυτοκίνητο ακόμη και εκεί που δεν μπορεί να πατήσει άνθρωπος πόδι. Σκοπεύουν ακόμη στην ίδρυση και λειτουργία σχολής πιλότων ελικοπτέρων στην Κόνιτσα για την εκπαίδευση ιδιωτών αλλά και υπαλλήλων υπηρεσιών που διαθέτουν ελικοπτερα ή θα αποκτήσουν ελικοπτερα, όπως Αστυνομίας, Πυροσβεστικής κλπ.

Η επιλογή του Δήμου μας για αυτή την εγκατάσταση και την λειτουργία βάσης ελικοπτέρων είναι σημαντικό πολυδιάστατο γεγονός με θετικές επιπτώσεις στην οικονομία, στον τουρισμό, στην εργασία, στην περίθαλψη, στην εκπαίδευση και σίγουρα σε τομείς και

σε μέγεθος που δεν μπορούμε οι μη ειδικοί τώρα ούτε να φαντασθούμε.

Αν λάβουμε υπόψη το ελικοδρόμιο και την σχεδιαζόμενη βάση ελικοπτέρων, την εξαγγελθείσα κατασκευή της Ιόνιας οδού από Καλπάκι μέχρι την Κόνιτσα, τα μεγάλα τουριστικά έργα (ανάδειξη χαράδρας Αώου, κατασκευή τελεφερίκ, αξιοποίηση κατασκηνώσεων Πηγής, αξιοποίηση Λουτρών Καθασίλων και Αμαράντου κλπ), που άλλα σχεδιάζονται, άλλα ήδη άρχισαν να υλοποιούνται από την Δημοτική Αρχή, σε συνδυασμό με τα extrim αθλήματα που διδάσκονται από πολύπειρους συμπατριώτες μας και διεξάγονται στα ποτάμια μας, κατανοεί κανείς ότι όλα

λειτουργούν ως συγκοινωνούντα δοχεία για την ανάπτυξη της περιοχής μας και δημιουργούν προϋπόθεση, δημιουργούν υποδομή, για άλλα αναπτυξιακά έργα, που ο νους μας τώρα δεν μπορεί να συλλάβει.

Ευχόμαστε στους Αθανάσιο Μίσσιο και στον Τόμα Πέτερ και στις οικογενιές τους καλή επιτυχία στην μεγάλη τους πρωτόγνωρη προσπάθεια, και για το καλό του τόπου μας. Το εγχείρημα του Θανάση Μίσσιου δείχνει το σωστό δρόμο σε όλους τους επιτυχημένους Κονιτσιώτες της διασποράς.

Με τις καλύτερες ευχές μας
ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΑΛΙΑΜΑΝΗΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «Το Γεφύρι» Με 40 κλίνες, εστιατόριο, μπάρ, θέρμανση, πάρκιγκ κλπ. Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αώου στην Κόνιτσα Τηλ. 26550 23780

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Τριώροφη οικοδομή
υπό κατασκευή
στο Αηδονοχώρι Κόνιτσας
Πληρωφ. Τηλ. 210 3707150
Κιν. 6979971137

Ο Γράμμος και τα γύρω χωριά

Ο Γράμμος (2.520 m) είναι ένα ομαλό, ανάγλυφο, με πλούσια δασική βλάστηση και αλπικά λιβάδια, άφθονα νερά που τρέχουν σαν ασημένιες φλέβες στις πλαγιές του, αλπικές λίμνες που αγγίζουν τις υψηλότερες κορυφές, απομονωμένα αλλά και πανέμορφα χωριά (όπως το Πληκάτι, η Αετομηλίτσα κ.α.), σαν αετοφωλιές χτισμένα στις πλαγιές.

Ένα βουνό που κουβαλάει μεγάλη ιστορία στην πλάτη του.

Το βουνό Γράμμος αποτελεί το βορειότερο τμήμα της οροσειράς της Πίνδου μέσα στο ελληνικό χώρο.

Σχηματίζεται από δύο κορυφογραμμές που συναντιούνται κάθετα μεταξύ τους.

Η μια οροσειρά είναι σύνορα με την Αλβανία και έχει κατεύθυνση με τις κορυφές: Μαύρη Πέτρα (2.461 m), Γκόλιο (1 934 m), Κάμενικ (2.043 m).

Η άλλη χωρίζει τον νομό Ιωαννίνων με τον νομό Καστοριάς, έχει κατεύθυνση ανατολικά, με τις κορυφές: Περίφανο (2.442 m), Γκέσσο (2.166 m), Επάνω Αρέννα (2.192 m), Κάτω Αρέννα (2.075 m).

Στα νότια έχει όριο τον ποταμό Σαραντάπορο.

Τα τρία ποτάμια ξεκινάνε από τους πρόποδες του Γράμμου, δίπλα από το χωριό Πληκάτι και Χιονιάδες.

Στα ανατολικά οι διακλαδώσεις του Αλιάκμονα, από την βόρεια πλευρά χωρίζουν από τον Τρικλάριο.

Μέσα σε αυτές τις κορυφογραμμές φωλιάζουν τρεις υπέροχες κοιλάδες (όπου εκεί φωλιάζουν μικρά χωριά), η κοιλάδα της Γράμμοστας που ανήκει στον νομό Καστοριάς και η κοιλάδα της Αετομηλίτσας και Πληκατίου που ανήκουν στον νομό Ιωαννίνων. Στην κορυφογραμμή, επάνω στα σύνορα με την Αλβανία στέκει η υψηλότερη και μεγαλύτερη σε έκταση αλπική λίμνη στην Ελλάδα, η Γκιστόβα σε υψόμετρο 2.350 m.

Άλλη μία πανέμορφη λίμνη είναι κάτω από την Επάνω Αρέννα η οποία είναι περιτριγυρισμένη από δάσος οξιάς στα 1.700 m.

Σε όλη την ορεινή έκταση του Γράμμου πλούσια είναι η πανίδα, η ορνιθοπανίδα και η χλωρίδα. Έχουν καταγραφεί 20 είδη θηλασικών με κυρίαρχα την αρκούδα, το αγριόγιδο, την αλεπού, τον λύκο, το αγριογούρουνο, το ζαρκάδι κ.α. Στην ορνιθοπανίδα ο χρυσσαετός, το γεράκι, το σαΐνι, η πετροπέρδικα κ.α. Στο Γράμ-

μο έχουν εντοπιστεί 486 είδη χλωρίδας. Στα δάση κυριαρχούν οι οξιές, τα μαυρόπευκα, το έλατο, οι βελανιδιές και λίγα ρόμπολα.

Πολλές και πανέμορφες είναι οι διαδρομές που μπορεί να κάνει κάποιος.

Στόχος είναι η υψηλότερη κορυφή 2.520 m, ή κάποια από τις μικρότερες για ορειβασία, αλλά και για αυτοκίνητο 4x4 μέχρι το Σταυρό ξεκινώντας από το χωριό Πληκάτι ή από την Αετομηνίτσα. Από την Αετομηνίτσα ανηφορίζετε δυτικά για το Γκέσσο (2.166 m - Μνημείο Γράμμου) και συνεχίζοντας την κορυφογραμμή για το Περήφανο (2.442 m) και στην συνέχεια για το 2.520 m.

Από το χωριό Πληκάτι για να ανέβει κάποιος στην κορυφή ακολουθεί το μονοπάτι αριστερά από το μικρό ποτάμι ανεβαίνοντας προς το Ραζντόλι (κορυφή Κουκούλι) - παλιό φυλάκιο, και συνεχίζοντας βόρεια την κορυφογραμμή φτάνει στην κορυφή Μαύρη

Πέτρα (2.431 m) και στην συνέχεια για την 2.520 m. έχοντας δεξιά το μεταίμα ποτάμι του Πληκατίου (ή μπορεί και από το Καρδάρι προς το Σταυρό).

Μελανό σημείο στην ιστορία του Γράμμου είναι οι μάχες που έγιναν κατά την διάρκεια του Έλληνο-Ιταλικού πολέμου και του Εμφυλίου το 1940 και 1949.

Σε αυτές τις πλαγιές οι Αμερικάνοι δοκίμασαν για πρώτη φορά σε πεδίο μάχης τις εμπρηστικές βόμβες (Napalm).

Ακόμα και σήμερα οι μνήμες μένουν ζωντανές, καθένας που επισκέπτεται την περιοχή του Γράμμου βλέπει τα σημάδια, που μένουν ανοιχτές πληγές στις πλαγιές του βουνού, πεταμένα κιβώτια από πυρομαχικά, αμέτρητοι κάλυκες και σφαίρες.

Αντώνιος Θ. Ζιώγας

Μηχ/γος Μηχ/κός

Εκ Πληκατίου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 840 τ.μ. σε κεντρικό σημείο της Κόνιτσας

Τηλ. 26530 22733

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για τα Κοινωνικά οι ενδιαφερόμενοι ας μας ενημερώνουν εγκαίρως και λεπτομερώς για να μην υπάρχουν ελλείψεις και παραλείψεις.

Οι νεκρολογίες να είναι σύντομες (1-2 σελ.).

Ποιων άρχει ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας;

Από τον φιλόλογο Αγαθάγγελο Γ. Πολίτη

Τα τελευταία πέντε χρόνια 2004-2009 στο πηδάλιο του κυβερνητικού σκάφους προΐσταται ο Κων. Καραμανλής, ο νεότερος ή ο Β', όπως θα τον ονόμαζαν στους Βυζαντινούς αυτοκρατορικούς χρόνους. Η προκύψασα τον Μάρτιο του 2004 νέα κυβέρνηση υπό τον Κων. Καραμανλή για τον δοκιμασθέντα ελληνικό λαό από τις κυβερνήσεις της προηγούμενης εικοσαετίας ήταν πλήρης ελπίδων για την επάνοδο στις απωλεσθείσες αξίες. Και ανέμενε ο πολύπαθος λαός την επανίδρυση του Κράτους Δικαίου, της αξιοκρατίας, της κοινωνικής πρόνοιας και όλα όσα εύχα και ωραία άκουγε από του στόματος του νέου Πρωθυπουργού. Και ανέμενε με υπομονή την υλοποίηση εκείνων των υποσχέσεων, που τις βεβαίωνε το πείσμα της κρούσης της χειρός επί της τραπέζης, κυριότερη των οποίων ήταν η περιλήψη φράση «ουδεμία ανεχόμεθα κάλυψη σκανδάλων που άπτονται της σπατάλης ή κατάχρησης του Δημοσίου συμφέροντος».

Και περίμενε ο ελληνικός λαός του μεγάλου σκανδάλου του Χρηματιστηρίου την αποκάλυψη, για να λογοδοτήσουν οι υπεύθυνοι. Και τι απέγινε; Δεν ήρθε ακόμα το πλήρωμα του χρόνου για να επιληφθεί η Δικαιοσύνη, είναι λίγος ο χρόνος για να αποφανθεί η εξουσία η

ερευνώσει την υπόθεση, το πλάτος και το εύρος του σκανδάλου. Πέντε ολόκληρα χρόνια! Και όμως! Ένα ελκυστικό κίνητρο προς τους ψηφοφόρους εκείνων των εκλογών ήταν η τιμωρία των υπεύθυνων του χρηματιστηριακού σκανδάλου. Διεψεύσθη όχι μόνο ο λαός αλλά και τα προεκλογικά συνθήματα εκείνων των λόγων που εξέπεμπαν οι υποψήφιοι προς αποκατάσταση της τρωθείσης από το ΠΑΣΟΚ αξιοπιστίας της πολιτικής!

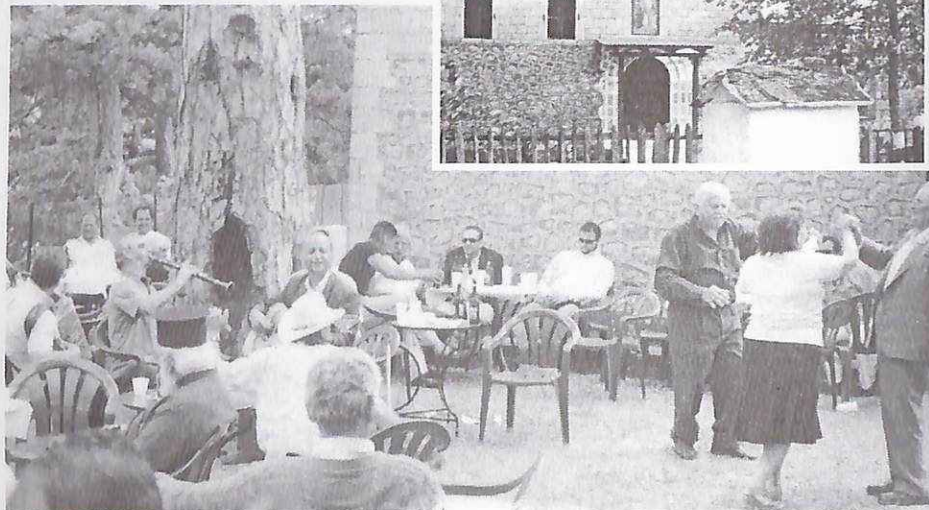
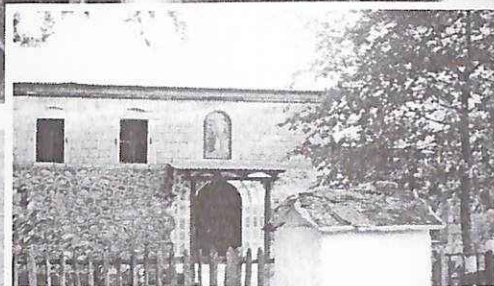
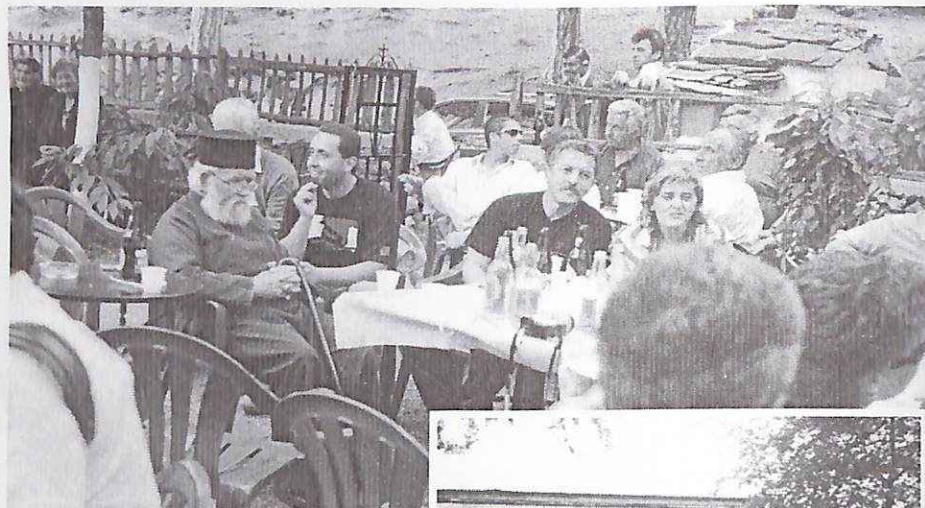
Και παρήλθε ο 1ος και ο 2ος χρόνος. Άρχισαν τότε να αναφαίνονται στον πολιτικό ορίζοντα νέα πολυποίκιλα και πολυώνυμα σκάνδαλα. «Απλετο φως σε όλα», βεβαίωνε δυστυχώς χωρίς πειθώ πλέον ο Πρωθυπουργός. «Προς την οδό της Δικαιοσύνης όλα. Επ' αυτού είμαστε ανυποχώρητοι.». Και έφθασαν πράγματι, έστω και μετ' εμποδίων, τα νέα σκάνδαλα, όπως της ΜΕΒΓΑΛ, του Βατοπεδίου, των ομολόγων και ει τι άλλο μου διαφεύγει. Απλετο φως ερρίφθη σε όλα. Και διερωτάται κανείς: Ποίων ανθρώπων, εννοώ ποίων Ελλήνων, θέλει να άρχει ο Πρωθυπουργός μας; Και αισθάνεται υπερήφανα και μεγαλόφρονα όταν οι σύμβουλοί του τον βεβαιώνουν ότι είναι Πρωθυπουργός ενός λαού που αγνοεί τις ο λέγων «νιάου-νιάου» στα κεραμίδια;

ΠΑΔΕΣ

Στις 30 Ιουνίου των 12 Αποστόλων γινόταν πανηγύρι. Στο γραφικό εξωκλήσι μαζεύονταν κόσμος από όλα τα γύρω χωριά, με ψητά, ποτά.

Το γλέντι κρατούσε μέχρι αργά με όργανα και τοπικούς χορούς.

Φωτ. Ιωάννης Μεσσής 30/6/07

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Άνοιξε τις πύλες της την 25/6/2009 η Έκθεση εικαστικών Τεχνών και Αγιογραφίας του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου μας και για τέσσερες λαμπερές ημέρες μέχρι την Κυριακή 28/6/2009 αποτέλεσε το κορυφαίο γεγονός της πόλης μας.

Σαράντα και πλέον μαθητές εκθέσανε με μοναδικό τρόπο τις δημιουργίες τους και αποτελούν πρότυπο για όλους μας.

Η έκθεση εικαστικών τεχνών και Αγιογραφίας στεγάσθηκε στο Κούσειο Ίδρυμα με την ευγενική χορηγία των αιθουσών από τον κ. Δημήτριο Κούσειο τον οποίο ευχαριστούμε θερμά.

Την Παρασκευή 26/6 το τμήμα Αγιογραφίας έκανε το τελευταίο του μάθημα για το 2009 στην αίθουσα της έκθεσης και το κοινό είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει τους μαθητές επί το έργο.

Η έκθεση αυτή αποτελεί κορυφαίο γεγονός της χρονιάς με ιδιαίτερο έντονο

πολιτιστικό προφίλ.

Θέλω από την θέση του προέδρου της Κοινωφελούς Δημοτικής Επιχείρησης του Δήμου Κόνιτσας να συγχαρώ τους μαθητές και μαθήτριες μικρούς και μεγάλους για την προσπάθειά τους και να συγχαρώ επίσης θερμά τους πανάξιους δασκάλους και στυλοβάτες της προσπάθειας αυτής, την κ. Βπαλίνα Κυρτζόγλου της σχολής Εικαστικών Τεχνών και τον κ. Γιάννη Γκούτσο της Αγιογραφίας.

Ο Πρόεδρος της Κοινωφελούς Δημοτικής
Επιχείρησης του Δήμου Κόνιτσας
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ

Σ.Σ. Εμείς που επισκεφτήκαμε την αξιόλογη αυτή έκθεση, απολαύσαμε μια πανδαισία χρωμάτων από αγιογραφίες, τοπία, προσωπογραφίες λουλούδια μέχρι χειροτεχνήματα και ποικιλόχρωμα ζωγραφισμένα βότσαλα του Αώου. Θαυμαστή η προσπάθεια και συγχαρητήρια στους δημιουργούς, μικρούς και μεγάλους.

Προς
τον Δήμαρχο Κονίτσας
κ. Χαράλαμπο Εξάρχου
Κόνιτσα
(Δια μέσου του περιοδικού «Κόνιτσα»)

Αθήνα 22-6-2009

Αξιότιμε κ. Δήμαρχε,

Με το υπ' αριθ. 5148/12-6-04 έγγραφό σας μου απαντήσατε (σε επιστολή μου) για το νέο Νεκροταφείο Κονίτσας «ότι βρισκόμαστε στο στάδιο της έγκρισης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και της έκδοσης άδειας λειτουργίας του και πιστεύουμε ότι σύντομα θα λειτουργήσει».

Δυστυχώς πέρασαν άλλα δύο χρόνια (11 χρόνια από την δημοπράτηση) και το νεκροταφείο δεν λειτούργησε ακόμη.

Το περασμένο Πάσχα του 2009 που επισκέφτηκα τον χώρο με έκπληξη είδα (και φωτογράφησα) ότι έχει μετατραπεί σε «μελισσότοπο» με δεκάδες κυψέλες μελισσών.

Κύριε Δήμαρχε τι ακριβώς συμβαίνει; Γιατί δεν λειτουργεί το νεκροταφείο; Η Κόνιτσα ιδίως η κάτω το έχει ανάγκη. Ξοδεύτηκαν όπως μου γράφετε 293.000 ευρώ. Πήγανε χαμένα; Δεν θα λογοδοτήσει κανείς;

Παρακαλώ για τις άμεσες ενέργειές σας για την λειτουργία του.

Με τιμή

Γ. ΜΑΡΡΑΙΗ

ΔΙΠΛ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.

HOTEL ΑΩΟΣ
RESTAURANT BAR

ΚΩΝ. ΜΠΛΙΘΙΚΙΩΤΗΣ

**Ανακαινισμένο προσφέρεται και
για συνεστιάσεις - βαπτίσεις κ.λπ.**

1ο χιλιόμετρο Εθνικής οδού Κονίτσας- Κοζάνης
Τηλ.: 26550 22079 - Fax. 26550 23079

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο σε προνομιούχο θέση

στο Παλαιοσέλλι Κονίτσας

(Εντός οικισμού)

Πληροφορίες:

Τηλ. 210 8034174 - 6934014317

Ένα αξιόλογο Μουσείο

Είχα την καλή τύχη να επισκεφθώ για πρώτη φορά την προηγούμενη εβδομάδα στο Κεφαλοχώρι (Λυκόραχη) το Μουσείο που δημιούργησε στο σπίτι του ο Τάκης Φασούλης. Είναι ένα Μουσείο πολυθεματικό, που στεγάζει την ιστορία, πολεμική και ειρηνική, της περιοχής μας, είναι ένας κρίκος που συνδέει το παρελθόν με το παρόν. Εκτίθενται εργαλεία χειρονακτικών επαγγελμάτων που χάνονται, όπως του τσαγκάρη, του πεταλωτή κλπ, όπλα του ελληνοϊταλικού πολέμου και του εμφυλίου, αμφοτέρων των παρατάξεων, στρατιωτικά είδη του φαντάρου και του αντάρτη (ρουχισμός, παπούτσια, καραβάνες, εξοπλισμός για φαγητό στρατιωτικής μονάδας κλπ ακόμη και αυθεντική ντουντούκά των ανταρτών έχει) εξοπλισμός από την μικρασιατική εκστρατεία, παλιά γεωργικά εργαλεία, οικιακά σκεύη προηγούμενων εποχών, μουσικά όργανα, αργαλείοι, εκατοντάδες αναπτήρες, τσιγαρόχαρτα και τσιγαροκούτια (δεν ξεχνάει ο Τάκης Φασούλης ότι για τον επιούσιο έκανε βοηθός περιπετρά), πλούσιο φωτογραφικό υλικό από τον εμφύλιο και από τα μεγάλα γεγονότα της περιοχής, όπως από τα αποκαλυπτήρια στην πλατεία της Κονίτσας του αγάλματος της κάποτε

βασίλισσας Φρειδερίκης, από τους καλύτερους φωτογράφους της χώρας μας και από τις καλύτερες φωτογραφικές συλλογές, δημόσιες και ιδιωτικές, με το οποίο άφθονο υλικό διοργάνωσε στο παρελθόν και έκθεση φωτογραφίας. Δίπλα σ' αυτά και υπό την σκιά τους μια μεγάλη ιστορική βιβλιοθήκη με περισσότερα από τετρακόσια βιβλία κυρίως για τον εμφύλιο πόλεμο, που την πλουτίζουν εκδόσεις της Διεύθυνσης Ιστορίας του Γενικού Επιτελείου Στρατού αλλά και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Ο όρος Μουσείο αδικεί αυτή την μεγάλη και ποικίλου περιεχομένου και κατ'εξοχήν «ζωντανή» συλλογή, προπάντων ο επιγραφόμενος αδίκησα σε παλιότερο σημείωμά μου στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ» αυτή την προσπάθεια, αυτό το αποτέλεσμα, που είναι πλατύ μονοπάτι γνώσης για την ιστορία και την κοινωνική ζωή της περιοχής μας και μοναδικό ταξίδι στο παρελθόν του τόπου μας γράφοντας τότε για μουσείο σε εμβρυακή μορφή όταν πρόκειται για ολοκληρωμένο ΠΟΛΥΜΟΥΣΕΙΟ. Φεύγοντας μετά από την ωραία ξενάγηση από τον ίδιο τον Τάκη Φασούλη και τους βοηθούς του, τον γαμπρό του και την αδελφή του -που μας πρόσφερε και

πίτα κατά την περιφορά μας-σκεπτό-
μουνα πόσα μπορεί να κάνει και μόνο
ΕΝΑΣ άνθρωπος όταν είναι γεμάτος με
ανιδιοτέλεια, μυαλό, πείσμα, υπομονή,
επιμονή και προπάντων μεράκι. Αυτό
ισχύει σε όλους τους τομείς αλλά κα-
τ'εξοχήν στον τομέα του πολιτισμού.
Ξόδεψε πολύ χρόνο και πολύ χρήμα,
κουράσθηκε υπερβολικά, έκανε πολ-
λές θυσίες, ο οικονομολόγος Τάκης
Φασούλης για να συγκεντρώσει αυτό το
υλικό και να προσφέρει αυτό το Μου-
σείο, αυτό το κόσμημα, στο χωριό του
και στην επαρχία μας. Το πολιτιστικό
αυτό Κέντρο προσφέρει τα μέγιστα στην
παιδεία του τόπου μας και ακόμη και
στην τουριστική ανάπτυξη της ευρύτερης
περιοχής, που δυστυχώς στερείται επι-
σκέψιμων χώρων και σίγουρα δεν αρ-
κούν για τον τουρισμό οι φυσικές ομορ-
φίες, τα ξενοδοχεία και τα «φαγάδικα».

Τα εκθέματα για να ζήσουν θέλουν
αέρα και φως, δεν αρκεί να υπάρχει
πάνω τους «ένα κεραμίδι». Ο ιδιωτικός
χώρος του Τάκη Φασούλη, που φιλο-
ξενούνται τόσα πολλά αυθεντικά εκθέ-
ματα, τόσα σπάνια βιβλία, τόσο άφθο-
νο φωτογραφικό υλικό, είναι μικρός,
χρειάζεται μεγάλος χώρος για να

αναδειχθεί το πλούσιο μουσειακό υλικό
και να «ζει» αυτό «αξιοπρεπώς» και να
διδάσκει. Χρειάζεται κατάλληλος χώ-
ρος-πολυκώρος που μπορεί να στεγά-
σει το Μουσείο και φυσικά και κα-
τέκταση κάθε πολιτιστική δραστη-
ριότητα. Η ανέγερση ειδικού και
κατάλληλου πολιτιστικού κτιρίου είναι
υπόθεση της τοπικής αρχής του Δήμου
Μαστοροχωρίων, της δημοτικής αρχής
Κόνιτσας (η επαρχία Κόνιτσας είναι
ενιαία γεωγραφικά, οικονομικά, πολιτι-
σικά κλπ) της Τοπικής Κοινωνίας -της
επαρχίας μας- και των φορέων της (το-
πικών και ανά την Ελλάδα σωματείων
των οποίων ουκ έστι αριθμός, της Πολι-
τείας (Νομαρχίας, Περιφέρειας, Υπουρ-
γείου Πολιτισμού).

Και πάλι λέω ένα μεγάλο μπράβο
στον ακούραστο Τάκη Φασούλη για την
απίθανη προσπάθειά του και το θετικό
του μέγιστο αποτέλεσμα και κάνω μια
υπενθύμιση στους αναγνώστες, κατά το
φετινό καλοκαίρι να βάλουν στο πρό-
γραμμά τους μια επίσκεψη στο Μουσείο
του Τάκη Φασούλη στο Κεφαλοχώρι,
θα μάθουν και θα ψυχαγωγηθούν.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΑΛΙΑΜΑΝΗΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ, ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΕΖΙΚΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΕΑ ΙΩΑΝΝΗ ΔΑΦΝΗ

Με επισημότητα γιορτάστηκε
κι' εφέτος (23-04-09) στη
Σχολή Πεζικού (Χαλκίδα) η
μνήμη του Μεγαλομάρτυρος και
Τροπαιοφόρου Αγίου Γεωργίου, που έχει
καθιερωθεί από το 1864 προστάτης του
πεζικού και στο πρόσφατο παρελθόν ως
προστάτης ολοκλήρου του Στρατού. Στην
εκδήλωση παρέστησαν:

Ο Υφυπουργός Εθνικής Αμύνης Κ.
Τασούλας, σύσσωμη η ηγεσία των
Ενόπλων Δυνάμεων στρατηγός Δ.
Γράψας ΓΕΕΘΑ, αντιστράτηγος Δ.
Βούλγαρης ΓΕΣ, αντιναύαρχος Ι.
Καραμαλίκης ΓΕΝ, αντιπτεράρχος Ι.
Γιάγκος ΓΕΑ, ανώτατοι αξιωματικοί της
ΕΛ.ΑΣ, Πυροσβεστικού και Λιμενικού
Σώματος, εκπρόσωποι πολιτικών
κομμάτων, Τοπικής και Νομαρχιακής
Αυτοδιοίκησης, τοπικών δημοσίων
υπηρεσιών, ε.τ. αρχηγοί ΓΕΣ στρατηγοί
Ε. Καπραβέλος και Κ. Βούλγαρης, το
διοικητικό και εκπαιδευτικό προσωπικό
της Σχολής με επικεφαλής το διοικητή
αυτής υποστράτηγο Ν. Παναγιωτό-
πουλο που είχε και την επιμέλεια της
εκδηλώσεως, το μέλος του Δ.Σ. της
ΕΑΑΣ υποστράτηγος Α. Σταμάτης και ο
αντιστράτηγος Η. Καζούκας πρόεδρος

ΕΛΕΣΜΕ αντιπροσωπίες αξιωματικών
όλων των βαθμών και Κλάδων ΕΔ και
ΣΑ, Στρατιωτικοί Ακόλουθοι των εν
Αθήναις ξένων Πρεσβειών, συνάδελφοι
του Παραρτήματος Ενώσεως Αποστρά-
των Χαλκίδος, το παλαιότερο στέλεχος
της Σχολής υποστράτηγος εα Β. Βρά-
κας, μαθητές όλων των βαθμίδων και
πρόσκοποι μετά των σημαιών τους κα-
θώς και πλήθος κόσμου. Η εκδήλωση
περιελάμβανε αρχιερατική δοξολογία
προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Χαλκίδος, Ιστιαίας και
Βορ. Σποράδων κ. Χρυσοστόμου συμ-
παραστατούμενου από τον Ιερό Κλήρο
και το διευθυντή θρησκευτικού ΓΕΕΘΑ
πρωτοπρεσβύτερο Γεώργιο Αποστολα-
κίδη, κατάθεση στεφάνου από τον
ΥΦΥΕΘΑ, ανάγνωση Ημερησίας Δια-
ταγής του Α/ΓΕΣ και επίδειξη οπλικών
Συστημάτων και Μέσων Διαβιβάσεων.
Οι παριστάμενοι με συγκίνηση παρα-
κολούθησαν τη διέλευση των δαφνο-
στεφανωμένων και παρασημοφορη-
μένων πολεμικών Σημαιών των πολέ-
μων 1912-1922 και της δεκαετίας
1940 στις οποίες εικονίζεται η μορφή
του Αγίου Γεωργίου.

Παρενθετικά σημειώνουμε ότι ο

Ιερός Λόχος του Αλέξανδρου Υψηλάντη αναφέρεται (στους νεότερους χρόνους) ως το πρώτο τμήμα τακτικού στρατού και από 10ης Μαΐου 1825 θεσπίστηκε η υποχρεωτική στον τακτικό στρατό κατάταξη, οπότε συγκροτήθηκαν οι υπό το Γάλλο στρατηγό Φαβιέρο στρατιωτικές Μονάδες πεζικού, Ιππικού και Φρουριακού Πυροβολικού (πάπυρος Λαρούς τ. 6 σελ. 402) Στην Ημερησία Διαταγή ο Αρχηγός ΓΕΣ παρουσίασε εν συντομία τον βίο και το μαρτυρικό τέλος του Αγίου Γεωργίου, αναφέρθηκε στο ρόλο και το έργο του Στρατού Ήνράς διαχρονικά που οδήγησαν στην απελευθέρωση πατρίων εδαφών και στο διπλασιασμό της Ελλάδος, μεταφερόμενος δε στη σημερινή εποχή διαβεβαίωσε ότι ο σύγχρονος στρατός, εξοπλισμένος με τα σύγχρονα και τελειότερα οπτικά μέσα, έχοντας δε την πλήρη εμπιστοσύνη της ηγεσίας και

του ελληνικού λαού και ακολουθώντας το παράδειγμα των προγόνων μας, είναι έτοιμος να προασπίσει την ελευθερία και εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας μας. Ως γνωστόν, ο Μεγαλομάρτυρας και Τροπαιοφόρος Άγιος Γεώργιος, ένας από τους σπουδαιότερους και ενδοξότερους αγίους του Χριστιανισμού και της Ορθοδοξίας, γεννήθηκε στην Καππαδοκία και διατέλεσε αξιωματικός του Ρωμαϊκού Στρατού. Αρνηθείς να εκτελέσει διαταγή διωγμού των Χριστιανών επί Διοκλητιανού (303 μ.Χ.) συνελήφθη και θανατώθηκε. Σημειώνουμε επίσης ότι ο φερόμενος Ι. Ναός στο Κάιρο είναι ο τόπος όπου εμαρτύρησε ο Άγιος Γεώργιος και τόπος προσκυνήματος των επισκεπτών, ανεξαρτήτως θρησκείας.

Κάθε χρόνο, η αντιπροσωπεία μας στην επέτειο της μάχης του Ελ Αλαμίν έχει προορισμό και τον τόπο αυτό.

ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

1. ΚΟΝΙΤΣΑ, (Ιστορία και Πολιτισμός)
Τρίτη έκδοση.
2. ΠΑΖΑΡΙΟΥ ΑΝΑΤΟΜΗ (Πολιτισμική Μαρτυρία)
Εκδόσεις ΡΟΕΣ, «Οι Ηπειρώτες» β' έκδοση.
3. «Κι οι αργαλειοί δε δούλεψαν» εκδ. Ζαχαράκη
Αθήνα. Τηλ. 210 8834329

ΚΟΝΙΤΣΑ. Βιβλιοπωλείο Ν. ΠΛΟΥΜΗΣ
ΤΗΛ. 26550 24574

ΠΕΤΡΟΣ ΑΘ. ΠΑΝΤΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

- ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ • ΠΕΡΙΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΑ
- ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΑ • ΜΕ ΕΦΑΡΜΟΓΗ LASER

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 77 Τ.Κ. 10680 Τηλ.: 210 36 30 657

Η Ιερά Μονή Μακραλῆξη Πωγωνίου, Η Ιερά Μονή Σωσίνου Παρακαλάμου

Πρεσβ. Διονυσίου Τάτση

Δύο νέα βιβλία του Πρεσβ. Διονυσίου Τάτση κυκλοφόρησαν πρόσφατα. Τίτλος τους: «Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΩΣΙΝΟΥ ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΥ» το ένα και «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΑΚΡΑΛΕΞΗ ΠΩΓΩΝΙΟΥ» το άλλο. Τα βιβλία εκδόθηκαν το τρ. έτος (2009) με τη χορηγία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων.

Με αγάπη και επιμέλεια ο αγαπητός και ευρύτητα γνωστός πλέον συγγραφέας πρεσβ. Διονύσιος Τάτσης, ασχολούμενος κυρίως με θέματα θρησκευτικού περιεχομένου συγκέντρωσε τις υπάρχουσες πληροφορίες, επιπλέον δε χάρη και στο πλούσιο φωτογραφικό υλικό-παλαιό και νέο- και τις δικές του μαρτυρίες τα δύο νέα βιβλία αποτελούν πολύτιμο οδηγό και βοηθό για καθένα

που ενδιαφέρεται να μελετήσει το ρόλο των μοναστηρίων στην ιστορική μας διαδρομή και τη σημασία τους ως πολιτιστικών μνημείων που άντεξαν στην εγκατάλειψη και τις νέες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες.

Η προσεκτική μελέτη των πιο πάνω βιβλίων, αλλά και άλλων σχετικών, βοηθούν τον υποψιασμένο αναγνώστη να βρει πειστικές απαντήσεις σε διάφορα ερωτήματα που σχετίζονται με τους λόγους "άνθησης" του μοναστικού βίου στον ελλαδικό χώρο κυρίως κατά τη διάρκεια της τουρκοκρατίας αλλά και με τους λόγους υποχώρησής του, που οδήγησαν στην εγκατάλειψη και την κατάρρευση πολλών μοναστηριακών κτισμάτων.

I.T.

@ccountant

Λάμπας Μάκης
Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Αριστοτέλους 38 • 501 00 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ. 24610 49955 - Fax: 24610 49966 • Κιν.: 6942 411090
e-mail: lappmez@otenet.gr

ΗΛΙΑΣ Β. ΚΟΥΚΕΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α.Π.Θ.

Σ. ΜΑΝΑΡΗ 2 ΤΗΛ.: 26510 77585
ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΚΙΝ.: 6932 430093
Τ.Κ. 453 33 e-mail: ikoyk@otenet.gr

Στου ανάσο τον οντό

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΣΟΥΠΗ

Ένας πολιτικός μηχανικός μετά από μισό αιώνα ζωής και επαγγελματικής δράσης αποφασίζει να εγκαταλείψει, κυριολεκτικά, τη μεγαλούπολη του Βορρά για να χτίσει αυτή τη φορά το δικό του οντά και να στεγάσει, εκεί στις Πάδες, το δικό του μοναδικό τρόπο ζωής.

Είναι ο Ανάσας που μπορεί να προσφέρει ανάσες ελευθερίας και πραγματικής ζωής μόνον σε όσους μπορούν να αποκωδικοποιήσουν τα όσα λέει. Γιατί ο Ανάσας εκπέμπει σε ένα μήκος κύματος που δεν φτάνει μέχρι το συμβιβασμό, τις μικρότητες, τους δήθεν υψηλούς στόχους, το σκληρό ανταγωνισμό, τις διεκδικήσεις και τις πάσης φύσεως και πνευματικού επιπέδου συντεχνίες

και ίντριγκες.

Είναι ο Ανάσας που μπορεί με την πρώτη ματιά και λέξη να πιάσει το σφυγμό του πελάτη όχι για να του αδειάσει την τσέπη αλλά για να τον γεμίσει ως άνθρωπο.

Είναι ο Ανάσας που κάθε τρεις και λίγο διακόπτει την κουβέντα για να σφυρίξει δυνατά να τον ακούσει, λέει, ο Σμόλικας. Για να του πει πως δεν τον ξέχασε μέσα στη μέθη της παρέας και του κεφιού.

Είναι ο Ανάσας που γλεντάει το μεροκάματο, όπως γλεντάει με την ψυχή του το κλαρίνο.

Είναι ο Ανάσας και η συντροφιά του που δεν ψήφισαν αποχή στις ευρωεκλογές αλλά συμμετοχή, αγώνα, όραμα, και πιο πολύ χιούμορ.

Είναι ο «Ανάσας Ανάσας του Μπήξε και Δείξε» που ηγείται στο ψηφοδέλτιο των «Ενάντια.... στους εναντίον».

Είναι ο Ανάσας της ανασυγκρότησης της σκέψης και προπαντός της πράξης μας.

Να'σαι καλά Ανάσα.

Ανήμερα των Ευρωεκλογών

Κόνιτσα

**Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας.**

Η ΦΛΟΓΕΡΑ

Κουφοξυλιά που φύτεψε κοντά σε μια πηγούλα
τις ρίζες έριξε βαθιά, μέστωσε, πήρε μπόι
κι άπλωσε τα κλωνάρια της κατάντικρυ στον ήλιο.
Κι άκουγεν η κουφοξυλιά, κι άκουγαν τα κλαριά της
αχούς κι αχούς π' ολόγυρα γεμίζανε το λόγγο.
Τα απδονολαλήματα, το κλάψιμο του γκιώνη
τ' αγαποτράγουδα πουλιών, το κάλεσμα του κούκου
και τις βροντές των σύγνεφων και του βοριά το βόγγο
το γδούπο της νεροσυρμιάς, τον ψίθυρο του πεύκου
και τα τραγούδια πούλεγαν βοσκοί και βοσκοπούλες,
σα σαλαγούσανε τα ζα, αυγές, νυχτιές και δείλια.
Όσ' άκουγε και μάθαινε τάκρυβε στην καρδιά της
τι δεν είχε η φτωχή λαλιά και να τα 'πεί δε μπόρειε.
Και μian αυγή βοσκόπουλο σιμά της επερνούσε
κι ένα κλαρί της έκοψε με κοφτερό μαχαίρι.
Το πήρε το ξεκλάρισε, καθάρισε τη φλούδα
την ψίχα ύστερα έβγαλε, το έκανε καλάμι
και έξι τρύπες άνοιξε στο πλάϊ αράδ' αράδα
στη μια την άκρη έβαλε ένα μικρό γλωσσίδι
πήρε το ξύλο ο νιος βοσκός κι άρχισε να φυσάει
και τότε θάμα γένηκε, ζωντάνεψεν ο κλώνος.
πήρε φωνή, πήρε λαλιά, πήρε ζωή, ψυχώθη
η άφωνη κουφοξυλιά τώρα γλυκολαλούσε.
Και ο βοσκός που έμοιαζε να ζει σε άλλους κόσμους
σκεφτότανε τι όνομα θα ταίριαζε να δώσει
σ' αυτό το μαγικό κλαρί που μάγευε την πλάση.
Φλογέρα τ' ονομάτισε, τι επετούσε φλόγες.
Με τη φλογέρα ο τσόμπανος, νυχτόμερα λαλούσε
ετραγουδούσε τους καημούς, τις πίκρες, τις χαρές του
και η φλογέρα σκόρπιζε στις ρεματιές, στις ράχες
όλους εκείνους τους αχούς οπούχε μαζεμένους

και δεν μπορούσε να τους πει, όταν φωνή δεν είχε.
Αχώριστοι γενήκανε φλογέρα και τσομπάνος,
αντάμα επεράσανε ολόκληρη μια ζήση.
Όμως τα χρόνια πέρασαν, διαβήκανε οι χρόνοι
κι ήρθανε χιόνια στα μαλλιά, γέρασεν ο γιδάρης·
δε ροβολάει λαγκαδιές, δε ροβολάει ραχούλες
βαριόπεσε στην κώχη του και χάνεται και σβήνεται·
μόν' παραστέκει δίπλα του πιστή, καταδική του
άλαλη τώρα κι άφωνη η ταπεινή φλογέρα.
Βουβάθηκεν ο τσόμπανος, βουβάθηκε κι εκείνη.
Μ' όσες δυνάμεις τούμειναν, την έφερε στα χείλια,
ν' ακούσει γι άλλη μια φορά το γλυκανασασμό της.
Φύσηξε, και το φύσηγμα ήταν ξεψύχισμά του·
έβγαλ' εκείνη έναν αχό, βραχνό, κοφτό, σβησμένο
αχό που στάθηκε η στερνή ανάσα της φλογέρας.
Ξεψύχησεν ο γέροντας, ξεψύχησε κι εκείνη.
Και στο ταξίδι τ' άχαρο, τ' αγύριστο ταξίδι,
στα χέρια του ανάμεσα κρατούσε τη φλογέρα,
παντοτινή του συντροφιά νάχει στον άλλο κόσμο...

Διον. Αναγνωστόπουλος (1983)

ΚΕΝΤΡΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

ΤΜΗΜΑΤΑ:
✓ JUNIOR - ΜΑΘΗΤΙΚΑ ✓ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΣΔΙ
✓ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ✓ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

Υπεύθυνος Σπουδών: ΣΠΑΝΟΣ Ι. ΒΑΣΙΛΗΣ
Πτυχ. Εφαρμοσμένης Πληροφορικής Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Κόνιτσα, Παπαδιαμάντη 6
☎ 26550 22688 - ☎ 6977871424 - e-mail: infocenter@otenet.gr

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ

ΖΔΡΑΒΟΣ

κρέατα εντόπια

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ 153 - ΤΗΛ. 32160 Υ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μαθηματικά για όλους

Σε κατηγορούν ότι βυθίζεσαι στα σχήματα και τους αριθμούς
για ν' αποφεύγεις τους ανθρώπους και τα προβλήματα,
το άγχος και τις στενοχώριες.
Κάποιοι μιλούν και για κατάθλιψη.

* * *

Μα εσύ το ξέρεις το μυστικό και δεν παραπονιέσαι.
Ψάχνεις την ομορφιά στα σχήματα του χώρου, των ανθρώπων
και της κοινωνίας, πιο είναι το καλύτερο και τι πρέπει να γίνει
βλέπεις στους λόγους των αριθμών τους λόγους των πραγμάτων.

* * *

Στους πρώτους αριθμούς την αύρα της ζωής, την πρώτη αρχή
την πρώτη κίνηση. Στους ήχους και τη μουσική που θεραπεύει, την ομορφιά τους.
Στις ανισότητες τους τρόπους για να γίνουνε ισότητες. Τις λύσεις
για τις εξισώσεις του πλούτου και της φτώχειας.
Και όλα αυτά όχι στη θεωρία μόνο αλλά και στην πράξη.

* * *

Όλα είναι συνάρτηση με κάτι άλλο. Ο άνθρωπος είναι σχέση
με τη φύση, τον άλλον άνθρωπο και το Θεό.
Όταν δεν υπάρχει αγάπη και ανθρωπιά το μηδέν παραδοκεί
παντού, στις καρδιές στις ψυχές και στα μυαλά.

* * *

Φίλε μου σε κατηγορούν για όλα αυτά, αλλά εσύ
συνέχισε τη γνώση τη σωστή. Μάθε ότι το μηδέν
ροκανίζει τα πράγματα όπως το σκουλίκι το ξύλο.
Μεταμφιέζεται σε άπειρο για να ξεγελά τον άνθρωπο,
να γίνει τάχα από μόνος του Θεός και να μην έχει
ανάγκη το Θεό. Φίλε μου μην πιστείς κορόιδο στη ζωή.

Σηπλιόπουλος Μαρίνος
Εκπαιδευτικός Γυμνάσιο-Λύκειο Κόνιτσας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΠΗΓΙΩΤΩΝ-ΝΙΚΑΝΟΡΙΤΩΝ

- Η Αδελφότητα μας κρατά ζωντανή την παράδοση - τα ήθη και έθιμα των χωριών μας. Όλοι μας μέλη της Αδελφότητας με πρωτοβουλία του Διοικητικού Συμβουλίου, βρισκόμαστε στα χωριά μας, στη γη των προγόνων μας, ευλαβείς προσκυνητές στα όσια και ιερά. Οι απανταχού Πεκλαρίτες και Κουτροσιώτες δεν ξεχνούν τις μεγάλες μέρες και σπεύδουν ακόμα και από την μακρινή Αυστραλία να συνεορτάσουν με τους ελάχιστους εναπομείναντες μονίμους κατοίκους των χωριών μας, ιστορικές και Άγιες μέρες.

- Χριστούγεννα - Πρωτοχρονιά, Φώτα, Πάσχα και με αποκορύφωμα τα πανηγύρια μας Αγίας Παρασκευής και Αγίου Παντελεήμονα, Αγία Μαρίνας και Αγίου Νικάνορος τις ημερομηνίες αυτές με πρωτοβουλία των Τοπικών Συμβουλίων, των εξωραϊστικών Συλλόγων και της Αδελφότητάς μας οργανώνονται παραδοσιακές -πολιτιστικές εκδηλώσεις που θυμίζουν τις παλιές καλές εκείνες εποχές, που οι παππούδες μας και οι γονείς μας ζούσαν την πραγματικότητα της ημέρας.

- Η Κυριακή της Αποκριάς έχει αναδειχθεί στο Πεκλάρι γεγονός παραδοσιακής εκδήλωσης. Τα λόγια περισσεύουν. Το πλούσιο φωτορεπορτάζ του Παύλου Πορπόδη μαρτυρεί του λόγου το αληθές.

- Η Αδελφότητα μας ενώνει, εδώ

στην αφιλόξενη Αθήνα, ζούμε οικογενειακές στιγμές με τον ετήσιο χορό της Πρωτοχρονιάτικης χειροκάμωτης τυρόπιτας, τη γιορτή «Μπόλια» που καθιερώθηκε κάθε χρόνο την πρώτη Κυριακή μετά του Αγία Ανδρέα, το ξεφάντωμα της Πρωτομαγιάς στο Κατσιμίδι της Πάρνηθας και όχι μόνο.

- Η ανακοίνωση της Αδελφότητας με προγραμματισμό εκδηλώσεων και στα χωριά μας μαρτυρεί τη Νόστο για τη δική μας Ιθάκη. Στις πρωτοβουλίες αυτές συγκινητική είναι η συμμετοχή των νέων. Τους ευχόμεθα δύναμη και θέληση, για να κρατηθεί άσβεστος ο πυρσός της παράδοσής μας.

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΚΙΤΣΙΟΣ

Καλοκαίρι: Μετά την επιτυχία που σημείωσαν, κατά τις δύο προηγούμενες χρονιές, εκδηλώσεις που έγιναν κατά τις θερινές διακοπές στα χωριά μας, για τα παιδιά μελών της Αδελφότητας, για φέτος αποφασίστηκε να γίνει πεζοπορία κατά μήκος του ποταμού ΒΟΪΔΟΜΑΤΗ, ξεκινώντας από το γεφύρι της Κλειδωνιάς. Η εκδήλωση θα γίνει 9 Αυγούστου ημέρα Κυριακή και στις 8 το πρωί. Όσοι επιθυμούν να λάβουν μέρος σ' αυτήν την εκδήλωση να ενημερώσουν τα μέλη του Δ.Σ. μέχρι τις 2 Αυγούστου.

Ο Πρόεδρος
Θ. ΤΣΕΛΙΦΗΣ

Η Γραμματέας
Ι. ΚΗΤΑ

ΔΗΜΟΣ ΜΑΣΤΟΡΟΧΩΡΙΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ - ΕΡΓΑ -ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ

Ο Δήμος Μαστοροχωρίων αποτελείται, όπως οι περισσότεροι γνωρίζουμε, από δεκατρία δημοτικά διαμερίσματα και έχει ως θυγατέρα την κοινότητα της Αετομελίτσας. Στο Δήμο αυτόν ανήκει και το Δ.Δ. της Λαγκάδας, όπου από την έναρξη εκτέλεσης κάποιων έργων στο χωριό μου δόθηκε η αφορμή να γράψω και να καυτηριάσω τις όποιες παραλήψεις αντιλήφθηκαν.

Είναι γεγονός ότι τα τελευταία δέκα (10) χρόνια έχει αλλάξει προς το καλύτερο πάντα, η εικόνα εδώ στα ακριτικά χωριά του Δήμου και αυτό πιστεύω ότι οφείλεται στον πρώτο «Καποδίστρια» αλλά κατά τη γνώμη μου και στις καλές διοικήσεις των Δημάρχων και Δημ. Συμβούλων. Όπως και να το κάνουμε σε όποιο χωριό και να πας βλέπεις τις αλλαγές.

Να όμως που έργα μεν γίνονται, αλλά οι εργολάβοι που αναλαμβάνουν τα έργα δεν θέλουν ν' αλλάξουν συνήθειες. Παραμένουν στο «τσαπατσούλικο» στις γρήγορες προκαταβολές και μετά άσε τους παππούδες στα χωριά να τρέχουνε.

Ανέλαβε λοιπόν κάποιος εργολάβος να αλλάξει τους σωλήνες αποχετεύσεως. Ήρθε στο χωριό, έφερε τα μηχανήματα, άνοιξε τους δρόμους και άρχι-

σαν τα αφοδεύματα να βγαίνουν στις επιφάνειες και αυτός εξαφανίσθηκε. Είναι δυνατόν δέκα πέντε ημέρες και μάλιστα στις εκλογές, να κόψεις ένα χωριό στη μέση, να μην υπάρχει πρόσβαση να πάει το αυτοκίνητο στον άρρωστο παππού; Να βρωμάει όλο το χωριό γιατί άνοιξες τις αποχετεύσεις και δεν είχες αμέσως τους σωλήνες να τις βάλεις; ΟΧΙ, αυτά είναι λάθη των εργολάβων. Ανοίγουν τους δρόμους και μετά γεμίζουμε λάσπες. Στήνουνε τις παιδικές χαρές και κάτω από τις κούνιες έχει μπετό και ένα μέτρο χόρτα. Μέτρα ασφαλείας κανένα. Νομίζω ότι θα πρέπει ο Δήμος και όχι μόνον ο δικός μας, ν' αλλάξει το σύστημα πληρωμής στους εργολάβους, μήπως και δουν ότι πρέπει να είναι πιο συνεπείς.

Πιστεύω ότι η μελέτη και η εκτέλεση των τεχνικών έργων θα πρέπει να ανταποκρίνεται όχι μόνον στις σημερινές ανάγκες αλλά και στις μελλοντικές.

Η ύδρευση και η αποχέτευση είναι βασικά αγαθά για κάθε χωριό.

Η ανεξελεγκτή και άναρχη απόθεση των σκουπιδιών αποτελούν κίνδυνο για το περιβάλλον αλλά ακόμα και για το πόσιμο νερό. Δεν μπορεί να αποθέσουμε σκουπίδια σε χώρο όπου υπάρχει τρεχούμενο πόσιμο υγιεινό νερό.

1960.....Πρόσκοποι Κόνιτσας στο φυλάκιο Πληκταίου.

Φωτ. Ιωάννη Καπαϊίου

ΕΝΘΥΜΗΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΜΟΥ ΧΡΟΝΙΑ

Κάθε Άνοιξη, όταν γυρίζω στο χωριό μου από την Αθήνα, όπου πηγαίνω μερικούς μήνες το Χειμώνα, αντικρίζω στην είσοδο του χωριού το Σχολείο ΣΠΥΡΙΔΩΝΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ, εκεί που έμαθα τα πρώτα γράμματά μου, με τον εξαιρετο δάσκαλο κ. Ιωάννη Γέγιο. Δάσκαλος με ήθος, καλοσύνη και εμπειρία στη διδασκαλία των μαθημάτων. Ενθυμούμαι πολλά περιστατικά της μαθητικής μου ζωής και τα περισσότερα ευχάριστα.

1) Ήταν Μάης προχωρημένος και πλησίαζε ο μήνας που θα τελείωναν τα μαθήματα του Σχολείου και η χαρά όλων φαινόταν στα πρόσωπά τους, ενώ εγώ δεν χαιρόμουν διότι δεν είχα την πολυτέλεια να καθίσω, αλλά θα πήγαινα να βοσκήσω τα γελάδια μας που είχαμε στο σπίτι. Μετά το τέλος του μαθήματος το μεσημέρι, ο δάσκαλος μας είπε ότι το βράδυ θα είχε προβολή ταινίας και να το πούμε στους γονείς μας, δηλαδή θα πρόβαλε "ζουρνάλ" με διάφορα γεγονότα, άγρια ζωή κ.ά. Είχε καιρό που το Σχολείο μας είχε αγοράσει κινηματογράφο με γεννήτρια, γιατί το χωριό μας δεν είχε ρεύμα, αλλά το φέρανε το 1973, όλο το χωριό σχεδόν, θα ερχόταν στην προβολή γιατί άλλη

διασκέδαση δεν είχαν, εξ άλλου το βράδυ τους ήταν σχεδόν ελεύθερο.

Πρέπει να ήμουν τετάρτη τάξη, όταν μια μέρα ο δάσκαλος μας είπε πως την επόμενη θα πηγαίναμε εκδρομή στο "Σιούμο" κι η χαρά μας ήταν μεγάλη, γιατί με εμας θα έρχονταν και τα παιδιά της Μεσαριάς με τον εξαιρετο δάσκαλό τους κ. Δέρβο. Το βράδυ δεν μπορέσαμε να κοιμηθούμε απ'τη χαρά μας και όταν έφεξε ο Θεός τη μέρα πήγαμε το Σχολείο. Κατά τις 9 π.μ. ξεκινήσαμε παίρνοντας την ανηφόρα για την "Τσαντόρα" και από εκεί κατηφορίζοντας θα φθάναμε στο "Σιούμο". Ο "Σιούμος, την εποχή αυτή ήταν καταπράσινος. Είχε μερικά πεύκα και τα άλλα ήταν διάφορα δένδρα καθώς βρωμοξυλιές, κουτσουπιές, φραξιά και κέδρους. Μόλις φθάσαμε στο χωράφι του Μαρίνη, έρχονταν και τα παιδιά της Μεσαριάς με το δάσκαλό τους. Εκεί καθίσαμε, μας είπαν ορισμένα πράγματα οι δάσκαλοι μας και ύστερα στρωθήκαμε στο παιχνίδι. Παιξαμε κυνηγητό, σκλαβάκια, μπάλα, το μπίζ και άλλα μέχρι που κουραστήκαμε.

Ο ουρανός ήτο καταγάλανος, μόνον μερικά συννεφάκια φαίνονταν στον ορίζοντα, η ζέση ήταν υποφερτή. Ησυχία

απλωνόταν παντού, μόνον οι χαρούμενες φωνές μας ακούγονταν καθώς και τα πουλιά που πετούσαν από δένδρο σε δένδρο τιτιβίζοντας δίκως να ενοχληθούν από την παρουσία μας. Εκεί ξεκουραστήκαμε λίγο πιο κάτω υπήρχαν δύο πεύκα τα οποία ήταν φυτωμένα από την ίδια ρίζα και τα ονομάζανε τα "δυο αδέρφια". Η θέα από εκεί ήταν μαγευτική. Στο βάθος φαινόταν το ποτάμι "Σαραντάπορος" που κυλούσε ήσυχα τα νερά του. Φαίνονταν επίσης διάφορα χωριά απέναντί μας και στον ορίζοντα υπήρχαν τα σύνορα Ελλάδος-Αλβανίας. Ο Γέγιος μας είπε για τον πόλεμο που ξεκίνησε από εκεί καθώς και πολλά άλλα της εποχής εκείνης.

Όταν έφθασε η ώρα να φύγουμε, εγώ σε όλη τη διαδρομή μέχρι το χωράφι του "Μαρίνη" μάζευα βρωμοξυλιές για τα κουνέλια που είχαμε στο σπίτι και εκεί χωριστήκαμε με τα παιδιά της Μεσαριάς και εμείς βάλαμε πλώρη για τη "Τσαντόρα" και από εκεί κατηφορίζοντας θα φθάναμε στο Σχολείο. Καθήσαμε στα παγκάκια της "Τσαντόρας" να ξεκουραστούμε. Τα κορίτσια καθήσανε κάτω στην άμμο. Η Ουρανία Ξάνθου όπως κάθησε κάτω και έβαλε το χέρι της στην άμμο την τσίμπησε σκορπιός με αφόρητους πόνους. Μόλις φθάσαμε στο Σχολείο, ο Γέγιος την πήρε στο γραφείο όπου είχαμε το κουτί

με το φαρμακείο, κάτι της έβαλε και της έδεσε το χέρι. Πολλές τέτοιες εκδρομές κάναμε σε διάφορες περιοχές, όπως στο Γυφτάκι, στη Λίμνη, στα Λειβάδια και στο Μπουρμποράτο - περιοχή της Μεσαριάς. Εκεί είχε αρκετά χωράφια ακαλλιέργητα και ήταν κατάλληλα για παιχνίδια και δεν μας έκανε η καρδιά να φύγουμε. Είχε κι άλλα που ήταν καλλιεργήσιμα με σιτάρια και κριθάρια. Θυμούνται το Μιχάλη Νικά, που είχε ανεβεί σε ένα δένδρο - για να μας κάνει επίδειξη του σκαρφαλώματός του - και έπεσε από το δέντρο χωρίς να πάθει τίποτα.

Το 1938 - αν θυμώμαι καλά - ήρθε στο Σχολείο μας, ένας ράφτης και πήρε τα μέτρα σε όλα τα παιδιά για στολές της Νεολαίας του Μεταξά. Δεν δώσαμε και μεγάλη σημασία τότες, αλλά όταν ήρθαν οι στολές και τις φορέσαμε μας άρεσε και τις καμαρώναμε. Όλοι μέχρι την πέμπτη τάξη, μας λέγαν Σκαπανάκια, ενώ τους μεγαλύτερους φαλαγγίτες. Η δική μας στολή αποτελείτο από πουκάμισο, τη γραβάτα, το δίκοχο, το κοντό παντελόνι και τα παπούτσια, ενώ των φαλαγγιτών ήταν τα ίδια, μόνο που το παντελόνι τους ήτο μακρύ, και φορούσαν άσπρα γκετάκια, ενώ η στολή των κοριτσιών αντί για παντελόνι ήταν φούστα. Στην είσοδο του Σχολείου μαζί με τον Γέγιο μας βγάλανε φωτογραφία

και φωτογράφος ήτο ο Γιάννης Κρέμος που είχε το καφενείο του χωριού, και είχε τρίποδη μηχανή φωτογραφική. Όλα τα παιδιά πήρανε τη φωτογραφία και αν ψάξω στο σπίτι μπορεί να τη βρω, μόνο που είναι σχισμένη και ξανακολλημένη.

2. Με την οπισθοχώρηση των Ιταλών, στην περιοχή του χωριού μας, υπήρχαν πολλά λάφυρα, όπως τουφέκια, σφαίρες, χειροβομβίδες, όλμοι, κουβέρτες και πολλά αρωματικά σαπούνια, νομίζοντας πως θα πάνε γρήγορα στην Αθήνα για να κάνουν το μπάνιο τους.

Μετά από μερικές ημέρες, ορισμένα από μας τα παιδιά, και με τον "τρουβά" ή ταγάρι στον ώμο, πήγαμε να μαζέψουμε κάλυκες στη θέση "Μαντράκη". Πράγματι βρήκαμε περίπου μισόν "τρουβά" ο καθένας μας και ξεκινήσαμε να φύγουμε για το χωριό, όταν πηγαίνοντας ποιο κάτω υπήρχαν κουβέρτες πεταμένες και πήραμε ο καθένας μας όσες βρήκαμε. Δεν θυμάμαι καλά, κάποιος από την παρέα είδε σε έναν κέδρο μια καινούργια κλαίνη και πήγε να την πάρει, αλλά τραβώντας την, φάνηκε ο σκοτωμένος Ιταλός. Με το φόβο που πήραμε από τη θέα του σκοτωμένου, δεν καταλάβαμε πότε φθάσα-

με στο χωριό.

Μετά από μερικούς μήνες, βοσκούσαμε τα κατσίκια με τον σχδόν συνομηλικό μου, Φώτη Νάτσιο στη θέση "Ασπ-ρολίθι". Σε ένα μέρος ανάμεσα στις μεγάλες πέτρες που υπήρχαν, βρήκαμε δύο αραβίδες, σφαίρες και έναν ατομικό όλμο. Εγώ πήρα μια αραβίδα και σφαίρες, όπου αργότερα μου την πήραν οι αντάρτες του Βελουχιώτη, ενώ ο Φώτης ασχολήθηκε με τον ατομικό όλμο και περιεργάζοντάς τον, τραβώντας το μοχλό εκπυρσοκρότησε, ακούστηκε ένα μπαμ από το φυσίγγι που είχε ο πάνοπλος όλμος και το βλήμα να φεύγει από τη θαλάμη του και να σκάει στα καλλιεργημένα χωράφια, αλλά ευτυχώς δεν υπήρχαν χωριανοί στα κτήματα. Με την ασχολία που είχαμε και με τον κρότο μας έφυγαν τα κατσίκια και τα χάσαμε. Ψάχνοντας, τα βρήκαμε στα κηπάρια του Δημήτρη Γκουβέλη ή Μητρούση, όπως τον λέγαν στο χωριό, τρώγοντας ότι βρισκανε μπροστά τους. Όταν από μέρες πήγε να ποτίσει και είδαν τη ζημιά εμείς κάναμε τους αδιάφορους πως δεν ξέραμε.

Αυτά και πολλά άλλα δεν φθάνουν μέρες να τα εξιστορήσω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ε. ΞΕΙΝΟΣ

Κώδικας Λισκατσίου 1868-1901

ΠΑΣΧΑΛΗΣ Δ. ΜΑΝΩΛΗΣ

1872: Μαΐου 17 έγινε η απόφασις εις το ερσέκι δια τα νεφεράμια να πληρόνται το κάθε νεφεράμι προς: 80: ογδόντα γρόσια τον Μήναν. το χωρίον μας και οι Χιονάδες και η Μπέζανη μας έπεσαν δύο άνθρωποι εις τα τρία χωριά και να αναλογούνται τα γρόσια επάνω εις τα οσπίτια, αφού μετρηθούν πρώτα τα οσπίτια εις το κάθε χωρίον.

γρόσια

30: τριάντα εδόσαμεν του Μπέκιου Μαΐου: 20

21: του Μουφτάρι Μουζίνη Μαΐου 29

5: εις του παιδιού Μουζίνη Ιουνίου 13

21: εις του Μπέκιου Ιουνίου: 20:

77:

(σελίδα κώδικα 357)

εις το απέναντι φύλλον (σελίδα 90 κώδικα) του εφεξής ενεκρίθει να καταγραφώσι τα άσπρα εκάστου κατοίκου εις το φύλλον του χωριστά και ανά παν έτος θα γίνονται παρατηρήσεις, εν μέρει αυξήσεις και εν μέρει μειώσεις εις τα των ανδρογύνων, παιδιών, γιδοπροβάτων και λοιπών, περί της δεκάτης όμως κατεγράφησαν τα κύρια άσπρα του καθενός όστις δε ακριβεστέρας πληροφορίας παραπέμπεται εις τον βον Αριθμόν είθα κατεγράφησαν τα άσπρα του: 1869: και εκεί θέλει πληροφορεΐται πληρέστατα.

1872: Ιουνίου 14: ο κατά την

παρούσαν εποχήν Μουκτάρης

Χριστόδουλος Πανταζή
(σελίδα κώδικα 89)

1888 Ιουλίου 12 εις το απέναντι (σελίδα 166 κώδικα) φύλλον του εφεξής καταγράφονται τα άσπρα του καθενός, δηλ. άσπρα αγροκνηπίων και κέρσων τόπων, ουν έκαστος έχει εις διαχειρισίν του κι τα των Ανδρογύνων, Παιδιών κι γιδοπροβάτων κι λοιπών. (όρα δε κι εν σελίδι 6 και το του παρόντος καταστίχου) όπου μη όντος κώρου εν πολλοίς, ανανεούται η καταγραφή αυτών ενταύθα.

εν λεσκάτσι 12 Ιουλίου 1888

ο Χρ.(ιστόδουλος) Π. Πανταζή.

• Μη γράφης χωρίς να αναγνώσης

• Ανάγνωθι τα ανωτέρω κι τα προ-

λεγόμενα εν σελίδι 1891 και τα άσπρα εν σελίδι 6.

(σελίδα κώδικα 165)

Ονόματα κατοίκων σελίσ (κώδικα)

β' Νικόλαος Ιωάννου Μούτσης	359
γ' Ρίζος Παναγιώτου	360
δ' Νικόλαος Πούλιος	361
έ Δημήτριος Νικολάου	362
ζ' Τάτσης Μίλιος	363
η' Στέργιος Δήμου	364
θ' Δούκας Ιωάννου	365
ί' Τσήμος Λάζου	366
κ' Μήτσης Γιώργη Δήμος	367

λ' Γιάννης Κώτα	368	ζζ' Γιάννης Νάτσον	387
μ' Ζήσης Αδάμου	369	ηη' Τόλης Γιώτη Τσοπάνος	388
ν' Γιώτσης Χρήστου	370	ιι' Γιώργης Μήχου Τσεπέλης	390
ξ' Αδάμος Χρήστου	371	Βασίλης Γιάννη Τσεπέλης	390
ο' Μήτσης Στέργιου	372	κκ' Γιώργης Αδάμου (Ρούσας)	391
π' Γιώργης Στέργιου (Τσόγγος)	373	κκ' Νικόλαος Νάσιου (Δέσπως)	391
μ' Γιώτσης Στάθης	374	λλ', Πίναξ του καταστίχου	392
σ' Μήτσης Στάθης	375	Τέλος	
σ' Μητσούλης Γιάννη	375	λλ' (α) Σημειωτέον ότι εις κατ'	
τ' Μαργαρίτης Στάθη	376	αλφάβητον	392
υ'		σελίδες θεωρούνται ως μη ούσαι εις	
φ', Μήτσης Γεωργίου	378	κατ'αραβικών χαρακτήρων εν ταύτει	
χ' Χρήστος Γεωργίου	379	πεπονημένα	
ψ' Νικόλαος Δήμου	380	μμ' Τα πρωτότυπα κατάστιχα είναι	
Κωνσταντής Δόσης	381	τέσσερα, άπαντα γεγραμμένα	393
αα' Γιάννης Δήμου	382	απαραλήπτως τω έτει χιλιοστώ	
ββ' Γιάννης Μπουρδούκη	383	οκτακοσιοστώ τριακοστώ εβδόμω	
γγ' Γιάννης Γιώτη	384	μηνί Αυγούστου 31	
δδ' Νικόλαος Γιώτη	385		
εε' Αποστόλης Γιώτη	386	(σελίδα κώδικα 392 και 393)	

Κάτι απίστευτο

Το φθινόπωρο του 2008 κάποιοι συγχωριανοί με προσωπική εργασία και προσφορά υλικών κατασκεύασαν ένα ωραίο και φροντισμένο στέγαστρο (χαγιάτι) στην είσοδο του Αϊ-Γιώργη Οξυάς.

Δυστυχώς κάποιος ασυνείδητος "χριστιανός" κατέστρεψε ένα οριζόντιο δοκάρει πελεκώντας το με μανία και κακία.

Γιατί αλήθεια τόση ασυνειδησία; Δε φοβήθηκε ούτε τον Άγιο ούτε το Θεό; Φαίνεται ότι συνήθισε μόνο να καταστρέφει και όχι να κατασκευάζει. Είναι άνθρωπος της καταστροφής και όχι της δημιουργίας.

Ο Θεός ας τον συγχωρέσει και ας τον φωτίσει στο μέλλον, να πάψει να καταστρέφει.

ΕΝΑΣ ΟΞΕΩΤΗΣ

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΕΤΗ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ

Στις 18 Αυγούστου εορτή του ΑΓΙΟΥ ΑΡΣΕΝΙΟΥ του Νέου, ο οποίος γεννήθηκε στα Ιωάννινα και ασκήτευσε στην Πάρο, θα τελεστούν στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Βούρμπιανης ακολουθίες σύμφωνα με το ακόλουθο πρόγραμμα:

ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ώρα 7 το απόγευμα θα ψαλεί Μ. Εσπερινός και θα ακολουθήσει Λιτάνευση της

Εικόνας και των Ι. Λειψάνων του Αγίου Αρσενίου, τα οποία παραχωρήθηκαν το 2006 ως ευλογία στην ενορία μας, από την Ι. Μονή Χριστού Δάσους Πάρου.

ΤΡΙΤΗ 18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ώρα 7.30 Όρθρος και πανηγυρική Θεία Λειτουργία με αρτοκλασία.

ΕΝΟΡΙΑ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ
Ι. ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Απόφοιτοι 2ου Δημοτικού Σχολείου Κόνιτσας έτους 1961

Συνάντηση και διασκεδασή

«ΣΤΟ ΔΕΝΤΡΟ» ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΣΤΙΣ 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2009

* * *

Συμμαθητές του 1967 θυμηθείτε και προετοιμασθείτε για το 4ο

Αντάμωμα της τάξης μας

Στις 12 Αυγούστου 2009 Μεσημέρι στο όμορφο χωριό

«ΠΑΛΑΙΟΣΕΛΛΙ»

Επικοινωνήστε με τα τηλέφωνα

Γ. ΜΑΡΡΑΙΗ: 6977282737

Π. ΠΑΓΟΥΡΤΖΗΣ: 6979799346

ΣΧΟΛΙΑ

1. Μετά την πρόσφατη εξαφάνιση εικόνων μεγάλης αρχαιολογικής αξίας που έγινε σε εκκλησία του Ηλιοχωρίου Ζαγορίου από ιερόσυλους κλέφτες, επανερχόμαστε και πάλι να σχολιάσουμε αυτή την απαράδεκτη κατάσταση που συνεχίζεται χωρίς να βρίσκει η πολιτεία τη λύση.

Μόλις παρουσιάζεται κάποιο τέτοιο κρούσμα, προβάλλεται για λίγο στα Μ.Μ.Ε. και ύστερα σουχάζουμε.

Όλοι γνωρίζουμε ότι τα μοναστήρια, και ξωκλήσια, ακόμη και κεντρικές εκκλησίες στα χωριά μας, λόγω των λίγων κατοίκων, δεν φυλάσσονται από τους ασύδοτους κλέφτες που αλωνίζουν την ύπαιθρο. Σήμερα εδώ, αύριο αλλού, κάθε τόσο αυτοί "χτυπούν" και εξαφανίζονται, αφήνοντας εμάς να κλαίμε εκ των υστέρων το χάλι μας.

Είναι δύσκολο στους αρμόδιους να βρουν κάποιον τρόπο φύλαξης των θησαυρών που μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας;

Δεν μπορούν οι Μητροπολίτες, οι παπάδες, επίτροποι, Δήμαρχοι, κοινοτάρχες, πολιτιστ. σύλλογοι κ.ά. να συναντηθούν σε μια σύσκεψη να κάνουν κάτι πριν αδειάσουν όλες τις εκκλησίες;

Και για να μη ρίχνουμε "τρισάγια" κάθε φορά που γίνεται κάποιο κρούσμα, εμείς προτείνουμε τούτο.

Να γίνει σε κάθε Νομό ή Επαρχία (ανάλογα πως θα το κρίνουν οι αρμόδιοι) ένα Μουσείο που θα φυλάσσονται οι πρωτότυπες εικόνες και άλλα κειμήλια με σιγουριά και σε μοναστήρια, ξωκλήσια κ.λ. να μπουν αντίγραφα μικρής αξίας με την ενημέρωση ότι τα πρωτότυπα βρίσκονται στο τάδε Μουσείο, ώστε οι φιλότεχνοι και ευσεβείς χριστιανοί να πηγαίνουν εκεί για να τα θαυμάζουν.

Νομίζουμε ότι αυτό θα είναι προτιμότερο από το να μας τα εξαφανίσουν λίγα λίγα οι επιτήδριοι!

Σ.Τ.

2. Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι ανάμεσά μας που οι πράξεις τους μπορεί να χαρακτηριστούν και εγκληματικές.

Πρόκειται για κάποιους μανιώδεις και παράνομους "κυνηγούς" (έτσι αυτοαποκαλούνται) που δεν σέβονται ούτε τη φύση, ούτε τους νόμους της πολιτείας, αλλά ούτε και τους συνανθρώπους τους.

Σ' αυτό το σημείωμα δε θ' αναφερθούμε στους καί' εξακολούθησαν παρανομούντες, που με την αδιαφορία των Αρχών δε θ' αφήσουν αγριόγινδο στον Εθν. Δρυμό ούτε για δείγμα, αλλά σε κάποιους άλλους ασυνείδητους που στήνουν βρόχια (θηλιές) και παγίδες στο λόγγο.

Αυτός ο τρόπος αγρέματος ζώων είναι παράνομος και καταδικαστέος

γιατί δε σκοτώνει απλά τα θηράματα, αλλά τα βασανίζει ώρες και μέρες ώσπου να ξεψυχήσουν.

Όπως αναφέρουμε και πιο πάνω αυτές οι πράξεις είναι και εγκληματικές γιατί πολλές φορές έχουν εξοντωθεί μ' αυτόν τον τρόπο και ήμερα ζώα (σκυλιά, πρόβατα κ.ά.) και ακόμα χειρότερα κινδύνευαν και κινδυνεύουν άνθρωποι που ανυποψίαστα βαδίζουν στα δάση μας είτε ως ορειβάτες φυσιολάτρες, είτε για να κόψουν κάποιο ξύλο κ.λ. Σκεφτείτε να πέσει κάποιος σε μια τέτοια σιδερένια παγίδα-δόκανο με αιχμηρά δόντια, καθώς θα διαβαίνει ένα μονοπάτι τι θα γίνει.

Μόλις το πόδι πατήσει στο καμουφλαρισμένο δόκανο, αστραπαία θα κλείσει σφίγγοντας ή σπάζοντάς το χωρίς το θύμα να μπορεί ούτε να το ανοίξει για ν' απελευθερωθεί. Σκεφτείτε τις συνέπειες!

Τα βουνά και τα δάση μας τα επισκέπτονται πολλοί φυσιολάτρες τα τελευταία χρόνια. Δεν ξέρει κανείς πότε μπορεί να γίνει το κακό. Στο παρελθόν είχαμε τέτοιο κρούσμα στην περιοχή μας. Ας φροντίσουν κάποιοι να συνειστούν αυτούς τους παράνομους.

3. Για τα Αγριόγινδα γράψμε πολλές φορές, αλλά "φωνή βοώντος". Μετά το τελευταίο συμβάν στον Εθν. Δρυμό Αώου όπου εντοπίστηκαν κάποιοι λαθροθήρες "με τη γίδα στην πλάτη" κατά τη λαϊκή παροιμία, νομίζουμε ότι και η

Δημ. Αρχή και οι αρμόδιοι φορείς πρέπει να ενδιαφερθούν περισσότερο ώστε η "κοιμωμένη" πολιτεία να λάβει κάποια στιγμή τα ανάλογα μέτρα. Δεν έχουμε τίποτα με τους νομοταγείς κυνηγούς που ασχολούνται με το χόμπυ τους. Με γειά τους με χαρά τους, αρκεί να σέβονται τους νόμους και τους κανόνες, γιατί όπως όλα τα χόμπυ και τα παιχνίδια έχουν τους κανόνες τους και το κυνήγι έχει τους δικούς του.

Ο ευσυνειδητος κυνηγός πρέπει να κυνηγάει ορισμένη εποχή που επιτρέπεται το κυνήγι. Να φονεύει τα θηράματα που επιτρέπουν οι νόμοι και να χρησιμοποιεί τα κατάλληλα για την περίπτωση όπλα. Δεν επιτρέπεται π.χ. να γίνεται κυνήγι σε μέρη όπου απαγορεύεται και να εξολοθρευτούν ζωα σπάνια, όπως το αγριόγινδο (αυτό το στολίδι των βουνών μας) και μάλιστα με καλάσνικοφ του Μπερίσα. Πώς να προστατευθούν τα κακόμοιρα τα ζώα, αν η πολιτεία δεν λαμβάνει τα μέτρα που απαιτούνται;

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Με βροχερό καιρό ήρθε η φετινή Πρωτομαγιά, δυσκολεύοντας την έξοδο των εκδρομέων.

• Στις 15/5 έληξαν τα μαθήματα στη Σχολή Δημ. Αστυνομίας και οι υποψήφιοι αστυνομικοί έφυγαν για πρακτική εξάσκηση.

• Στις 24/5 ήρθε στην Κόνιτσα ο Υφυπουργός κ. Τασούλας και εν όψει εκλογών μίλησε στο αμφιθέατρο του Δήμου.

• Συνελήφθη από την Αστυνομία ο Αλβανός που είχε ληστέψει τον Κ.Ν. στο Γεροπλάτανο και τον είχε κάψει αφού τον σκότωσε στο σπίτι του. Τώρα το λόγο έχει η δικαιοσύνη για την παραδειγματική τιμωρία του συγγενούς δολοφόνου. Ο μακαρίτης Κλεάνθης ήταν ένας φιλήσυχος άνθρωπος που δεν είχε προσωπικά με κανέναν. Έχασε τη ζωή του για 800 ευρώ που άρπαξε ο δολοφόνος...

• Ήσυχια έγιναν οι Ευρωεκλογές με ποσοστό αποχής 54,50 στο Δήμο Κόνιτσας και 66,60 στο Δήμο Μαστοροχωριών.

• Η εκκλησιαστική Επιτροπή του Ιερού Ναού Αγ. Κων/νου Κ. Κόνιτσας απένειμε τιμητικό δίπλωμα στον Σωτήρη Ευαγγέλου και τη σύζυγό του Βασιλική για την πολυετή διακονία τους στο Ναό.

• Έγινε πρόσφατα η μετονομασία του χωριού Πλαγιά σε Ζέρμα, όπως ήταν και παλιότερα.

• Παρουσία πολιτικών Αρχών, Αστυνομίας και με την προσέλευση πλήθους κόσμου έγινε η κηδεία του συμπατριώτη μας αστυνομικού Σπύρου Θεοδώρου στην Κόνιτσα.

Ο άτυχος Σπύρος έχασε τη ζωή του ύστερα από νοσηλεία δυο μηνών στο

νοσοκομείο όπου είχε μεταφερθεί με βαριά τραύματα. Την ώρα του καθήκοντος, όταν με συνάδελφό του έκαναν έλεγχο σε δυο άτομα που επέβαιναν σε δίκυκλο δέχτηκε πυροβολισμό από τον ένα σε κάποιο δρόμο της Αθήνας.

Το περιοδικό μας εκφράζει τα συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

• Το Κ.Π.Ε.Κ. διοργάνωσε στο Δημαρχείο (15/6) ημερίδα με θέμα: Προστασία του Δάσους, με συμμετοχή Δήμου Κόνιτσας, Κοινोट. Διστράτου, Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, Δασαρχείου Κόνιτσας

• Ξημερώνοντας στις 22/6 έβρεξε πάρα πολύ με αστραπόβροντα και χαλάει σε διάφορα σημεία που προκάλεσε ζημιές σε κλήματα και κηπευτικά.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ο Καντσιώτης Γιάννης Σωκ. Ζώτος πήρε το διδακτορικό του Μηχανολόγου στο Μετσόβιο Πολυτεχνείο.

Ο Έξαρκος Νικόλαος, Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Κόνιτσας, με γραπή του δήλωσε (29-6-2009) στο Προεδρείο του Δημοτικού Συμβουλίου ανακοινώνει ότι ανεξαρτοποιείται από την παράταξη του Δημάρχου κ. Εξάρχου Χαράλαμπου γιατί διαφωνεί με την ακολουθούμενη πολιτική.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις:

Στις 5/5/2009 ο Χρόνης και η Μαρία Σίββα απέκτησαν κοριτσάκι στην Κλειδωνιά.

- Στις 4/6 ο Ραϋμόν Μάλιακας και η Λίνα Γρέντζιου απέκτησαν στην Αθήνα κοριτσάκι.

Ο παππούς εύχεται: Να μας ζήσει.

Βαφτίσεις:

Στις 2/5 έγινε η βάφτιση της Μαρίας-Χρυσούλας του Δημ. Σέρα στην Κόνιτσα.

- Στις 20/6 έγινε στην Πουρνιά η βάφτιση του Φίλιππα-Νικολάου Σωτηρέλη.

- Στην Πηγή ο Αθανάσιος και η Μαρία Κίτσιου βάφτισαν το κοριτσάκι τους. Όνομα: Χριστίνα.

- Στις 21/6 βαφτίστηκε στην Κόνιτσα η Αναστασία του Σπύρου Πάντου.

- Στα Γιάννενα ο Μανώλης Ντασταμάνης και η Χριστίνα Σγούρου βάφτισαν την κορούλα τους Όνομα Στεργιανή.

- Στις 21/6 ο Χάρης Σελίδης και η Ελπινίκη Ντίνη βάφτισαν στη Θεσ/νίκη την κορούλα τους. Όνομα Δήμητρα.

- Στις 26/6 ο Δημήτριος και η Αγγελική Λούδα βάφτισαν το αγοράκι τους. Όνομα Αθανάσιος.

Γάμοι:

- Στις 24/4 έγιναν στην Αθήνα οι

γάμοι του Θωμά Foster και της Όλγας Κορέση.

- Στις 7/6 έγιναν στα Γιάννενα οι γάμοι του Μπάμπη Μαδίκας και της Γιώτας Σχίζα.

- Στις 13/6 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Αλέξανδρου Βλάχου και της Αικατερίνης Κολυβά.

- Στις 20/6 έγιναν στα Γιάννενα οι γάμοι του Χρήστου Ι. Σβάρνα από το Δίστρατο και της Βιβής Μασαλά.

- Στις 20/6 έγιναν στο Καμποχώρι Ημαθίας οι γάμοι του Ηλία Γ. Τάσιου και της Άννας Ανθουλάκη.

Η.Π.

Απεβίωσαν:

Στις 24/3 ο Αλέξανδρος Κοτύλιας ετών 80 στα Γιάννενα.

- Στην Αμερική ο Αθανάσιος Αντωνίου ετών 87 στις 9/4.

- Στις 3/5 η Παρασκευή Μάνθου ετών 78 στην Αειτόπετρα.

- Στις 5/5 η Πολυξένη Ταμπακίτη ετών 90 στον Πύργο Κόνιτσας.

- Στις 10/5 ο Βασίλης Βαγενάς ετών 47 στην Κόνιτσα.

- Στις 16/5 ο Κων/νος Παπαδημητρίου ετών 88 στον Πύργο

- Στις 19/5 ο Απόστολος Αποστόλου ετών 86 στην Αγία Παρασκευή.

- Στις 22/5 πέθανε στην Αθήνα η Αθηνά Β. Πορφυρίου ετών 63 και κηδεύτηκε στη Βούρμπιανη.

- Στις 24/5 ο Βασίλειος Η. Μπλιθικιώτης ετών 49 από τη Λαγκάδα.

- Στις 27/5 η Ροζαλία Κυριζόγλου ετών 87 στην Κόνιτσα.

- Στις 2/6 ο Παύλος Βόσιος ετών 62 στην Κόνιτσα.

- Στις 5/6 ο Σπυρίδων Θεοδώρου ετών 30 στην Κόνιτσα.

- Στις 6/6 η Ευδοξία Κάδρα ετών 88 στην Κόνιτσα.

- Στις 9/6 ο Αριστοτέλης Τέλης ετών 73 στην Αγία Παρασκευή.

- Στις 12/6 η Αριστεά Γκαραβέλα ετών 94 στην Κόνιτσα.

- Στις 11/6 ο Γεώργιος Κοντοδήμος στην Αγ. Παρασκευή.

- Στις 11/6 ο Δημήτριος Σκαλωμένος στην Αγ. Παρασκευή, ετών 67.

- Στις 19/6 ο Παναγιώτης Τζιουβίλλας ετών 79 στην Κλειδωνιά.

- Στις 22/6 η Γιαννούλα Δ. Παπαρήστου ετών 94 στην Καστανέα.

- Στην Αθήνα πέθανε η Δημητρώλα Τζουμάκα ετών 94 και κηδεύτηκε στην Καστανέα Κόνιτσας.

Μνήμες:

Στην μνήμη του αγαπημένου της πατέρα Χριστοδούλου Αγγέλη που απεβίωσε στο Κουτσελιό Ιωαννίνων στις 10/06/2002 σε ηλικία 72 ετών, η κόρη του Φρειδερίκη προσφέρει στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ» το ποσό των 50 ευρώ.

- Στη μνήμη Ιωάννη Νικοδήμου,

τέκνων εγγονών και συγγενών τελέστηκε μνημόσυνο στον Ι. Ναό Κοιμ. Θεοτόκου Πάδων.

Οι απόγονοι: Οικ. Γ. Παπαχρηστοπούλου και Όλγας Βεζυρούλη

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Ο Πανηγειρ. Σύλλογος Καΐρου τίμησε τον επίτιμο πρόεδρο του, Χρυσόστομο Λαμπρίδη με Αρχιερατικό μνημόσυνο στο Καΐρο.

(Στη Φωτ. ο νυν πρόεδρος Απόλλων Βλάχος στο μνημόσυνο).

Αυτοί που έφυγαν

† Στη μνήμη Αθανασίου Παπασπύρου

Ο Αθανάσιος Ευθ. Παπασπύρου απεβίωσε στα Ιωάννενα στις 21 Απριλίου 2009 και κηδεύτηκε στο αγαπημένο του χωριό Αειτόπετρα Κονίτσας σε

ηλικία 63 ετών.

Ο Θανάσης γεννήθηκε στην Αετόπετρα Κονίτσας το 1946. Είναι το πρώτο παιδί της πολύτεκνης οικογένειας του αείμνηστου ιερέα Ευθύμιου Παπασπύρου. Τελείωσε τα πρώτα σχολικά του χρόνια στο χωριό. Στη συνέχεια στην Κόνιτσα στο Γυμνάσιο και τελευταία στη Τεχνική σχολή Γ. Σταύρου στα Ιωάννινα.

Το 1963 σε ηλικία 17 ετών ξενιτεύεται μακριά, στην Αυστραλία. Στην Μελβούρνη εργάζεται, γνωρίζεται με πολλούς συμπατριώτες και στην συνέχεια παντρεύεται την αγαπημένη του Φωτούλα, κόρη της οικογένειας Κων. Κωνσταντινίδη από Κόνιτσα οι οποίοι είχαν μεταναστεύσει στην Αυστραλία, και αποκτά δύο παιδιά, τον Κωνσταντίνο και τον Ευθύμιο. Το 1978 επιστρέφει στην Ελλάδα και δημιουργεί μαζί με τον αδερφό του Σταύρο, βιοτεχνία δαντελών και κεντημάτων με το όνομα ΡΟΚΑ ΑΕ. Αν και πετυχημένος επιχειρηματίας κατά την διάρκεια αρκετών ετών στην Αθήνα ο νους και το μυαλό του είναι στο αγαπημένο του χωριό. Έτσι το 1992 μεταφέρει μέρος της βιοτεχνίας στις παρυφές του χωριού του όπου εργάζεται με στήριγμα την αγαπημένη του γυναίκα και τα δυο παιδιά του.

Συνάμα προσφέρει εργασία γενναϊόδωρα σε 15 οικογένειες από το χωριό του και τα γύρω γειτονικά χωριά. Εκτός από την δουλειά στην βιοτεχνία αγωνίζεται

πασχίζοντας για το καλλίτερο και το ομορφότερο για το χωριό και τους συγχωριανούς του. Προβάλλει με την προσωπικότητά του το χωριό του ως άριστος πρόεδρος της Κοινότητας από το 1994 έως το 1998 με αξιόλογα έργα όπως:

- Την αναβάθμιση της πλατείας του Χωριού
- Την αναστήλωση της εκκλησίας του χωριού μετά τον σεισμό του 1996.
- Την αλλαγή του δικτύου ύδρευσης
- Την κατασκευή τριών συμβατικών σπιτιών για τους σεισμόπληκτους
- Το σχεδιασμό στο εξωκλήσι της Παναγιάς στο κάμπο, καθώς και δωρεές στην εκκλησία του χωριού και στη κοινότητα του χωριού τον μισθό του ως προέδρου επί 4 χρόνια.

Άξιος Δημοτικός σύμβουλος από το 1992-2002 με θέσεις, προτάσεις, τοποθετήσεις και ενέργειες. Αυστηρός αλλά σωστός πάντα στις τοποθετήσεις του και αγαπητός στους αντιπάλους του.

Έκανε πολλούς φίλους από όλες τις γειτονιές και τα γύρω χωριά από όλους τους χώρους και τις παρατάξεις από όλες τις τάξεις και σε όλες τις ηλικίες. Τον διέκρινε η ευγένεια η πραότητα, η καλοσύνη και η παρουσία του ήταν ιδιαίτερη αγαπητή σε όλες τις κοινωνικές εκδηλώσεις.

Με σκληρή δουλειά και προσωπική προσπάθεια αποκατέστησε τα παιδιά

του που τόσο πολύ φρόντιζε και αγαπούσε όπως βέβαια αγαπούσε και λάτρευε τις δύο υπέροχες μικρούλες εγγονές του, κόρες του γιού του Κώστα και της Δέσποινας Αθανασίου.

Έφυγε μετά από ένα σκληρό αγώνα με τον θάνατο από όπου κανένας δεν βγαίνει νικητής. Κέρδισε όμως την καταξίωση στον αγώνα της ζωής και έτσι θα παραμείνει στην μνήμη του χωριού και στις καρδιές των αγαπημένων του.

Η γη που τόσο αγάπησε και φρόντιζε τον έσφιξε για πάντα στην αγκαλιά της το μεσημέρι της 21 Απριλίου 2009. Αναπαύτηκε σε μια δροσερή πλαγιά του χωριού του όπου καθημερινά θα κατεβαίνουν να τον αποχαιρετούν και να ζητούν τις συμβουλές του οι αγαπημένοι του.

Ο επικήδειος που εκφωνήθηκε στην εκκλησία του Αγ. Αθανασίου στο χωριό όπου συμμετείχε όλο το χωριό και πολύς κόσμος από τα γύρω χωριά και από την γύρω Ελλάδα γενικότερα ήταν το όχημα του μεγάλου αιώνιου ταξιδιού του.

Μαζί με το αγαπημένο του κλαρίνο ας είναι ελαφρύ το χώμα του χωριού του Αετόπετρα που τον σκεπάζει. Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ αγαπημένε μας Θανάση.

Σημ. Βιογραφικά στοιχεία για το παρόν αφιέρωμα δόθηκαν και από τον Κον Δ. Κολόκα-Αετόπετρα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η οικογένεια του εκλιπόντος Αθανασίου Ε. Παπασπύρου ευχαριστεί όλους αυτούς που της συμπαραστάθηκαν με οποιονδήποτε τρόπο στο βαρύτατο πένθος της.

† **Νικίτας Γεωρ. Λυμπερόπουλος**
(1919-2009)

Γεννήθηκε στην Κόνιτσα στις 26/6/1919, όπου τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο και το Ημιγυμνάσιο. Συνέχισε στο Γυμνάσιο Πατρών (Μέση

Σχολή) και τελικά τελείωσε τη Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων. Ως μαθητής του Γυμνασίου (Ζωσιμαίας Σχολής) σε συνεργασία με τον συμμαθητή του και αργότερα φιλόλογο Ιωσήφ Μάτσα ανέβασε στα Γιάννενα τους «Πέρσες» του Αισχύλου (13 Ιουνίου 1937) προσαρμόζοντας τη μουσική των Χορικών του Γάλλου συνθέτη Jacques Chailay σε ελληνικό κείμενο. «Η παράσταση των Περσών παρουσία του Πρωθυπουργού της Ελλάδας και του Υπουργού Παιδείας, εν όψει και άλλων πολλών επιτυχιών ως σχολείου της Ζωσιμαίας Σχολής είχε αποτέλεσμα να προαχθεί η Ζωσιμαία σε ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ.

Προερχόμενος από μια καλλιερ-
γημένη και πολιτισμένη οικογένεια της
Κόνιτσας έπαιζε θαυμάσιο βιολί, συμ-
μετείχε σε διάφορες ορχήστρες ερασι-
τεχνικές και μιλούσε από μικρός γαλ-
λικά.

Σε συνέχεια ο Νικήτας Λυμπερόπου-
λος, τελείωσε τη Νομική Σχολή Αθηνών
και έγινε κατ' αρχήν δικηγόρος και
ακολουθώντας Συμβολαιογράφος και
Υποθηκοφύλακας Κόνιτσας.

Κατά της διάρκειας της Ιταλογερ-
μανικής Κατοχής έλαβε μέρος στην
Εθνική Αντίσταση (ΕΑΜ) ως μέλος της
ΕΛΔ-ΣΚΕ και το Φθινόπωρο του 1944
με την απελευθέρωση υποδέχτηκε ως
εκπρόσωπος των μελών ΕΛΔ-ΣΚΕ
Ηπείρου στα Γιάννινα τον καθηγητή
Αλέξανδρο Σβώλο.

Τον Δεκέμβριο του 1944 συνελήφθη

και κρατήθηκε στο στρατόπεδο της
Γεωργικής Σχολής Κόνιτσας από το
ΕΑΜ επειδή με το κίνημα του Δεκέμβρη
1944, η ομάδα ΕΛΔ-ΣΚΕ διαφώνησε.

Παντρεύτηκε την γιανιώτισσα Αγγε-
λικούλα Βάρδα η οποία απεβίωσε γρη-
γορότερα από τον ίδιο.

Διορίστηκε το 1953 Συμβολαιο-
γράφος Κέρκυρας όπου έζησε μέχρι
την ημέρα του θανάτου του. Πέθανε
στην Αθήνα στο Νοσοκομείο Ευαγγελ-
λισμός (15.6.2009). Ασχολήθηκε και με
τη λογοτεχνία. Και δημοσίευσε τρία
αξιόλογα αφηγήματα. «Η ΚΑΜΠΑΝΑ
ΤΟΥ ΑΗ ΝΙΚΟΛΑ», «ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ
ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΧΡΟΝΙΣΜΟΙ» (μέσα στο
οποίο ενσωμάτωσε και το πρώτο βιβλίο
με κάποιες αλλαγές) και «ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ». (1990).

ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Μια κηδεία με βροντερό νόημα

Στις 6-6-2009 κηδέψαμε πάνδημα
τον τριαντάχρονο Κονιτσιώτη αστυνο-
μικό Σπύρο Θεοδώρου στον Μητρο-
πολιτικό Ναό Αγίου Νικολάου Κόνι-
τσας. Ο Σπύρος Θεοδώρου είχε τραυ-
ματισθεί θανάσιμα στην Κυψέλη στις 3-
4-2009 κατά την πρώτη ημέρα, που η
καινούρια μονάδα της Ελληνικής
Αστυνομίας για την τάξη με το όνομα
«ΔΕΛΤΑ», περιπολούσε στους δρόμους
της Αθήνας. Οι κακοποιοί τον πυροβό-

λησαν άνανδρα από πίσω στο κεφάλι
και ο αείμνηστος άφησε την τελευταία
του πνοή στο νοσοκομείο, όπου νοση-
λευόταν, στις 5-5-2009. Στο μαρτυρικό
δίμηνο προς τον θάνατο οι γονείς του
και τα αδέρφια του, παρά τον βαρύ πό-
νο τους, έδειξαν μέγιστη καρτερικότητα
και αξιοθαύμαστη αξιοπρέπεια.

Τις ευχές προς τον Υψιστο έψαλε ο
κλήρος της Μητροπόλεώς μας με προ-
εξάρχοντα τον Επίσκοπό μας. Επική-

δεις εκφώνησαν ο Επίσκοπος, ο
Δήμαρχος, αξιωματικός της Αστυνο-
μίας, συνάδελφος του νεκρού και δια-
βάσθηκε ψήφισμα του Δημοτικού μας
Συμβουλίου.

Ήταν παρόντες και τίμησαν τον
νεκρό η πολιτική και φυσική ηγεσία του
Υπουργείου Εσωτερικών, οι Βουλευτές-
Υφυπουργοί του νομού μας, ο Νομάρ-
χης Ιωαννίνων, τα στελέχη της Αστυ-
νομίας και συνάδελφοι του νεκρού. Με
αληθινό πόνο τον αποχαιρέτησε σύσ-
σωμος ο Λαός της Κόνιτσας και των χω-
ριών της και δεν έλειπε κανένας από τα
χωριά Νικάνορα και Ηλιόραχης, από
όπου κατάγονται οι γονείς του μα-
καρίτη.

Πολλοί συνάνθρωποί μας χάνουν
τραγικά την ζωή τους κατά την ώρα της
δουλειάς τους, την ώρα του τιμημένου
μεροκάματου. Στην περίπτωση όμως
του Σπύρου Θεοδώρου την ζωή του την
αφήρεσαν σε ώρα καθήκοντος και κατά
την υπηρεσία κακοποιοί και σίγουρα
δεν γνωρίζονταν μεταξύ τους.

Το μίσος τους όμως έδειξαν πυρο-
βολώντας εξ επαφής και από πίσω προ-
καλώντας ανεπανόρθωτο τραύμα στο
κεφάλι του. Η βία στις μέρες μας πήρε
τραγικές διαστάσεις.

Το κακό μεγάλωσε και πληθθαίνει. Η
κοινωνία γίνεται κάθε μέρα και περισ-
σότερο ζούγκλα. Παραμερίζονται η

ηθική και οι νόμοι. Η σωματική ακεραι-
ότητα, η ίδια η ανθρώπινη ζωή για
πολλούς δίπλα μας δεν αξίζει τίποτε. Ο
Λαός της Κόνιτσας με την συμμετοχή
του στην κηδεία, το τελευταίο δυνατό
αποχαιρετιστήριο χειροκρότημά του και
με το γοερό κλάμα του, έστειλε ένα
δυνατό μήνυμα σε όλους, άρχοντες και
πολίτες, ΟΧΙ ΑΛΛΗ ΒΙΑ, ΟΧΙ ΑΛΛΑ
ΑΘΩΑ ΘΥΜΑΤΑ.

Την επομένη μέρα της κηδείας δι-
εσχίσθησαν οι ευρωεκλογές. Την γνώμη
μας δώσαμε και την απόφασή μας
εκφράσαμε ως πολίτες αυτής της χώ-
ρας, αλλά και όλοι οι Ευρωπαίοι, όσοι
θελήσαμε, με ένα απλό «χαρτί», το
ψηφοδέλτιο, στην κάλπη. Και γι αυτό το
δημοκρατικό δικαίωμά μας, να εκλέ-
γουμε, θυσιάσθηκε ο Σπύρος Θεο-
δώρου.

Ο Δήμος της Κόνιτσας στο παλικάρι
του, που έδωσε την νεανική ζωή του
σπάταλα υπέρ όλων μας, ελπίζω ότι θα
τιμήσει γρήγορα με τον πρέποντα τρόπο
σε συνεργασία με την Ελληνική Αστυ-
νομία, που επέβη στο σώμα της υπηρέ-
τησε επί δεκαετία περίπου.

Πιστεύω ότι θα μας δοθεί αυτή η
ευκαιρία με την θεμελίωση ή με τα
εγκαίνια του εξαγγελθέντος νέου Αστυ-
νομικού Μεγάρου στην Κόνιτσα. Αιώνια
ας μείνει η μνήμη του Σπύρου Θεο-
δώρου.

Επικήδειος λόγος από τον Δήμαρχο κ. Χαράλαμπο Εξάρχου

Αγαπημένε μας αστυνομικό Σπύρο Θεοδώρου

Οι συμπατριώτες σου, οι συνάδελφοί σου, όλοι οι Έλληνες, πενθούν από χθες για τον τραγικό σου θάνατο, δύο μήνες περίπου μετά τον βαρύτατο τραυματισμό σου στις 3-4-2009 στην Αθήνα.

Στα τριάντα σου χρόνια έσβησε το νεανικό σου χαμόγελο από τις άνανδρες δολοφονικές σφαίρες κακοποιών, την πρώτη ημέρα, που η καινούρια σου αστυνομική υπηρεσία, στην οποία εθελοντικά και με ενθουσιασμό κατατάχθηκες, περιπολούσε στους αθηναϊκούς δρόμους για την επιβολή της έννομης τάξης.

Με τον άδικο θάνατό σου προστίθεται ακόμη ένα αθώο θύμα στην μάχη της αστυνομίας μας κατά της εγκληματικότητας.

Εδωσες την ζωή σου υπερασπιζόμενος την νομιμότητα και αποτελείς πρότυπο καθήκοντος για όλους τους άνδρες και τις γυναίκες των σωμάτων ασφαλείας.

Σε αποχαιρετούμε με ευγνωμοσύνη για την αυτοθυσία σου.

Ο πανάγαθος Θεός ας απαλύνει τον βαρύ πόνο των οικείων σου ΚΑΙ το

Κονιτσιώτικο χώμα της γενέθλιας γης σου, που θα σε σκεπάσει, ας είναι ελαφρύ.

Καλό ταξίδι παλικάρι μας.

**Ψήφισμα Δημοτικού Συμβουλίου
Δήμου Κόνιτσας της 6 ης Ιουνίου 2009**

Το Δημοτικό Συμβούλιο Δήμου Κόνιτσας πληροφορηθέν τον άδικο θάνατο του συμπατριώτη μας τριαντάχρονου αστυνομικού Σπύρου Θεοδώρου, θύματος ωμής δολοφονικής βίας, σε ώρα καθήκοντος και κατά την υπηρεσία του προς διαφύλαξη της νομιμότητας, συνήλθε εκτάκτως σήμερα την 6η Ιουνίου 2009 και ψήφισε:

- Να εκφράσει την οδύνη του για τον άδικο θάνατό του
- Να συλλυπηθεί την οικογένειά του
- Να καταθέσει στεφάνι προ της σορού του
- Να παρακολουθήσει σύσσωμο την κηδεία του

Ο Πρόεδρος
του Δημοτικού Συμβουλίου
Βασίλειος Τσιαλιαμάνης

† Σπύρος Χαβάς 1910-2009

Πλήρης ημερών απεβίωσε στις 7 τρέχοντος μηνός στα Γιάννινα και την επομένη ενταφιάσθηκε στο αγαπημένο του Μεσοβούνι ο Σπύρος Χαβάς.

Τον επικήδειο εξεφώνησε η συνταξιούχα δασκάλα Πηνολόπη Κυργιάννη, και τον οποίο παραθέτουμε:

«Συναθροισθήκαμε σήμερα εδώ όλοι οι χωριανοί, συγγενείς και φίλοι από τα περίχωρα για να ξεπροβοδίσουμε για την άλλη ζωή, τον μεγαλύτερο στην ηλικία χωριανό μας, τον παρα λίγο αιωνόβιο, αγαπημένο μας μπάρμπα Σπύρο.

Ο μπάρμπα Σπύρος γεννήθηκε την πρώτη δεκαετία του προηγούμενου αιώνα στο Ελεύθερο Κονίτσης. Πολύ μικρός είχε την ατυχία να χάσει τη μητέρα του.

Η μοίρα, τους οδήγησε με τον πατέρα του στο Μεσοβούνι, όπου ο πατέρας του ξαναπαντρεύτηκε και δημιούργησε πολυμελή οικογένεια. Έκτοτε το Μεσοβούνι έγινε η ιδιαίτερη πατρίδα για τον Σπύρο και η μόνιμη κατοικία του.

Από πολύ μικρός, ακολούθησε τα τακίμια των χτιστάδων και εξελίχθηκε σε άριστο τεχνίτη της πέτρας.

Τόσο ήταν το μεράκι του που νεαρός και χωρίς βοήθεια έχτισε το δικό του σπίτι. Ο μπάρμπα Σπύρος σήμερα φεύγει. Τα έργα του όμως μένουν. Τα λιθόχτιστα σπίτια, οι στέγες και οι μάντρες θα τον θυμίζουν.

Για πολλά χρόνια έκανε και μπακάλης στο χωριό. Και σ' αυτόν τον τομέα αποδείχθηκε πετυχημένος χρήσιμος για

το χωριό μας.

Εργατικός και τίμιος, νοικοκύρης άριστος. Μοναστήρι το σπίτι του, ως συνήθιζαν να λένε. Φιλόξενος και καταδεδειγμένος. Δέχονταν στο σπίτι του με χαρά κάθε επισκέπτη. Ήθελε το σπίτι του πάντα ανοιχτό, γεμάτο κόσμο.

Γλεντζές και χορευταράς. Οι κλέφτες οι Βελτσιανοί ήταν ο πρώτος του χορός.

Επίτροπος για χρόνια στην εκκλησία. Φρόντιζε και η δραχμούλα να διατεθεί σωστά.

Εκτός αυτών που προανέφερα ήταν και μανιώδης κυνηγός. Τουφέκια και κυνηγόσκυλα ήταν η αδυναμία του.

Μαζί με την αείμνηστη σύζυγό του, την εξαιρετη Μαριάνθη, ήταν για όλους μας γνωστοί ως το φιλόξενο και κοινωνικό ζευγάρι.

Ως τα τελευταία του ήταν ακμαίος και σωστός στα φρένα του. Κάθε φορά που τον επισκεπτόμουν, μου έλεγε ένα ζεστό και ευγενικό ευχαριστώ, αν και τον παρητούσα, γιατί τον εύρισα να σκίζει ξύλα με μια πελώρια τσεκούρα.

Έφυγες μπάρμπα Σπύρο. Έφυγες, χωρίς να κουράσεις και να προβληματίσεις κανέναν μας.

Έφυγες παλικάρι. Θα μας λείψεις. Θα μας λείψεις πολύ, γιατί όλοι μας σ' αγαπήσαμε και μας αγάπησες.

Ο ενάρετος όμως βίος σου και η παληκαριά σου ας μείνουν σ' όλους μας παράδειγμα.

Αιώνία σου η μνήμη.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ Β. ΚΥΡΓΙΑΝΝΗ -ΜΠΟΥΡΗ

ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ:

Ο Μάιος 2009 ήταν για το χωριό μας ο μήνας με τους περισσότερους γάμους για την εποχή μας. Τέσσερα παιδιά του χωριού μας, τρεις κοπέλες και ένα αγόρι παντρεύτηκαν και δημιούργησαν τέσσερις νέες οικογένειες.

- Στις 2 Μαΐου παντρεύτηκε στην Κατερίνη, η χωριανή μας Ελένη Στέρ-γιου Καρανίκα του Σταύρου Τερζίδη.

- Στις 3 Μαΐου παντρεύτηκε στη Νέα Καρβάλη ΚΑΒΑΛΑΣ, η χωριανή μας Βαλεντίνα-Χρυσάνθη Σωτηρίου Φασούλη, τον Γρηγόρη Βουλαλά.

- Στις 24 Μαΐου παντρεύτηκε στα Ιωάννινα η χωριανή μας Όλγα Αποστ. Τσίου του Ροκκά Γεώργιο.

- Στις 28 Μαΐου παντρεύτηκε στην Αθήνα, ο χωριανός μας Σωτήριος Ηλία Σδούκος και όπως φαίνεται η πρώτη νύφη πήρε σβάρνα το ποδάρι και έπονται κι άλλοι γάμοι. Τέτοια πάντα να γίνονται.

Ανταπόκριση
ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΡ. ΦΑΣΟΥΛΗ

ΔΙΣΤΡΑΤΟ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ:

Βαφτίση:

Στις 30/5 ο Γιάννης Ν. Παπαευθυ-μίου και η Παρασκευή Μπίκη βάφτισαν το κοριτσάκι τους. Όνομα Ευαγγελία.

Αρραβώνες:

Στις 30/5 αρραβωνιάστηκαν στα Γιάννινα ο Βασίλης Α. Σύλλης και η Γεωργία Κ. Τσιάρα.

Γάμοι:

Στις 20/5 έγιναν στην Άρτα οι γάμοι του Γιάννη Θ. Γκόγκου και της Λαμ-πρινής Πάνου.

- Στις 23/5 έγιναν στην Αθήνα οι γάμοι του Χρήστου Μαρθόπουλου και της Ελένης Θ. Πίσπα.

- Στις 23/5 έγιναν στην Αθήνα οι γάμοι του Παναγιώτη Σπανδίδη και της Κων/νας Στ. Ευθυμίου.

Θάνατοι:

Στις 13/4 πέθανε στην Αθήνα ο Γιάννης Ν. Οικονόμου ετών 79 και κηδεύτηκε στο χωριό του Δίστρατο.

Ανταπόκριση
Η.Π.

ΚΡΕΑΤΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ
ΜΟΣΧΑΡΙΩΝ - ΑΡΝΙΩΝ - ΧΟΙΡΩΝ

ΝΤΕΜΟΣ ΘΩΜΑΣ

Καστανέα Κόνιτσας
Τηλ. 26550 31641- Κιν. 6974186238

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΥΡΟΕΚΛΟΓΩΝ 7-6-2009

ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

	ΠΑΣΟΚ	Ν.Δ.	Κ.Κ.Ε.	Λ.Α.Ο.Σ.	ΣΥ.ΡΙΖ.Α	ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ
236 ΚΟΝΙΤΣΑΣ 1ο Δημοτ. Σχολείο	98	113	20	19	8	9
237 ΚΟΝΙΤΣΑΣ 2ο Δημοτ. Κόνιτσας	106	133	13	14	13	13
238 ΚΟΝΙΤΣΑΣ Δημαρχείο Κόνιτσας	109	88	21	9	21	6
239 ΚΟΝΙΤΣΑΣ Γυμνάσιο Κόνιτσας	125	117	18	14	13	7
240 ΚΟΝΙΤΣΑΣ Λύκειο Κόνιτσας	109	107	14	14	19	7
ΣΥΝΟΛΟ ΚΟΝΙΤΣΑΣ	547	558	86	70	74	42
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	2	23	-	-	3	-
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	74	78	21	10	6	1
ΑΕΤΟΠΕΤΡΑΣ	49	68	11	11	3	6
ΑΗΔΟΝΟΧΩΡΙΟΥ	34	47	10	3	3	-
ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ	19	39	4	6	6	4
ΑΡΜΑΤΩΝ	14	20	2	5	1	1
ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ	62	42	8	6	1	3
ΕΞΟΧΗΣ	31	23	3	7	3	-
ΗΛΙΟΡΡΑΧΗΣ	21	61	5	10	6	3
ΚΑΒΑΣΙΛΩΝ	23	19	6	3	2	1
ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ	97	49	3	12	6	2

Συνδρομές

€			
30	Μωυσιδης Χρ. Γερμανία	20	Μήτσος Κων/νος Θεσ/νίκη
100	Χατζημελείου Βασ. Αθήνα	50	Δημόπουλος Γεωργ. Θεσ/νίκη
20	Σταύρου Χρήστος Αθήνα	20	Νικόπουλος Αντ. Θεσ/νίκη
20	Κίτσιος Χριστόφορος Αθήνα	15	Μεσσής Ιωάννης Θεσ/νίκη
20	Σκαφίδας Κων. Αθήνα	25	Φασούλης Θωμάς Θεσ/νίκη
20	Γκιώκας Γεωργ. Αθήνα	15	Ξεφτέρης Ιωάννης Θεσ/νίκη
20	Παγουριτζής Παναγ. Αθήνα	20	Νικοπούλου Αριστέα Θεσ/νίκη
15	Ευαγγελίδη Βασιλική Αθήνα	20	Σκίρτα Νίκη Θεσ/νίκη
15	Μπάθα Βασιλική Αθήνα	15	Παπαγιαννόπουλος Βασ. Βόλος
15	Στεργίου Ελευθερία Αθήνα	15	Γεωργάτη Βάσω Φλώρινα
15	Κυρίτσος Σωτ. Αθήνα	15	Γεωργάτη Ράνια Κατερίνη
15	Σακελλαρίου Παναγ. Αθήνα	15	Μεσσής Αθαν. Δράμα
15	Ξεφτέρης Μιχ. Αθήνα	20	Μήτσιη Μαριάνθη Αλεξάνδρεια
15	Σεριδης Λεων. Αθήνα	30	Ρούβαλης Κων. Χανιά
15	Μακαρίου Αντιγόνη Αθήνα	20	Λάμπας Θωμάς Κοζάνη
15	Ζαχαροπούλου Σάννα Αθήνα	30	Παναγιώτου Αλίκη Ξυλόκαστρο
15	Ζαχαροπούλου Ευλαμπία Αθήνα	15	Καρακατσούλη Ελένη Πρέβεζα
50	Φούντου Μαρίνα Αθήνα	30	Κοτύλιας Δημ. Ελευσίνα
15	Λιανός Σπύρος Αθήνα	20	Σιάμος Παντ. Αγρίνιο
15	Λασπονίκου Λουκία Αθήνα	100	Σδούκος Νικ. Λαμία
15	Λασπονίκος Γεωργ. Αθήνα	15	Μπιμπίκα Μαρία Χαλκίδα
20	Κώτσιος Αναστ. Αθήνα	20	Νάτσος Σωκρ. Βόλος
15	Παπανικολάου Νίκος Αθήνα	15	Κολώκα Χρύσα Κομοτηνή
20	Βουρδούκας Στεφ. Αθήνα	15	Κολώκα Σοφία Λάρισα
30	Βανούσης Φρίξος Αθήνα	15	Ιατρού Ιφιγ. Κόνιτσα
40	Ντίνης Θεοφάνης Αθήνα	15	Ευαγγέλου Στ. Κόνιτσα
30	Γουλής Σπύρος Αθήνα	15	Γεωργάτη Γεωργία Κόνιτσα
15	Μπάρμπα Αθαν. Γιάννινα	15	Κήτας Βασ. Κόνιτσα
30	Κοτύλιας Αλεξ. Γιάννινα	30	Κολιού Αντωνία Κόνιτσα
15	Ζούκης Δημ. Γιάννινα	15	Ευαγγέλου Ουρανία Κόνιτσα
15	Ζιάκος Κώστας Γιάννινα	15	Χούσος Αθαν. Κόνιτσα
15	Βεζαλής Αθαν. Γιάννινα	20	Καράκογλου Χαρίσης Κόνιτσα
15	Λωλίδης Δημ. Γιάννινα	15	Σέρρας Παύλος Κόνιτσα
25	Φασούλη Μυρτώ Γιάννινα	30	Παπαμικαήλ Θωμάς Κόνιτσα
15	Ντέμος Γιάννης Γιάννινα	20	Κατής Γεωργ. Κόνιτσα
45	Μπάρμπας Εμμ. Θεσ/νίκη	30	Δέρβος Ιωάννης Κόνιτσα
20	Μήτσιη Σεβαστή Θεσ/νίκη	30	Ζαχαράκης Δημ. Κόνιτσα
		15	Λώλος Ανδρέας Κόνιτσα
		20	Χατζνεφραιμίδης Ανδ. Κόνιτσα
		15	Καραγιάννη Ελένη Κόνιτσα
		30	Αμπάζ Χατέμ Κόνιτσα

20	Βάρνας Νικ. Κόνιτσα	15	Κόφα Πελαγία Νικάνορας
15	Ζαχαρόπουλος Παν. Κόνιτσα	15	Μαργαρίτης Ιωαν. Δίστρατο
45	Κίτσιος Σταύρος Κόνιτσα	15	Ντάφλος Χρ. Αετόπετρα
45	Ζαχαρόπουλος Φώτιος Κόνιτσα	20	Ιερ. Σκίρτας Άγγελος Πάδες
30	Κακαράντζας Χρήστος Κόνιτσα	20	Κατσαμάνης Δημ. Δροσοπηγή
15	Στεφάνου Δημ. Κόνιτσα	15	Συργιάννης Νικ. Δίστρατο
15	Γκαρβελά Αριστέα Κόνιτσα	30	Καραγιάννης Νικ. Δίστρατο
20	Γκίκα Ροδούλα Κόνιτσα	20	Παπασπύρου Φωτεινή Αετόπετρα
15	Ευαγγελίδη Άννα Κόνιτσα	20	Νάτσι Δημήτρης Αθήνα
30	Τσιαλιμάνης Θεοδ. Κόνιτσα	30	Μηλίκος Μιχ. Αθήνα
20	Κολώκας Παναγ. Κόνιτσα	20	Λέτσιος Νικ. Αθήνα
30	Χουρσάν Πούλια Κόνιτσα	20	Τσιλίφης Ευ. Αθήνα
15	Ζδράβου Δέσποινα Κόνιτσα	20	Λιάτσος Κων. Αθήνα
20	Βλάχος Μάνθος Κόνιτσα	30	Τιμοθέου Γεωργ. Αθήνα
30	Ντασταμάνης Στ. Δίστρατο	15	Τσούκας Κων. Αθήνα
15	Ντάκουλα Θεοδώρα Θεοτόκος	20	Αδαμαντίδης Ξενοφ. Αθήνα
20	Σερίφης Ευαγγ. Μόλιστα	15	Τσόγκα Μαρία Αθήνα
15	Ζήμυρας Ιωαν. Ελεύθερο	15	Λώτου Γλυκ. Θεσ/νίκη
15	Τσιλίφη Ειρήνη Τράπεζα	15	Τσόγκας Σπύρος Λάρισα
20	Ρόβας Βασ. Νικάνορας	20	Βουρδούκας Αθ. Κόνιτσα
25	Πασπαλιάρης Φάνης Τρίστενο	15	Χούσος Κων. Κόνιτσα
20	Σπύρου Βασ. Νικάνορας	20	Μάλιακας Σταυρ. Κόνιτσα
15	Λωλίδης Βασ. Τράπεζα	15	Γαργάλα Μαρίνα Κόνιτσα
20	Παπαδημητρίου Ιωαν. Ζέρμα	20	Τζήμα Βασιλική Κόνιτσα
20	Κωστάκης Βασ. Πουρνιά	20	Μάλιακας Πέτρος Κόνιτσα
15	Λασπονίκος Χρ. Καβάσιλα	15	Κεφάλια Σταυρ. Κόνιτσα
15	Ζώτου Αριάδνη Πηγή	15	Πασχάλης Χαρ. Καλλιθέα
20	Παπαχαρίσης Δημ. Μάζι		

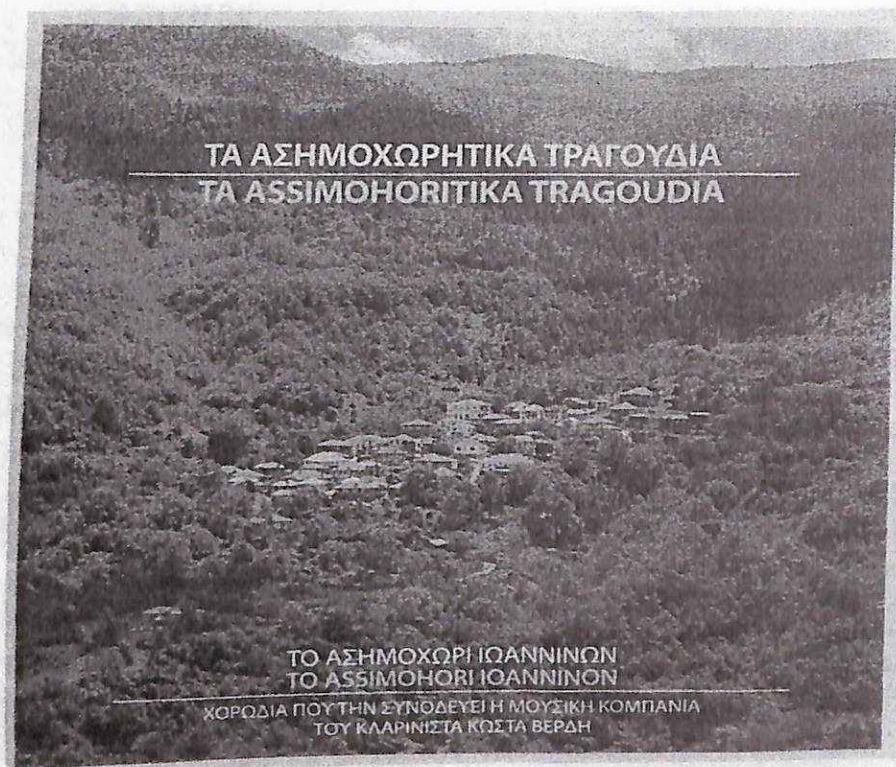
ΒΑΣΩ Ζ. ΠΑΝΤΑΖΗ
Δικηγόρος Αθηνών

Αφοί Διογενίδη 4 -
11473 - Αθήνα
Τηλ.: 210 6445895

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΛΙΝΤΕΡΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ST. MARIEN HOSPITAL - BORKEN ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΙΑΤΡΕΙΟ: ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 421 Α
ΠΛ. ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΤΗΛ. 6390019
ΚΙΝ. 094511802

ΠΡΩΪ
"ΥΓΕΙΑ" ΤΗΛ. 6827940
ΟΙΚΙΑ: ΤΗΛ. 6645647

Το άνω C.D. με δημοτικά ηπειρωτικά τραγούδια είναι ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ. Περιλαμβάνει 20 πολύ γλυκά και πολύ μελωδικά τραγούδια. Τα άκουσαν πολλοί έλληνες από κάθε γωνιά της Ελλάδος και το χαρακτήρισαν ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ. Ο Αθηναίος Ιατρός Δημήτρης Δράκος είπε ότι η μουσική του εν λόγω C.D. είναι θεϊκή. Ο Αριστοτέλης έγραψε ότι η Δώρα μουσική αρμονία, δηλαδή η ηπειρωτική μουσική είναι η καλύτερη και πρέπει να διδάσκεται σε όλους τους έλληνες. Αυτό λοιπόν το C.D. δεν πρέπει να λείπει από κανένα σπίτι ελληνικό.

Πωλείται: ΚΟΝΙΤΣΑ: Ράπτη Λάμπρο - Φωτογραφικά.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ: Παρασκευά Αθανάσιο Κ. Φρόντζου 6, Ευαγγέλου Βασίλη Ν. Ζέρβα 72.

ΑΘΗΝΑ: METROPOLIS GROUP. Κατάστημα Πανεπιστημίου 54 και στα άλλα 10 καταστήματα Αττικής. Music Corner Πανεπιστημίου 56. Virgine Megastor Σταδίου 7-9, Σύνταγμα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: METROPOLIS, Τσιμισκή 33 και στα καταστήματα πώλησης C.D. όλης της Ελλάδος και του εξωτερικού, όπου υπάρχουν έλληνες.

Παραγγελίες: Μουσικό Ταχυδρομείο Μ. Τούλης
Τηλ. 210-9343980.

Ειρήνη Οικονόμου Σταματάκη
Ειδικός Παθολόγος
Διδάκτωρ F.U. Berlin
Διευθύντρια Παθολογικής Κλινικής

Εθν. Μακαρίου 9 & Ελ. Βενιζέλου 1
Τ.Κ. 185 47 Ν. Φάληρο
Τηλ.: 210 4809 000, 210 4809 338
210 4809 339, 210 4809 973
Fax: 210 4814 687

Ιατρείο: Θέμιδος 6, 151 24 Μαρούσι
Τηλ. Ιατρείου: 210 6122 823
Δέκτες: Τετ. - Πέμ. 6-8 μ.μ. με ραντεβού
Τηλ. Οικίας: Fax: 210 4817 449
Κιν.: 6944 392 273
e-mail: istamataki@metropolitan-hospital.gr

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Πτυχ. Πανεπ. Αθηνών

ΤΗΛ. 210 2759721 - 2102691119

6974 491605

ΑΘΗΝΑ

ΜΕΡΟΠΗ ΕΛ. ΣΟΥΡΛΑ

Συμβολαιογράφος

(αρχείο Ι. Γ. Παπαϊωάννου)

Κεντρική πλατεία 26, 44100 Κόνιτσα

Τηλ./fax: 26550 29377

e-mail: sourlams@otenet.gr

ΔΑΜΙΑΝΗ Ζ. ΠΑΠΑΖΗΣΗ

ΙΑΤΡΟΣ - ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

Γ' ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΙΑΣΩ GENERAL

Τηλ. Νοσοκ.: 210 6502989

» Οικίας : 210 6929056

Κινητό: 6936876978

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

το χάνι

ΚΛΕΙΔΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: 26550 24567
FAX: 26550 24568

PARIS SIANA
...αγνά υλικά, νέες γεύσεις!

Το άνω Ηπειρωτικό Ζαχαροπλαστείο σας περιμένει να απολαύσετε τις γλυκές του γεύσεις

Δ/ση: Βαγγέλης Σ. Νούτσος

Ζήνωνος 7-9, ΟΜΟΝΟΙΑ
ΤΗΛ. 210 5222269

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Λισθητική & Επινεορρωτική Οδοντιατρική
Εμφυτεύματα

Μιλτιάδου 1 & Αγ. Δημητρίου, πλατεία Κηφισιάς
τηλ.: 210 8080010 - 6944 812910
e-mail: ktheodorou@mail.gr

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΡ. ΜΗΤΣΑΚΟΥΛΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

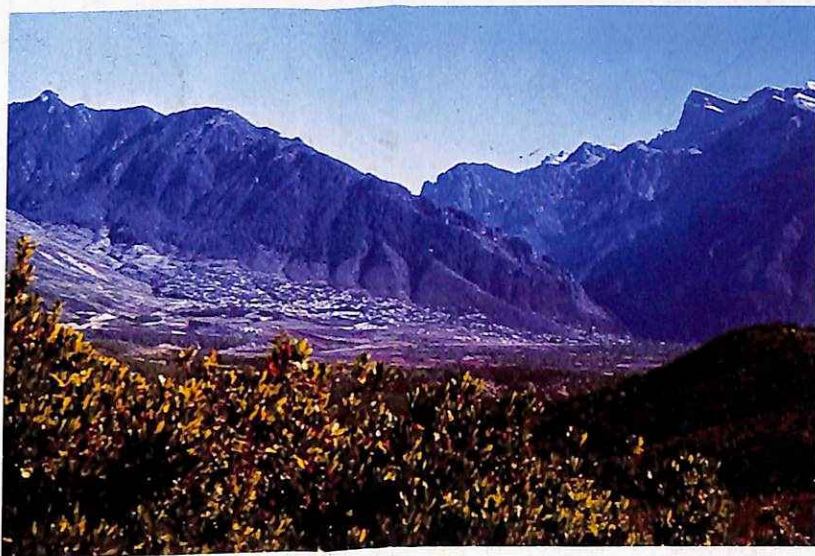
Κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος
Αστικού Δικαίου Παν/μιου Αθηνών

ΓΡΑΦΕΙΟ:
ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ & ΝΙΚΗΤΑΡΑ 3
ΑΘΗΝΑ 106 78

e-mail: elmitsakouli@ath.forthnet.gr

ΤΗΛ.: 210 3820888
FAX: 210 3820888
ΚΙΝ.: 6977 242412

"ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ
ΜΕΛΕΤΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ 4
454 44 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Κόνιτσα

ΔΙΗΜΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Κόνιτσα 441 00
Τηλ. 26550 22-464
22.212

ΠΑΡΩΡΙΝΟ ΤΕΛΟΣ
Τοχ. Γραφείο ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Αρ. Αδείας 2573

